

České vydání

Právní předpisy

Svazek 51
30. prosince 2008

Obsah

I Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Rady (ES) č. 1353/2008 ze dne 18. prosince 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 74/2004 o uložení konečného vyrovnávacího cla z dovozu bavlněného ložního prádla pocházejícího z Indie..... 1
- ★ Nařízení Rady (ES) č. 1354/2008 ze dne 18. prosince 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 1628/2004 o uložení konečného vyrovnávacího cla z dovozu některých sad uhlíkových elektrod pocházejících z Indie a nařízení (ES) č. 1629/2004 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některých sad uhlíkových elektrod pocházejících z Indie..... 24
- ★ Nařízení Rady (ES) č. 1355/2008 ze dne 18. prosince 2008, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené z dovozu některých upravených nebo konzervovaných citrusových plodů (mandarinek atd.) pocházejících z Čínské lidové republiky 35
- ★ Nařízení Komise (ES) č. 1356/2008 ze dne 23. prosince 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 593/2007 o poplatcích a platbách vybíraných Evropskou agenturou pro bezpečnost letectví ⁽¹⁾ 46

ROZHODNUTÍ PŘIJATÁ SPOLEČNĚ EVROPSKÝM PARLAMENTEM A RADOU

- ★ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1357/2008/ES ze dne 16. prosince 2008, kterým se mění rozhodnutí č. 1720/2006/ES, kterým se zavádí akční program v oblasti celoživotního učení ⁽¹⁾ 56

Cena: EUR 18

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

(Pokračování na následující straně)

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

★ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1358/2008/ES ze dne 16. prosince 2008, kterým se mění rozhodnutí č. 1904/2006/ES, kterým se pro období 2007 až 2013 stanoví program „Evropa pro občany“ na podporu aktivního evropského občanství	58
--	----

III Akty přijaté na základě Smlouvy o EU

AKTY PŘIJATÉ NA ZÁKLADĚ HLAVY VI SMLOUVY O EU

★ Rámcové rozhodnutí Rady 2008/977/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech	60
★ Rámcové rozhodnutí Rady 2008/978/SVV ze dne 18. prosince 2008 o evropském důkazním příkazu k zajištění předmětů, listin a údajů pro účely řízení v trestních věcech	72

Poznámka pro čtenáře (pokračování na vnitřní straně zadní obálky)

I

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 1353/2008

ze dne 18. prosince 2008,

kterým se mění nařízení (ES) č. 74/2004 o uložení konečného vyrovnávacího cla z dovozu bavlněného ložního prádla pocházejícího z Indie

RADA EVROPSKÉ UNIE,

subvencování proto pravděpodobně poklesla, a tak by opatření stanovená částečně na základě těchto systémů měla být revidována.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2026/97 ze dne 6. října 1997 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství⁽¹⁾ (dále jen „základní nařízení“), a zejména na články 15 a 19 uvedeného nařízení,

- (3) Komise přezkoumala důkaz předložený indickou vládou a uznala jej za dostatečný k tomu, aby bylo zdůvodněno zahájení přezkumu podle ustanovení článku 19 základního nařízení. Po konzultaci s poradním výborem zahájila Komise částečný prozatímní přezkum platných opatření z moci úřední oznámením zveřejněným v Úředním věstníku Evropské unie⁽³⁾.

s ohledem na návrh Komise předložený po konzultaci s poradním výborem,

- (4) Účelem tohoto částečného prozatímního přezkumného šetření bylo posoudit, zda je potřebné, aby stávající opatření zůstala nadále v platnosti, byla zrušena nebo změněna s ohledem na ty společnosti, které využívaly jednoho nebo obou údajně změněných subvenčních systémů, v případě, že byl předložen dostatečný důkaz v souladu s příslušnými požadavky oznámení o zahájení. V závislosti na jeho závěrech bude v šetření také posouzeno, zda je potřebné revidovat opatření použitelná na ostatní společnosti, které spolupracovaly v původním šetření a/nebo zbytkové opatření použitelné na všechny ostatní společnosti.

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

1.1 Předchozí šetření a platná opatření

- (1) Rada uložila nařízením (ES) č. 74/2004⁽²⁾ konečné vyrovnávací clo z dovozu bavlněného ložního prádla pocházejícího z Indie, kódů KN ex 6302 21 00, ex 6302 22 90, ex 6302 31 00 a ex 6302 32 90. Individuální sazba uložená na vzorek vybraných společností se pohybuje mezi 4,4 % a 10,4 %, průměrná sazba uložená na spolupracující společnosti je 7,6 % a zbytková celní sazba činí 10,4 %.

1.2 Zahájení částečného prozatímního přezkumu z moci úřední

- (2) Po uložení konečného vyrovnávacího cla předložila indická vláda důkazy o tom, že okolnosti týkající se dvou subvenčních systémů (systém „Duty Entitlement Passbook“ a systém osvobození od daně z příjmu podle § 80 HHC zákona o dani z příjmu) se změnila a že tyto změny jsou trvalého rázu. Argumentovala tím, že míra

1.3 Období přezkumného šetření

- (5) Šetření zahrnovalo období od 1. října 2006 do 30. září 2007 (dále jen „období přezkumného šetření“ nebo „OPŠ“).

1.4 Strany dotčené šetřením

- (6) Komise oficiálně informovala indickou vládu o zahájení částečného prozatímního přezkumného šetření, spolu s těmi indickými vyvážejícími výrobci, kteří spolupracovali v předchozím šetření a u nichž bylo zjištěno, že využívají jednoho nebo obou údajně změněných subvenčních systémů a kteří byli uvedeni v oznámení o zahájení částečného prozatímního přezkumu, a

⁽¹⁾ Úř. věst. L 288, 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 12, 17.1.2004, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. C 230, 2.10.2007, s. 5.

dále spolu se zástupci výrobního odvětví Společenství. Účastníci řízení měli možnost písemně předložit svá stanoviska a vyžádat si slyšení. Písemné a ústní připomínky předložené účastníky byly zváženy a popřípadě zohledněny.

- (7) S ohledem na zjevný počet účastníků tohoto přezkumu bylo navrženo v souladu s článkem 27 základního nařízení, aby byl pro šetření subvencování použit vybraný vzorek společností.
- (8) Aby mohla Komise provést výběr vzorku podle čl. 27 odst. 2 základního nařízení, byli vývozci a jejich zástupci požádáni, aby se sami přihlásili ve lhůtě tří týdnů od zahájení řízení a poskytli základní informace o svém vývozu a domácím obratu, o některých konkrétních subvenčních systémech a jménech a činnosti všech společností ve spojení. Informace byly předány též orgánům Indie.
- (9) Přihlásilo se více než 80 společností, které poskytly informace potřebné pro výběr vzorku. Tyto společnosti představovaly 95 % celkového vývozu Indie do Společenství v období, kdy byl prováděn výběr vzorku.
- (10) Vzhledem k velkému počtu společností byl po konzultaci s výrobním odvětvím Společenství, indickým sdružením výrobců textilu Texprocil a s indickou vládou vybrán vzorek 11 vyvážejících společností a skupin s největšími vyváženými objemy do Společenství.
- (11) Vzorek představoval 64 % celkového vývozu dotčeného výrobku z Indie do EU v období, kdy byl prováděn výběr vzorku (od 1. dubna 2006 do 31. března 2007). Podle článku 27 základního nařízení zahrnoval vybraný vzorek největší možný reprezentativní objem vývozu, který mohl být v rámci stanovené lhůty v přiměřené míře přezkoumán.
- (12) Čtyři společnosti, které nebyly zahrnuty do vzorku, požádaly o stanovení individuálního rozpětí subvence v souladu s čl. 27 odst. 3 základního nařízení. S ohledem na velký počet žádostí a velký počet společností zahrnutých do vzorku však bylo usouzeno, že by takové individuální zjišťování znamenalo příliš velké zatížení ve smyslu čl. 27 odst. 3 a bránilo by včasnému ukončení šetření. Žadosti o stanovení individuálních rozpětí pro čtyři společnosti, které nebyly zahrnuty do vzorku, byly proto zamítnuty.
- (13) V průběhu šetření bylo zjištěno, že dvě společnosti ve spojení dvou vyvážejících společností, které byly zahrnuty do vzorku, dotčený výrobek vyrobený během období přezkumného šetření nevyráběly, nevyvážely ani neprodávaly na domácím trhu. Takový záměr nevyjádřily ani do budoucna. Proto bylo rozhodnuto, že tyto společnosti ve spojení budou vyloučeny ze vzorku a z výpočtu individuálních subvenčních rozpětí.

- (14) Společnosti, které nebyly zahrnuty do vzorku, byly informovány, že případné antisubvenční clo na jejich vývoz bude vypočteno podle čl. 15 odst. 3 základního nařízení, tj. aniž by přesáhlo váženou průměrnou výši napadnutelných subvencí, které byly zjištěny u společností ve vzorku.
- (15) Společnosti, které se nepřihlásily ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení, nebyly považovány za účastníky řízení.
- (16) Odpovědi na dotazník byly přijaty od všech vyvážejících výrobců v Indii, kteří byli zahrnuti do vzorku.
- (17) Komise si vyžádala a ověřila veškeré informace považované za nezbytné pro stanovení subvencování. Inspekce na místě byly uskutečněny v prostorách těchto účastníků řízení:

Indická vláda:

— ministerstvo obchodu, New Delhi.

Vyvážející výrobci v Indii:

- Anunay Fab. Limited, Ahmedabad,
- Brijmohan Purusottamdas, Mumbai a Incotex Impex Pvt. Limited, Mumbai,
- Divya Global Pvt. Ltd., Mumbai,
- Intex Exports, Pattex Exports a Sunny Made-ups, Mumbai,
- Jindal Worldwide Ltd, Progressive Enterprise a Texcellence Overseas, Ahmedabad a Mumbai,
- Madhu Industries Limited a Madhu International, Ahmedabad,
- Mahalaxmi Exports a Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd, Ahmedabad,
- Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Mumbai,
- Prem Textiles, Indore,
- Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd., N W Exports Limited a Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai,
- Vigneshwara Exports Limited, Mumbai.

1.5 Poskytnutí informací a připomínky k postupu

- (18) Indická vláda a ostatní účastníci řízení byli informováni o zásadních faktech a úvahách, podle kterých bylo zamýšleno navrhnout změnu platných celních sazeb a pokračování stávajících opatření. Také jim byla poskytnuta přiměřená doba na vyjádření. Všechna podání a připomínky byly vzaty náležitě v úvahu, jak je uvedeno níže.

2. DOTČENÝ VÝROBEK

- (19) Přezkoumávaným výrobkem je ložní prádlo z bavlny nebo z bavlny smíšené s umělými vlákny či lnem (kde len není převažujícím vláknem), bělené, barvené nebo potisknuté, pocházející z Indie (dále jen „dotčený výrobek“), v současnosti kódů KN ex 6302 21 00, ex 6302 22 90, ex 6302 31 00 a ex 6302 32 90, a jak bylo stanoveno v původním šetření.

3. SUBVENCE

3.1 Úvod

- (20) Na základě dostupných informací a odpovědí na dotazník Komise byly prošetřeny tyto systémy, které údajně zahrnují poskytování subvencí:

Subvenční systémy, které byly přezkoumány v původním šetření:

- 1) systém „Duty Entitlement Passbook“ (DEPB);
- 2) systém „Duty Free Replenishment Certificate“ (DFRC)/systém bezcelního dovozního povolení (DFIA);
- 3) systém „Export Promotion Capital Goods“ (EPCG);
- 4) systém předběžných licencí (ALS)/systém předběžného oprávnění (AAS);
- 5) zóny vývozního zpracování/jednotky zaměřené na vývoz (EPZ/EOU);
- 6) systém osvobození od daně z příjmu (ITES).

Subvenční systémy, které nebyly přezkoumány v původním šetření:

- 7) systém navrácení cla (DDS);
- 8) systém Fondu pro modernizaci technologie (TUFS);
- 9) systém vývozního úvěru (před odesláním a po odeslání) (ECS).

- (21) Výše uvedené systémy 1 až 5 vychází ze zákona o zahraničním obchodu (vývoj a regulace) z roku 1992 (č. 22 z roku 1992), který vstoupil v platnost dne 7. srpna 1992 (dále jen „zákon o zahraničním obchodu“). Zákon o zahraničním obchodu opravňuje indickou vládu vydávat oznámení o vývozní a dovozní politice. Tato oznámení jsou shrnuta v dokumentech o vývozní a dovozní politice, které jsou každých pět let vydávány ministerstvem obchodu a pravidelně aktualizovány. Období přezkumného šetření se v této věci týká jeden dokument o vývozní a dovozní politice; tj. pětiletý plán vztahující se na období od 1. září 2004 do 31. března 2009 (dále jen politika „EXIM 04-09“). Nadto indická vláda také stanoví postupy, jimiž se politika EXIM 04-09 řídí, v publikaci „Příručka postupů – 1. září 2004 až 31. března 2009, svazek I“ (dále jen „PP I 04-09“). Příručka postupů je také pravidelně aktualizována.

- (22) Systém osvobození od daně z příjmu je založen na zákonu o dani z příjmu z roku 1961, který se každoročně pozměňuje finančním zákonem.

- (23) Systém navrácení cla vychází z § 75 celního zákona z roku 1962, z § 37 odst. 2 bodu xvi) zákona o spotřební dani z roku 1944 a z § 93A a § 94 finančního zákona z roku 1994. Jedná se o nový systém, který nebyl dříve přezkoumán.

- (24) Systém Fondu pro modernizaci technologie je založen na usnesení ministerstva textilu indické vlády, zveřejněném v indickém vládním věstníku, mimořádném čísle, části I, oddílu I ze dne 31. března 1999. Jedná se o nový systém, který nebyl dříve přezkoumán.

- (25) Systém vývozního úvěru vychází z § 21 a § 35A zákona o regulaci bankovníhonictví z roku 1949, které umožňují Indické centrální bance (dále jen „RBI“) dávat pokyny komerčním bankám v oblasti vývozních úvěrů.

- (26) V souladu s čl. 11 odst. 10 základního nařízení požádala Komise indickou vládu o dodatečné konzultace týkající se změněných a nezměněných systémů i systémů, které nebyly dříve šetřeny, s cílem objasnit faktický stav s ohledem na příslušné systémy a dospět ke vzájemně přijatelnému řešení. Po těchto konzultacích a při absenci oboustranně přijatelného řešení ve vztahu k těmto systémům zahrnuje Komise všechny tyto systémy do šetření subvencování.

3.2 Jednotlivé systémy

3.2.1 Systém „Duty Entitlement Passbook“ (DEPB)

3.2.1.1 Právní základ

- (27) Podrobný popis systému DEPB je obsažen v odstavci 4.3 politiky EXIM 04-09 a v kapitole 4 v PP I 04-09.

3.2.1.2 Způsobilst

- (28) Pro tento systém je způsobilý kterýkoli výrobní vývozce nebo obchodní vývozce.

3.2.1.3 Praktické provádění

- (29) Způsobilý vývozce může zažádat o úvěry DEPB, které jsou vypočteny jako procento hodnoty výrobků vyvezených v rámci tohoto systému. Tyto sazby DEPB byly stanoveny indickými orgány na většinu výrobků, včetně dotčeného výrobku. Stanoví se na základě standardních norem vstupů a výstupů („SION“) s přihlédnutím k předpokládanému obsahu vstupů ve vyváženém výrobku a celních poplatků za tento předpokládaný dovoz bez ohledu na to, zda dovozní cla byla ve skutečnosti zaplacená či nikoli.

- (30) Aby mohla společnost využívat výhod tohoto systému, musí vyvážet. Při vývozu musí vývozce deklarovat indickým orgánům, že se vývoz uskutečňuje v rámci systému DEPB. Aby mohlo být zboží vyvezeno, vydají indické celní orgány během odbavování vývozní přepravní doklad. V tomto dokumentu je stanovena výše úvěru DEPB, jež má být poskytnuta pro tento vývoz, a proto vývozce v tom okamžiku zná výhodu, kterou získá.

- (31) Jakmile celní orgány vydají vývozní přepravní doklad, je indická vláda povinná poskytnout úvěr DEPB. Příslušná sazba DEPB pro výpočet výše výhody je sazba, která je použita v okamžiku podání vývozního prohlášení. V průběhu období přezkumného šetření došlo k neobvyklému zvýšení sazeb DEPB se zpětnou účinností a výhoda DEPB pro vývoz od 1. dubna 2007 do 12. července 2008 vzrostla. Nelze však předpokládat, že by záporným správním rozhodnutím mohlo dojít s ohledem na princip právní jistoty ke zpětnému snížení sazeb DEPB. Proto lze konstatovat, že možnosti indické vlády zpětně upravovat výši výhod jsou omezené.

- (32) Úvěry DEPB jsou volně přenosné a jsou platné po dobu 12 měsíců od data vydání. Takové úvěry mohou být použity k zaplacení cla u následného dovozu jakéhokoli volně dováženého zboží s výjimkou dlouhodobých aktiv. Zboží dovezené v rámci takových úvěrů lze následně prodat na domácím trhu (po připočtení daně z obrátu) nebo použít jiným způsobem.

- (33) Žádosti o úvěry DEPB jsou podávány elektronicky a mohou se týkat neomezeného objemu vývozních transakcí. Ve skutečnosti neexistují pro žádosti o úvěry DEPB žádné přesně vymezené termíny. Elektronický systém používaný k řízení systému DEPB nevylučuje automaticky vývozní transakce mimo termíny pro podání žádosti uvedené v kapitole 4.47 PP I 04-09. Navíc je v kapitole 9.3 PP I 04-09 jasné stanoveno, že žádosti přijaté po uplynutí termínu pro podání lze vždy projednat s menším penalizačním poplatkem (10 % za nárok).

- (34) Zatímco během období šetření původního šetření byly sazby DEPB na vývoz dotčeného výrobku 8 %, na začátku období přezkumného šetření byla sazba pouze 3,7 %, a ta se v průběhu období přezkumného šetření změnila na 6,7 % (12. července 2007), což bylo neobvykle antedatováno na vývoz od 1. dubna 2007.

3.2.1.4 Připomínky po poskytnutí informací

- (35) Indická vláda a sdružení Texprocil tvrdily, že při uplatňování systému DEPB nedocházelo k nadměrným úlevám, a že proto systém není napadnutelný. Tento argument je zamítnut s ohledem na závěr v 38. bodě odůvodnění, že tento systém nelze považovat za povolený systém navrácení nebo systém navrácení u náhradních vstupů ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) a přílohy I písm. i) a příloh II a III základního nařízení. Z toho důvodu je celá výše ušlých příjmů z cel napadnutelná.

3.2.1.5 Závěr

- (36) Systém DEPB poskytuje subvence ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) a čl. 2 odst. 2 základního nařízení. Úvěr DEPB je finančním příspěvkem indické vlády, protože bude nakonec použit ke kompenzaci dovozního cla, a bude tak snižovat příjmy indické vlády z cla, které by bylo jinak splatné. Nadto úvěr DEPB poskytuje vývozci výhodu, protože zlepšuje jeho likviditu.

- (37) Systém DEPB je právně závislý na vývozní výkonnosti, a proto je považován za specifický a napadnutelný podle čl. 3 odst. 4 písm. a) základního nařízení.
- (38) Tento systém nelze považovat za povolený systém navrácení nebo systém navrácení u náhradních vstupů ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) základního nařízení. Nevyhovuje přísným pravidlům uvedeným v příloze I písm. i), příloze II (definice a pravidla pro navrácení) a příloze III (definice a pravidla navrácení u náhradních vstupů) základního nařízení. Vývozce nemá žádnou povinnost skutečně spotřebovat bezcelně dovezené zboží ve výrobním procesu a částka úvěru není vypočtena ve vztahu ke skutečně využitým vstupním materiálům. Navíc neexistuje systém nebo postup pro potvrzení toho, jaké vstupní materiály jsou spotřebovávány ve výrobním procesu vyváženého výrobku, nebo zda došlo k nadměrné platbě dovozního cla ve smyslu přílohy I písm. i) a příloh II a III základního nařízení. A v neposlední řadě je vývozce způsobilý obdržet výhodu DEPB bez ohledu na to, zda vůbec nějaké vstupní materiály doveze. Pro získání výhody stačí, aby vývozce prostě vyvezl zboží, aniž by prokazoval, že byl dovezen nějaký vstupní materiál. Dokonce i vývozci, kteří nakupují veškeré své vstupní materiály v místě a nedovážejí žádné zboží, které lze použít jako vstupní materiál, mají tedy přesto nárok na výhodu z DEPB.
- (41) V případě odůvodněných argumentů byly v souladu s čl. 7 odst. 1) písm. a) základního nařízení poplatky, které byly nezbytně vynaloženy, aby byla získána subvence, odečteny z takto zjištěných úvěrů, aby byla určena výše subvence (čitatel). V souladu s čl. 7 odst. 2 základního nařízení byla celková výše subvence přepočtena na celkový vývozní obrát v průběhu období přezkumného šetření (jmenovatel), protože subvence závisí na vývozní výkonnosti a nebyla poskytnuta podle množství zhotovených, vyrobených, vyvezených nebo přepravených výrobků.
- (42) Bylo předloženo několik připomínek týkajících se určitých podrobností výpočtu výhody v rámci DEPB. V odůvodněných případech byly pak výpočty upraveny.
- (43) V rozporu s tvrzením některých vyvážejících výrobců musel být při určování výše napadnutelného úvěru DEPB zohledněn i úvěr DEPB využitý při vývozu jiných výrobků než dotčeného výrobku. V rámci DEPB není stanovena žádná povinnost omezující využívání úvěrů pro bezcelní dovoz vstupního materiálu v souvislosti s konkrétním výrobkem. Naopak jsou úvěry DEPB volně přenosné, mohou být dokonce prodány a využity pro dovoz zboží dováženého bez omezení (vstupní materiály dotčeného výrobku do této kategorie patří), kromě dlouhodobých aktiv. Proto se na dotčený výrobek mohou vztahovat veškeré využitelné úvěry DEPB.

3.2.1.6 Výpočet výše subvence

- (39) Podle čl. 2 odst. 2 a článku 5 základního nařízení byla výše napadnutelných subvencí počítána na základě výhody, kterou získal příjemce subvence a která byla zjištěna v období přezkumného šetření. V tomto ohledu se mělo za to, že výhoda je poskytnuta příjemci v okamžiku vývozní transakce v tomto systému. V tomto okamžiku se indická vláda zříká celních poplatků, čímž vzniká finanční příspěvek ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) základního nařízení. Jakmile celní orgány vydají vývozní přepravní doklad, kde je uvedena mimo jiné výše úvěru DEPB, jež má být poskytnuta na tuto vývozní transakci, je indická vláda povinna poskytnout subvenci. Nadto spolupracující vyvážející výrobci zanesli úvěry DEPB s časovým rozlišením do účtů jako příjem v okamžiku vývozní transakce.
- (40) Aby mohl být zohledněn vliv antedatovaného zvýšení sazeb, byla hodnota úvěru DEPB zaknihovaná pro vývoz mezi 1. dubnem a 12. červencem 2007 dle potřeby zvýšena, neboť skutečné výhody, na něž budou mít společnosti nárok po přijetí úvěru od indické vlády, jsou vyšší než ty oficiálně vyžádané v okamžiku vývozu.
- (44) Pět společností ve vzorku využívalo systém DEPB v průběhu období přezkumného šetření a získalo subvence ve výši 0,15 % až 3,96 %.

3.2.2 Systém „Duty Free Replenishment Certificate“ (DFRC)/systém bezcelního dovozního povolení (DFIA)

3.2.2.1 Právní základ

- (45) Podrobný popis DFIA je uveden v kapitole 4 politiky EXIM 04-09 a v kapitole 4 PP I 04-09. Systém byl zaveden dne 1. května 2006 a nahradil systém DFRC, který byl napadnut původním nařízením.

3.2.2.2 Způsobilost

- (46) DFIA se vydává obchodním vývozcům nebo výrobním vývozcům na dovoz vstupního materiálu použitého při výrobě zboží na vývoz bez základního cla, dodatečného cla, vzdělávací daně, antidumpingového cla nebo ochranného cla (je-li vyměřeno).

3.2.2.3 Praktické provádění

- (47) DFIA je systém před vývozem a po vývozu, jenž umožňuje dovoz zboží určeného podle norem SION, ale v případě přenosného DFIA nemusí být nutně použit při výrobě vyváženého výrobku.
- (48) DFIA zahrnuje pouze dovoz vstupů podle SION. Nárok na dovoz je omezen na množství a hodnotu uvedenou v SION, ale může být na žádost revidován regionálními orgány.
- (49) Vývozní závazek podléhá požadavku na minimální přidanou hodnotu 20 %. Vývoz lze provádět před očekávaným vydáním povolení DFIA a v tom případě je nárok na dovoz stanoven v poměru k prozatímnímu vývozu.

- (50) Je-li splněn vývozní závazek, může vývozce požádat o přenositelnost povolení DFIA, což v praxi znamená povolení prodat bezcelní dovozní licenci na trhu.

3.2.2.4 Připomínky po poskytnutí informací

- (51) Indická vláda a Texprocil argumentovaly tím, že DFRC je skutečný systém navracení u náhradních vstupů, protože systém zajišťuje doplnění vstupů použitých ve vyváženém výrobku a je považován za přiměřený, účinný a založený na obchodních zvyklostech obecně uznávaných v Indii. Protože množství, jakost a technické vlastnosti a specifikace jsou shodné se vstupem použitými ve vyváženém výrobku, systém je podle názoru indické vlády a Texprocilu přípustný podle Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních (ASCM). Indická vláda a Texprocil rovněž argumentovaly, že při hodnocení toho, zda je jedná o skutečný systém navracení u náhradních vstupů, je příslušnou podmínkou zkoumání toho, co se dováží a nikoli kdo dováží. Dále bylo argumentováno tím, že ze strany vlády není poskytována žádná další výhoda. Tvrdilo se, že systém proto není napadnutelný. Na podporu těchto argumentů nebyly poskytnuty žádné nové důkazy, a proto byly argumenty zamítnuty s ohledem na zjištění v 52.–55. bodě odůvodnění, že žádný z těchto podsystémů nelze považovat za povolený systém navracení cla nebo systém navracení u náhradních vstupů ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) a přílohy I písm. i) a příloh II a III základního nařízení. Z toho důvodu je celá výše dané výhody napadnutelná.

3.2.2.5 Závěr

- (52) Ačkoli existují v použití nového systému DFIA určité rozdíly ve srovnání s dříve napadnutým systémem

DFRC, je třeba považovat nový DFIA za pokračování systému DFRC, neboť přebírá jeho hlavní složky.

- (53) Systémy DFRC a DFIA představují subvence ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu i) a ii) a čl. 2 odst. 2 základního nařízení, tj. finanční příspěvek ve formě grantu. Zahrnují přímý převod peněžních prostředků, protože je lze prodat a přeměnit na hotovost nebo použít na započtení dovozních cel, a tím indická vláda promíjí jinak splatné příjmy. Nadto systémy DFRC a DFIA poskytují vývozcí výhodu, neboť zlepšují jeho likviditu.
- (54) Právně závisí DFRC i DFIA na vývozní výkonnosti, a proto jsou považovány za specifické a napadnutelné podle čl. 3 odst. 4 písm. a) základního nařízení.
- (55) Kromě toho nelze tyto systémy považovat za povolené systémy navracení cla ani systémy navracení u náhradních vstupů ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) základního nařízení. Nevyhovují přísným pravidlům uvedeným v příloze I písm. i), příloze II (definice a pravidla pro navracení) a příloze III (definice a pravidla navracení u náhradních vstupů) základního nařízení. Zejména: i) umožňují následné náhrady nebo navracení dovozních poplatků ze vstupů, které jsou spotřebovány ve výrobním procesu jiného výrobku; ii) neexistuje ověřovací systém nebo postup, který by potvrdil, zda a které vstupy jsou při výrobě vyváženého výrobku spotřebovány nebo zda došlo k nadměrné výhodě ve smyslu přílohy I písm. i) a příloh II a III základního nařízení, a iii) přenositelnost osvědčení/povolení implikuje, že vývozce, jemuž byly poskytnuty výhody z DFRC nebo DFIA, nemá žádnou povinnost skutečně použít osvědčení k dovozu daných vstupů.

3.2.2.6 Výpočet výše subvence

- (56) Za účelem stanovení výhody se má za to, že na rozdíl od DEPB nemají licence DFRC a DFIA žádnou pomyslnou hodnotu nebo úvěrové sazby. Licence uvádí celkové množství povolených dovážených vstupů a maximální celkovou hodnotu CIF takového dovozu. Proto není výhoda v okamžiku vývozu známa a lze ji určit a zanést do účtů jen v případě, že se licence používá pro dovoz nebo prodej.
- (57) Proto v případech, kdy byly licence používány pro dovoz, byla výhoda pro společnosti vypočtena na základě výše promínutých dovozních cel. V případech, kdy byly licence převedeny (prodány), byla výhoda vypočtena na základě příjmů z takového prodeje během období přezkumného šetření.

(58) Šetřením bylo zjištěno, že pět společností vyvážejících v rámci DFRC a/nebo DFIA prodalo svá povolení/osvědčení třetím stranám.

(59) Jeden vyvážející výrobce tvrdil, že používá jedno ze svých povolení DF pro navrácení u náhradních vstupů a že na základě této licence nemá nadměrné úlevy na cle z dovozu. Šetřením bylo zjištěno, že dovážené a vyvážené objemy na základě této licence nejsou vyčerpány a že licence ještě není uzavřena a ověřena podle pravidel stanovených v politice EXIM. S přihlédnutím k závěrům v 55. bodě odůvodnění se tedy dospělo k závěru, že společnost nemůže prokázat, že na základě této licence nedochází k nadměrné úlevě na cle. Celková výše cla ušetřeného na dovozu na základě této licence je tedy považována za subvenci, a proto bylo tvrzení zamítnuto.

(60) V případech, kdy byly předloženy oprávněné argumenty, byly v souladu s čl. 7 odst. 1 písm. a) základního nařízení poplatky, které byly nezbytně vynaloženy, aby byla získána subvence, odečteny z takto zjištěných výhod, aby byla určena výše subvence (čitatel). V souladu s čl. 7 odst. 2 základního nařízení byla výše této subvence přepočtena na celkový vývozní obrát v průběhu období přezkumného šetření (jmenovatel), protože subvence závisí na vývozní výkonnosti a nebyla poskytnuta podle množství zhotovených, vyrobených, vyvezených nebo přepravených výrobků.

(61) Bylo předloženo několik připomínek týkajících se určitých podrobností výpočtu výhody v rámci DFRC/DFIA. V odůvodněných případech byly pak výpočty upraveny.

(62) V rozporu s tvrzením některých vyvážejících výrobců musel být při určování výše napadnutelné výhody zohledněn i úvěr DFRC/DFIA využitý při vývozu jiných výrobků než dotčeného výrobku. V rámci DFRC/DFIA není stanovena žádná povinnost omezující využívání úvěrů pro bezcelní dovoz vstupního materiálu v souvislosti s konkrétním výrobkem. Naopak jsou úvěry DFRC/DFIA volně přenosné, mohou být dokonce prodány a využity pro dovoz zboží dováženého bez omezení (vstupní materiály dotčeného výrobku do této kategorie patří), kromě dlouhodobých aktiv. Proto se na dotčený výrobek mohou vztahovat veškeré využitelné výhody z DFRC/DFIA.

(63) Čtyři společnosti ve vzorku tyto systémy během období přezkumného šetření využívaly a získaly subvence s rozpětím 0,09 % až 2,03 %.

3.2.3 Systém „Export Promotion Capital Goods“ (EPCG)

3.2.3.1 Právní základ

(64) Podrobný popis systému EPCG je uveden v kapitole 5 politiky EXIM 04-09 a v kapitole 5 PP I 04-09.

3.2.3.2 Způsobilost

(65) Pro tento systém jsou způsobilí výrobní vývozci, obchodní vývozci „vázaní“ na podpůrné výrobce a poskytovatele služeb.

3.2.3.3 Praktické provádění

(66) Pod podmínkou vývozního závazku vydá indická vláda na žádost a po uhrazení poplatku licenci EPCG. Tato licence dovoluje společnosti dovážet dlouhodobá aktiva (nová a – od dubna 2003 – i použitá dlouhodobá aktiva až 10 let stará) se sníženou celní sazbou. Do 31. března 2000 se používala efektivní celní sazba ve výši 11 % (včetně příplatku 10 %) a v případě dovozu vysoké hodnoty sazba v nulové výši. Od dubna 2000 systém zajišťoval sníženou sazbu dovozního cla ve výši 5 % použitelnou na všechna dlouhodobá aktiva dovezená v tomto systému. Aby byl splněn vývozní závazek, musí být dovezená dlouhodobá aktiva využita k výrobě určitého množství zboží na vývoz v průběhu určitého období. Dne 9. května 2008, tj. mimo období přezkumného šetření, oznámila indická vláda, že clo splatné z dovozu podle EPCG bylo sníženo na 3 %.

(67) Držitel licence EPCG může pořídit dlouhodobá aktiva rovněž z tuzemských zdrojů. V takovém případě požádá držitel licence EPCG o zrušení platnosti své licence EPCG. Tuzemský výrobce dlouhodobých aktiv uvedených v dopise o zrušení licence bude způsobilý pro subvenci na domnělý vývoz a má nárok na výhodu bezcelního dovozu komponentů potřebných k výrobě takových dlouhodobých aktiv. Spotřební daň splatnou držitelem licence EPCG z tuzemského nákupu dlouhodobých aktiv lze však vrátit nebo od ní držitele licence osvobodit. Držitel licence EPCG zůstává povinen splnit vývozní závazek, který je stanoven v souvislosti s pomyslnými cly ušetřenými z hodnoty FOB dovezeného zboží.

3.2.3.4 Připomínky po poskytnutí informací

(68) Indická vláda namítala, že v případech, kdy držitel licence EPCG požádá o zrušení platnosti licence EPCG a nakoupí dlouhodobá aktiva na domácím trhu, není poskytnuta žádná výhoda, neboť nebylo vydáno žádné příslušné vládní nařízení, kterým se takový nákup osvobozuje od platby spotřebních daní. Nicméně indická vláda rovněž potvrdila, že za určitých okolností mohl držitel licence EPCG koupit dlouhodobá aktiva bez zaplacení spotřební daně, tj. v případech, kdy by tato daň nebyla kompenzována v rámci indického ústředního úvěrového systému pro daň z přidané hodnoty (CENVAT). Kromě toho je

v takových případech domácí dodavatel dlouhodobých aktiv způsobilý pro daňové výhody, které se odrazí na ceně dodaných dlouhodobých aktiv. Vzhledem k tomu, že se jedná o výhodu, která mohla být získána pod podmínkou vývozu, neboť v případě zrušení platnosti licence nedochází k žádným změnám ve vývozním závazku pro držitele licence EPCG, se má za to, že daný argument musí být zamítnut, a daná zjištění zůstávají beze změn.

3.2.3.5 Z á v ě r

- (69) Systém EPCG poskytuje subvence ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) a čl. 2 odst. 2 základního nařízení. Snížení cla nebo v případě tuzemského nákupu vrácení daně nebo osvobození od daně představuje finanční příspěvek indické vlády, neboť tato koncese snižuje příjmy indické vlády, jež by jinak byly splatné.
- (70) Navíc snížení cla poskytuje výhodu vývozci, protože poplatky ušetřené při dovozu zlepšují jeho likviditu. V případě vrácení spotřební daně/osvobození od spotřební daně dává vrácení spotřební daně nebo osvobození od spotřební daně vývozci výhodu, protože cla ušetřená při nákupu dlouhodobých aktiv zlepšují jeho likviditu.
- (71) Navíc systém EPCG právně závisí na vývozní výkonnosti, protože takové licence nelze získat bez závazku vyvážet. Je proto považován za specifický a napadnutelný podle čl. 3 odst. 4 písm. a) základního nařízení.
- (72) Tento systém nelze považovat za povolený systém vrácení kumulativních nepřímých daní z předchozího stupně zpracování ani povolený systém navrácení nebo systém navrácení u náhradních vstupů ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) základního nařízení. Dlouhodobá aktiva nejsou zahrnuta do rozsahu takových povolených systémů, jak je uvedeno v příloze I písm. h) a i) základního nařízení, protože nejsou spotřebována při výrobě vyvážených výrobků. V případě vrácení kumulativních nepřímých daní z předchozího stupně zpracování je třeba upozornit, že vývozci by neměli nárok na stejné vrácení, kdyby nebyli vázáni vývozním závazkem.

3.2.3.6 Výpočet výše subvence

- (73) Výše subvence byla vypočtena podle čl. 7 odst. 3 základního nařízení na základě dlužného cla z dovezených dlouhodobých aktiv nebo nezaplacené/vrácené spotřební daně z aktiv pořízených v tuzemsku, rozložených na období, jež odpovídá běžné době amortizace těchto dlouhodobých aktiv. V souladu se zavedenou praxí byla takto vypočtená částka, která připadá na období přezkumného šetření, upravena připočtením úroku v průběhu tohoto období, aby se zohlednila úplná hodnota výhody v čase. Komerční úroková sazba v průběhu období šetření v Indii byla považována za vhodnou pro tento účel.

Nezbytně vynaložené poplatky nutné pro získání subvence byly v souladu s čl. 7 odst. 1 písm. a) základního nařízení od této částky odečteny, aby byla zjištěna výše subvence (čitatel). V souladu s čl. 7 odst. 2 a 3 základního nařízení byla tato výše subvence přepočtena na vývozní obrát (jmenovatel) během období přezkumného šetření, protože subvence závisí na vývozní výkonnosti a nebyla poskytnuta podle zhotovených, vyrobených, vyvezených nebo přepravených množství.

- (74) Bylo předloženo několik připomínek týkajících se určitých podrobností výpočtu výhody v rámci EPCG. V odůvodněných případech byly pak výpočty upraveny.
- (75) V rozporu s tvrzením některých vyvážejících výrobců musela být při určování výše napadnutelné výhody zohledněna i výhoda z EPCG využitá při vývozu jiných výrobků než dotčeného výrobku. V rámci EPCG není stanovena žádná povinnost omezující využívání výhod pro bezcelní dovoz vstupního materiálu v souvislosti s konkrétním výrobkem. Proto se na dotčený výrobek mohou vztahovat veškeré využitelné výhody EPCG.
- (76) Čtyři společnosti ve vzorku využívaly tento systém v průběhu období přezkumného šetření a získaly subvence v rozpětí do 1,45 %, u jedné společnosti byla zjištěná výhoda zanedbatelná.

3.2.4 Systém předběžných licencí (ALS)/systém předběžného oprávnění (AAS)

3.2.4.1 Právní základ

- (77) Podrobný popis systému je obsažen v odstavcích 4.1.1 až 4.1.14 politiky EXIM 04-09 a v kapitolách 4.1 až 4.30 v PP I 04-09. V předchozím přezkumném šetření se tento systém nazýval systém předběžných licencí a vedl k uložení konečného vyrovnávacího cla platného v současné době.

3.2.4.2 Způsobilost

- (78) Systém AAS sestává z šesti podsystémů podrobněji popsanych v 79. bodě odůvodnění. Tyto podsystémy se liší mimo jiné rozsahem způsobilosti. Pro systém předběžného oprávnění pro fyzický vývoz a pro systém předběžného oprávnění pro roční požadavek jsou způsobilí výrobní vývozci a obchodní vývozci „vázaní“ na podpůrné výrobce. Pro AAS na dodávky meziproduktů jsou způsobilí výrobní vývozci poskytující dodávky konečnému vývozci. Pro domnělý vývoz v rámci AAS jsou způsobilí hlavní dodavatelé dodávající v rámci kategorií „domnělého vývozu“ uvedených v odstavci 8.2 politiky EXIM 04-09, jako např. dodavatelé jednotky

orientované na vývoz („EOU“). Pro výhody „domnělého vývozu“ v rámci pod systému předběžných příkazů k propuštění („Advance Release Orders“ – ARO): a back-to-back tuzemského akreditivu jsou způsobilí dodavatelé meziproduktů pro vyvážející výrobce.

3.2.4.3 Praktické provádění

(79) Předběžná oprávnění mohou být vydávána na

Fyzický vývoz: Toto představuje hlavní pod systém. Umožňuje bezcelní dovoz vstupních materiálů potřebných k výrobě určitého výsledného výrobku určeného na vývoz. „Fyzický“ v tomto kontextu znamená, že výrobek určený na vývoz musí opustit indické území. Bezcelní dovozní množství a vývozní závazek zahrnující typ výrobku určeného na vývoz jsou uvedeny v licenci.

Roční požadavek: Toto oprávnění není určeno pro konkrétní výrobek na vývoz, nýbrž pro širší skupinu výrobků (např. chemické látky a související výrobky). Držitel licence může, až po určitý limit stanovený podle jeho vývozní výkonnosti v minulosti, dovážet bezcelně veškeré vstupy k použití při výrobě veškerých položek spadajících do příslušné výrobní skupiny. Může vyvážet jakýkoli výsledný výrobek spadající do dané skupiny výrobků, který byl vyroben s použitím takového materiálu osvobozeného od cla.

Dodávky meziproduktů: Tento pod systém se vztahuje na případy, kdy dva výrobci zamýšlejí vyrábět jeden výrobek na vývoz a podílet se na procesu výroby. Výrobní vývozce vyrábí meziprodukt. Smí bezcelně dovážet vstupní materiál a pro tento účel může získat AAS na dodávky meziproduktů. Konečný vývozce dokončuje výrobu a je povinen hotový výrobek vyvézt.

Domnělý vývoz: Tento pod systém umožňuje hlavnímu dodavateli bezcelní dovoz vstupů potřebných pro výrobu zboží, které má být prodáno jako „domnělý vývoz“ kategoriím odběratelů uvedených v odst. 8.2 písm. b) až f), g), i) a j) politiky EXIM 04-09. Podle indické vlády spadají pod domnělý vývoz transakce, při kterých dodávané zboží neopustí zemi. Za domnělý vývoz se pokládá řada kategorií dodávek za podmínky, že zboží je vyrobeno v Indii, např. dodávky zboží některé EOU nebo společnosti s místem působení ve zvláštní ekonomické zóně (dále jen „SEZ“).

ARO: Držitel předběžného oprávnění, který hodlá zajistit vstupy z domácích zdrojů namísto z přímého dovozu, je může čerpat proti ARO. V takových případech jsou předběžná oprávnění validována jako ARO a převedena na

domácího dodavatele při dodávce v nich uvedených položek. Domácí dodavatel bude mít s potvrzením ARO nárok na výhody domnělého vývozu, jak je uvedeno v odstavci 8.3 politiky EXIM 04-09 (tj. AAS na dodávky meziproduktů/domnělý vývoz, vrácení cla při domnělém vývozu a náhrady konečné spotřební daně). V rámci mechanismu ARO jsou daně a cla vráceny dodavateli místo finálnímu vývozci ve formě vrácení/náhrady cla. Vrácení daní/clo je možné v případě domácích vstupů i v případě dovezených vstupů.

Tuzemský back-to-back akreditiv: Tento pod systém se opět týká domácích dodávek pro držitele předběžného oprávnění. Držitel předběžného oprávnění může požádat banku o otevření tuzemského akreditivu ve prospěch domácího dodavatele. Banka zruší platnost oprávnění pro přímý dovoz a oprávnění se bude vztahovat pouze na hodnotu a objem položek opatřených z tuzemských zdrojů místo z dovozu. Domácí dodavatel bude mít nárok na výhody domnělého vývozu, jak je uvedeno v odstavci 8.3 politiky EXIM 04-09 (tj. AAS na dodávky meziproduktů/domnělý vývoz, vrácení cla při domnělém vývozu a náhrady konečné spotřební daně).

(80) Bylo zjištěno, že v průběhu období přezkumného šetření dva spolupracující vývozci využívali výhod ze dvou výše uvedených pod systémů, souvisejících s dotčeným výrobkem, tj. i) ALS/AAS pro fyzický vývoz a ii) ALS pro dodávky meziproduktů. Nebylo tedy nutné zjistit napadnutelnost zbývajících pod systémů.

(81) Po uložení konečného vyrovnávacího cla platného v současné době indická vláda upravila ověřovací systém použitelný na ALS/AAS. Za účelem ověření indickými orgány je držitel předběžného oprávnění právně vázán vést „pravdivé a řádné účetnictví spotřeby a využívání bezcelně dováženého/tuzemsky pořízeného zboží“ ve stanoveném formátu (kapitoly 4.26, 4.30 a dodatek 23 PP I 04-09), tzn. registr skutečné spotřeby. Tento registr musí být ověřen externím autorizovaným účetním/provozním účetním, který vydá osvědčení uvádějící, že předepsané registry a příslušné záznamy byly přezkoumány a informace předložené podle dodatku 23 jsou ve všech ohledech úplné a pravdivé. Přesto jsou uvedená ustanovení použitelná pouze na předběžná oprávnění vydaná po 13. květnu 2005. U všech předběžných oprávnění nebo licencí vydaných před tímto datem jsou držitelé žádáni, aby dodržovali dříve platná ustanovení o ověřování, tj. vedli pravdivé a řádné účetnictví spotřeby a využívání dováženého zboží v souladu s licencí ve stanoveném formátu dodatku 18 (kapitola 4.30 a dodatek 18 PP I 02-07).

- (82) S ohledem na podsystemy využívané v průběhu období přezkumného šetření dvěma vyvážejícími výrobci ve vzorku, tj. fyzický vývoz a dodávky meziproductů, jsou objem a hodnota bezcelního dovozu i vývozního závazku stanoveny indickou vládou a zaznamenány do licence. Nadto mají být při dovozu a vývozu předmětné transakce zaznamenány státními úředníky přímo do licence. Objem dovozu povolený v rámci tohoto systému je stanoven indickou vládou na základě standardních norem vstupů a výstupů (dále jen „SION“). SION existují pro většinu výrobků včetně dotčeného výrobku a jsou zveřejněny v PP II 04-09.
- (83) Dovážené vstupní materiály jsou nepřenosné a musí být použity k výrobě výsledného vyváženého výrobku. Vývozní závazek musí být splněn v předepsané lhůtě po vydání licence (24 měsíců, lhůtu lze dvakrát prodloužit, pokaždé o 6 měsíců).
- #### 3.2.4.4 Připomínky po poskytnutí informací
- (84) Indická vláda tvrdila, že v souvislosti s daným systémem byl zaveden řádný ověřovací systém podle dodatku 23 PP I 04-09 a že při uplatňování systémů ALS/AAS nedocházelo k nadměrným úlevám. Tvrdilo se, že systém proto není napadnutelný. Na podporu těchto argumentů nebyly poskytnuty žádné nové důkazy, a proto byl tento argument zamítnut s ohledem na zjištění, že žádný z těchto podsystemů nelze považovat za povolený systém navrácení cla nebo systém navrácení u náhradních vstupů ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) a příloh II a III základního nařízení, neboť nebyl zaveden řádný ověřovací systém.
- (85) Kromě toho v souladu s přílohou II oddílem II bodem 5 a přílohou III oddílem II bodem 3 základního nařízení je-li zjištěno, že neexistuje řádný ověřovací systém, je možné to napravit tím, že země vývozu bude provádět další zkoumání, aby dokázala, zda nedošlo k nepřiměřené platbě. Vzhledem k tomu, že před inspekci na místě taková zkoumání provedena nebyla a nebylo dokázáno, že nebyly obdrženy nepřiměřené platby, byly argumenty zamítnuty.
- #### 3.2.4.5 Závěr
- (86) Osvobození od vývozních cel je subvence ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) a čl. 2 odst. 2 základního nařízení, tzn. finanční příspěvek indické vlády, jímž byli vývozci zvýhodněni.
- (87) Nadto fyzický vývoz v rámci ALS/AAS a ALS na dodávky meziproductů jasně právně závisí na vývozní výkonnosti, a tudíž se má za to, že jsou specifické a napadnutelné podle čl. 3 odst. 4 písm. a) základního nařízení. Bez vývozního závazku nemůže společnost získat v rámci těchto systémů žádné výhody.
- (88) Žádný z těchto dvou podsystemů použitých v tomto případě, fyzický vývoz v rámci ALS/AAS a ALS na dodávky meziproductů, nemůže být považován za povolený systém navrácení či systém navrácení u náhradních vstupů ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) základního nařízení. Nevyhovují přísným pravidlům uvedeným v příloze I písm. i), příloze II (definice a pravidla pro navrácení) a příloze III (definice a pravidla navrácení u náhradních vstupů) základního nařízení.
- (89) Pokud jde o vyvážejícího výrobce, který využíval AAS, bylo šetřením zjištěno, že nové požadavky na ověření stanovené indickými orgány nebyly ještě vyzkoušeny v praxi, neboť licence nebyly v době ověřování uzavřeny, a proto nebyly ověřeny podle pravidel předepsaných v politice EXIM. Tato společnost tedy nemohla prokázat, že v rámci dané licence nedocházelo k nadměrné úlevě. Celková výše cla ušetřeného na dovozu v rámci této licence je tedy považována za subvenci.
- (90) Indická vláda neuplatnila účinně svůj ověřovací systém nebo postup za účelem potvrzení, zda a v jakém množství byly vstupy spotřebovány při výrobě vyváženého výrobku (příloha II oddíl II bod 4 základního nařízení a v případě systémů navrácení u náhradních vstupů příloha III oddíl II bod 2 základního nařízení). Vlastní SION nelze považovat za ověřovací systém skutečné spotřeby, neboť vstupní materiály bezcelně dovezené v rámci oprávnění/licencí s různými výnosy SION jsou smíchány v témže výrobním procesu vyváženého zboží. Tento typ postupu neumožňuje indické vládě, aby dostatečně přesně ověřila, jaké objemy vstupů byly spotřebovány při výrobě vyváženého zboží a podle které normy SION by měly být porovnány.
- (91) Navíc indická vláda neprovedla nebo dosud nedokončila účinnou kontrolu založenou na řádně vedeném registru skutečné spotřeby. Nadto neprovedla indická vláda další zkoumání založené na skutečných vstupech, přestože by takové zkoumání bylo při absenci účinně uplatňovaného ověřovacího systému zpravidla zapotřebí (příloha II oddíl II bod 5 a příloha III oddíl II bod 3 základního nařízení).
- (92) Tyto dva podsystemy jsou proto napadnutelné.

3.2.4.6 Výpočet výše subvence

(93) Při neexistenci povoleného systému navracení nebo systému navracení u náhradních vstupů má napadnutelná výhoda podobu prominutí celkové výše dovozních cel obvykle splatných při dovozu vstupů. V tomto ohledu je třeba upozornit, že základní nařízení nestanoví pouze napadnutelnost „nadměrné“ úlevy na clech. Podle čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) a přílohy I bodu i) základního nařízení lze napadnout pouze nadměrnou úlevu na clech za předpokladu, že jsou splněny podmínky obsažené v přílohách II a III základního nařízení. Tyto podmínky však v tomto případě splněny nebyly. Proto v případě, že bude zjištěna absence adekvátního monitorovacího procesu, výše uvedenou výjimku pro systémy navracení nelze použít a namísto údajné nadměrné úlevy se použije obvyklé pravidlo napadnutí výše nezaplaceného cla (ušlého příjmu). Jak je uvedeno v příloze II oddílu II a příloze III oddílu II základního nařízení, není výpočet takové nadměrné úlevy povinností vyšetřujícího orgánu. Naopak podle čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) základního nařízení musí tento orgán pouze získat dostatečné důkazy k vyvrácení vhodnosti údajného ověřovacího systému.

(94) Výše subvence byla vypočtena na základě promínutých dovozních cel (základní cla a zvláštní dodatečná cla) z materiálů dovezených v rámci dvou podsystémů používaných pro dotčený výrobek v období přezkumného šetření. V souladu s čl. 7 odst. 1 písm. a) základního nařízení byly poplatky nezbytně vynaložené za účelem získání subvence, v případě oprávněné žádosti, z výše subvencí odečteny. V souladu s čl. 7 odst. 2 základního nařízení byla tato výše subvence přepočtena na vývozní obrát prodeje dotčeného výrobku v období přezkumného šetření (příslušný jmenovatel), neboť subvence závisí na vývozní výkonnosti a nebyla poskytnuta podle zhotovených, vyrobených, vyvezených nebo přepravených množství.

(95) Bylo předloženo několik připomínek týkajících se určitých podrobností výpočtu výhody v rámci ALS/AAS. V případě, že tyto připomínky byly shledány odůvodněnými, byly pak výpočty náležitě upraveny.

(96) V rozporu s tvrzením některých vyvážejících výrobců musela být při určování výše napadnutelné výhody zohledněna i výhoda z ALS/AAS využitá při vývozu jiných výrobků než dotčeného výrobku. V rámci ALS/AAS není stanovena žádná povinnost omezující využívání výhod pro bezcelní dovoz vstupního materiálu v souvislosti s konkrétním výrobkem. Proto se na dotčený výrobek mohou vztahovat veškeré využitelné výhody z ALS/AAS.

(97) Dvě společnosti ve vzorku využívaly systémy ALS nebo AAS a získaly výhodu ve výši 0,17 % až 1,74 %.

3.2.5 Zóny vývozního zpracování/jednotky zaměřené na vývoz (EPZ/EOU)

(98) Bylo zjištěno, že se žádný ze spolupracujících vyvážejících výrobců nenacházel v zóně SEZ nebo EPZ, ani neměl status EOU. Nebylo tedy považováno za nutné tento systém v tomto šetření dále analyzovat.

3.2.6 Systém osvobození od daně z příjmu (ITES)

(99) V tomto systému mohli vývozci využívat výhodu částečného osvobození od daně z příjmu pro zisky plynoucí z prodeje vyvážených výrobků. Právní základ pro toto osvobození je uveden v § 80HHC zákona o dani z příjmu.

(100) Toto ustanovení bylo zrušeno v hodnotícím období 2005–2006 (tj. ve finančním období od 1. dubna 2004 do 31. března 2005), a po 31. březnu 2004 tedy v rámci 80HHC zákona o dani z příjmu nejsou poskytovány žádné výhody. Žádný ze spolupracujících vyvážejících výrobců nevyužíval v rámci tohoto systému v průběhu období přezkumného šetření žádné výhody. Nebylo tedy považováno za nutné tento systém v tomto šetření dále analyzovat.

3.2.7 Systém navracení cla (DDS)

3.2.7.1 Právní základ

(101) Tento systém vychází z § 75 celního zákona z roku 1962, z § 37 odst. 2 bodu xvi) zákona o spotřební dani z roku 1944 a z § 93A a § 94 finančního zákona z roku 1994.

3.2.7.2 Způsobilstvo

(102) Pro tento systém jsou způsobilí všichni vývozci.

3.2.7.3 Praktické provádění

(103) Existují dva typy sazeb pro vrácení cla indickou vládou – „všechny uplatňované sazby“ používané paušálně pro všechny vývozce konkrétního výrobku a typ sazeb používaných pro výrobky určitého „druhu“ v daném podniku, jež nejsou zahrnuty do „všech uplatňovaných sazeb“. Na dotčený výrobek se vztahuje první typ (všechny uplatňované sazby).

- (104) Všechny uplatňované sazby pro vrácení cla se vypočítají jako procentní podíl z hodnoty výrobků vyvážených v rámci tohoto systému. Tyto sazby byly stanoveny indickými orgány na různé výrobky včetně dotčeného výrobku. Jsou určeny na základě předpokládaných nepřímých daní a dovozních poplatků účtovaných za zboží a služby používané ve výrobním procesu vyváženého výrobku (dovozní cla, spotřební daň, provozní daň apod.), včetně předpokládaných nepřímých daní a dovozních poplatků účtovaných za zboží a služby pro výrobu vstupů a bez ohledu na to, zda tyto daně byly skutečně zaplaceny či nikoli. Výše DDS podléhá maximální hodnotě vyváženého výrobku za jednotku. Může-li společnost nárokovat některé z těchto daní a poplatků ze systému CENVAT, potom je sazba pro vrácení cla nižší.
- (105) Sazby pro vrácení cla z dotčeného výrobku byly v období přezkumného šetření několikrát revidovány. Do 1. dubna 2007 byly použitelné sazby ve výši 6,4 % až 6,9 % podle typu výrobku, do 1. září 2007 byly ve výši 9,1 % až 9,8 %. Dne 13. prosince 2007, tj. po skončení období přezkumného šetření, byly sazby pro vrácení cla zvýšeny na 10,1 % až 10,3 % a zvýšení bylo antedatováno na dovoz od 1. září 2007, tj. v průběhu období přezkumného šetření.
- (106) Aby mohla společnost využívat výhod tohoto systému, musí vyvážet. Vývozce musí podat indickým orgánům prohlášení s uvedením, že v okamžiku vývozu probíhá vývoz v rámci DDS. Aby mohlo být zboží vyvezeno, vydají indické celní orgány během odbavování vývozní přepravní doklad. Tento dokument obsahuje mimo jiné výši částky v rámci DDS, která má být poskytnuta pro tuto vývozní transakci. Vývozce potom zná výši výhody, která mu bude poskytnuta, a zanesle ji do účtů jako pohledávku. Jakmile celní orgány vydají vývozní přepravní doklad, je indická vláda povinna částku DDS poskytnout. Příslušná sazba DDS pro výpočet výše výhody je obecně sazba, která je použita v okamžiku podání vývozního prohlášení. V období přezkumného šetření došlo ke zpětnému zvýšení sazeb pro vrácení cla, což bylo zohledněno při výpočtu výše subvence.
- (108) Bylo namítnuto, že DDS nezávisí na vývozní výkonnosti, neboť výhoda, která je v jeho rámci poskytována, nesouvisí s tím, jaký objem zboží vývozci vyvezou. Tento argument je zamítnut, protože výhoda z DDS může být nárokována pouze v případě, že je zboží vyváženo, čímž je dostatečně splněno kritérium závislosti na vývozu, stanovené v čl. 3 odst. 4 písm. a) základního nařízení. S ohledem na tento závěr není nutné analyzovat argument, že DDS není specifický ve smyslu čl. 3 odst. 2 a 3 základního nařízení.
- (109) Indická vláda tvrdila, že DDS je systém navrácení v souladu s ustanoveními základního nařízení a postup stanovování všech uplatňovaných sazeb pro vrácení cla je přiměřený, účinný a založený na obchodních zvyklostech obecně uznávaných v zemi vývozu v souladu s přílohou II oddílem II bodem 4 a přílohou III oddílem II bodem 2. Jak je rovněž uvedeno ve 104. bodě odůvodnění, tento postup zahrnoval odhad vstupů použitých při výrobě a vzniklých dovozních cel a nepřímých daní pro celé výrobní odvětví. Tento postup však nebyl dostatečně přesný dokonce ani podle údajů indické vlády. Sama indická vláda potvrdila, že se používají průměrné hodnoty, což může znamenat, že skutečně zaplacené vrácené částky cel byly vyšší než skutečně zaplacená cla. Kromě toho indická vláda neprováděla další zkoumání na základě skutečných využitých vstupů, přestože by to za běžných okolností bylo potřeba v případě, kdy není zaveden účinně uplatňovaný ověřovací systém (příloha II oddíl II bod 5 a příloha III oddíl II bod 3), ani neprokázala, že se zde nejedná o nadměrnou úlevu. Údajná paralela ověřování s metodami výběru vzorku stanovenými v základním nařízení se považuje za bezpředmětnou, neboť metody výběru vzorku se jednoznačně týkají antisubvenčních šetření a nepatří mezi kritéria stanovená v přílohách II a III. Proto byly tyto argumenty zamítnuty.
- (110) Rovněž bylo namítáno, že ze skutečnosti, že indická vláda do DDS nezahrnula veškeré nepřímé daně splatné v Indii, nýbrž pouze ústřední nepřímé daně, lze vyvodit neexistenci nadměrné úlevy. Tento argument byl zamítnut, neboť podle přílohy II oddílu II bodu 4 a přílohy III oddílu II bodu 2 musí být nadměrné úlevy posuzovány v rámci příslušného subvenčního systému.

3.2.7.4 Připomínky po poskytnutí informací

- (107) Několik stran namítalo, že DDS nemohl být při tomto šetření napadnut, protože v dotaznících v rámci antisubvenčního řízení na začátku šetření nebyl výslovně uveden. Tento argument byl zamítnut z následujících důvodů. Záměrem tohoto přezkumu podle oznámení o zahájení je stanovit „míru subvencování“, na jejímž základě získali vyvázející výrobci dotčeného výrobku výhodu, což znamená, že jsou zahrnuty veškeré systémy subvencování, které provozuje indická vláda.

3.2.7.5 Závěr

- (111) DDS poskytuje subvence ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) a čl. 2 odst. 2 základního nařízení. Výše vráceného cla je rovnocenná ušlému státnímu příjmu, který by jinak byl vybrán a zaplacen indické vládě. Nadto DDS při vývozu poskytuje vývozci výhodu.

- (112) Právně závisí DDS na vývozní výkonnosti, a proto je považován za specifický a napadnutelný podle čl. 3 odst. 4 písm. a) základního nařízení.
- (113) Několik účastníků řízení argumentovalo, že DDS je systém navrácení cla slučitelný s ustanoveními základního nařízení, a proto výhoda poskytnutá v rámci tohoto systému by neměla být napadnuta.
- (114) Šetřením bylo zjištěno, že tento systém nelze považovat za povolený systém úlevy na kumulativních nepřímých daních z předchozího stupně zpracování ani povolený systém navrácení nebo systém navrácení u náhradních vstupů ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) základního nařízení. Nevyhovuje přísným pravidlům stanoveným v příloze I písm. h) a i), příloze II (hlavní směry o spotřebě vstupů) a příloze III (definice a pravidla pro navrácení u náhradních vstupů) základního nařízení. Vývozce nemá žádnou povinnost i) vést účetnictví cel a daní zaplacených za dovezené/tuzemsky pořízené zboží nebo zahrnuté služby ani ii) skutečně spotřebovat toto zboží a služby ve výrobním procesu a iii) výše navrácení není vypočtena v souvislosti se skutečnými vstupy použitými vývozcem a skutečně zaplacenými cly a daněmi.
- (115) Navíc neexistuje systém nebo postup pro potvrzení, jaké vstupní materiály jsou spotřebovány ve výrobním procesu vyváženého výrobku nebo zda došlo k nadměrnému vrácení domácích nepřímých daní ve smyslu přílohy I písm. h) a přílohy II základního nařízení nebo dovozního cla ve smyslu přílohy I písm. i) a přílohy II a III základního nařízení.
- (116) A v neposlední řadě je vývozce způsobilý obdržet výhodu DDS bez ohledu na to, zda vůbec dováží nebo nakupuje nějaké vstupy v tuzemsku a zaplatil cla nebo daně z těchto nákupů. Pro získání výhody stačí, aby vývozce prostě vyvezl zboží, aniž by prokazoval, že byl dovezen nějaký vstupní materiál nebo že byl nějaký vstupní materiál nebo služby zakoupeny v tuzemsku a že byla zaplacená dovozní cla nebo domácí nepřímé daně. Proto není rozdíl v sazbě navrácení v případě, že společnost vlastní všechny stupně výroby vstupů a dotčeného výrobku, nebo je to pouze vyvážející obchodník.
- 3.2.7.6 Výpočet výše subvence
- (117) Podle čl. 2 odst. 2 a článku 5 základního nařízení byla výše napadnutelných subvencí počítána na základě výhody, kterou získal příjemce a která byla zjištěna v období přezkumného šetření. V tomto ohledu se mělo za to, že výhoda je poskytnuta příjemci v okamžiku vývozní transakce v tomto systému. Od tohoto okamžiku indická vláda pravděpodobně zaplatí příslušným vývozům výši vráceného cla, čímž vzniká finanční příspěvek ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu i) základního nařízení. Jakmile celní orgány vydají vývozní přepravní doklad, kde je uvedena mimo jiné výše DDS, jež má být poskytnuta na tuto vývozní transakci, je indická vláda povinna poskytnout subvenci. Nadto spolupracující vyvážející výrobci zanesli částky DDS s časovým rozlišením do účtů jako příjem v okamžiku každé vývozní transakce.
- (118) Aby mohl být zohledněn vliv antedatovaného zvýšení sazeb, byla hodnota úvěru DDS zaknihovaná pro vývoz v období od 1. září do 30. září 2007 dle potřeby zvýšena, neboť skutečné výhody, na něž budou mít společnosti nárok od indické vlády, jsou vyšší než ty oficiálně vyžádané v okamžiku vývozu.
- (119) V souladu s čl. 7 odst. 2 základního nařízení byla výše této subvence přepočtena na celkový vývozní obrát v průběhu období přezkumného šetření (jmenovatel), protože subvence závisí na vývozní výkonnosti a nebyla poskytnuta podle množství zhotovených, vyrobených, vyvezených nebo přepravených výrobků.
- (120) Sedm společností ve vzorku předložilo námítky, že ačkoli měly výhody ze systému DDS, nezískaly nadměrnou úlevu, neboť daně nebo dovozní cla převyšovaly výši navrácení. Bylo rozhodnuto, že tyto námítky budou zamítnuty. Ve 113. a 115. bodě odůvodnění byl učiněn závěr, že indická vláda nemá adekvátní ověřovací systém, jak je uvedeno v přílohách I, II a III základního nařízení. Šetření také prokázalo, že společnosti nevedou žádné registry spotřeby a nemají ani jiný vnitřní systém výkaznictví pro případné nadměrné úlevy. Tyto výkazy byly vypracovány společnostmi v průběhu inspekce a z velké části zahrnují daně obecně zaplacené společnostmi.
- (121) Při neexistenci povoleného systému navrácení nebo systému navrácení u náhradních vstupů má napadnutelná výhoda podobu úlevy celkové výše navráceného cla v rámci DDS. V rozporu s tvrzením indické vlády, sdružení Texprocil a některých vývozců po poskytnutí informací nestanoví základní nařízení pouze napadnutelnost „nadměrné“ úlevy na clech. Podle čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) a přílohy I písm. i) základního nařízení lze napadnout pouze nadměrnou úlevu na clech za předpokladu, že jsou splněny podmínky obsažené v přílohách II a III základního nařízení. Tyto podmínky však v tomto případě splněny nebyly. Proto v případě, že bude zjištěna absence přiměřeného ověřovacího postupu, nelze použít

výše uvedenou výjimku pro systémy navrácení a namísto údajné nadměrné úlevy se použije obvyklé pravidlo napadnutí výše navrácení. Jak je uvedeno v příloze II oddílu II a příloze III oddílu II základního nařízení, není výpočet takové nadměrné úlevy povinností vyšetřujícího orgánu. Naopak podle čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) základního nařízení musí tento orgán pouze získat dostatečné důkazy k vyvrácení vhodnosti údajného ověřovacího systému. Dále je třeba uvést, že doplňkové zkoumání ze strany indických orgánů při neexistenci účinně uplatňovaného ověřovacího systému musí být prováděno včas, tj. obvykle před inspekcí na místě při šetření ohledně vyrovnávacího cla.

- (122) V rozporu s tvrzením některých vyvážejících výrobců musela být při určování výše napadnutelné výhody zohledněna i výhoda z DDS využitá při vývozu jiných výrobků než dotčeného výrobku. V rámci DDS není stanovena žádná povinnost omezující využívání výhody pro určitý výrobek. Proto se na dotčený výrobek mohou vztahovat veškeré využitelné výhody DDS.
- (123) Všechny společnosti ve vzorku využívaly v průběhu období přezkumného šetření systém DDS a získaly subvence ve výši 1,45 % až 7,57 %.

3.2.8 Systém Fondu pro modernizaci technologie (TUFs)

3.2.8.1 Právní základ

- (124) TUFs byl zaveden usnesením ministerstva textilu, indické vlády, zveřejněným v indickém vládním věstníku, mimořádném čísle, části I, oddílu I ze dne 31. března 1999 (dále jen „usnesení“). Systém byl schválen s účinností od 1. dubna 1999 do 31. března 2004. Byl prodloužen do 31. března 2007 a poté znovu prodloužen do konce období přezkumného šetření.

3.2.8.2 Způsobnost

- (125) Pro tento systém jsou způsobilí stávající nebo noví výrobci v odvětví zpracování bavlny, textilního průmyslu a průmyslu zpracování juty.

3.2.8.3 Praktické provádění

- (126) Cílem systému je poskytnout podporu pro modernizaci technologie v průmyslu textilu a zpracování juty, včetně zařízení pro zpracování vláken, přízí, tkanin, tkaného zboží, oděvů a konfekce. Systém stanoví různé druhy výhod ve formě kapitálové subvence, snížení úrokových sazeb nebo pokrytí kolísání směnného kurzu u půjček

v cizí měně. Programy v tomto systému rozlišují mezi odvětvím textilu a zpracování juty a mezi odvětvím výroby na mechanických stavech a ručních stavech. TUFs obsahuje tyto programy:

- a) 5 % úhradu běžného úroku účtovaného úvěrovou institucí z termínované půjčky v indických rupiích nebo
 - b) pokrytí 5 % kolísání směnného kurzu (úroky a splátky) ze základní sazby půjčky v cizí měně nebo
 - c) kapitálovou subvenci ve výši 15 % spojenou s úvěrem pro odvětví textilu a zpracování juty nebo
 - d) kapitálovou subvenci ve výši 20 % spojenou s úvěrem pro odvětví výroby na mechanických stavech nebo
 - e) 5 % úhradu úroku a kapitálovou subvenci ve výši 10 % pro vybrané stroje na zpracování (výrobní zařízení) a
 - f) kapitálovou subvenci ve výši 25 % na nákup nových strojů a zařízení pro operace před a po zpracování na stavech, na ruční stavy/modernizaci ručních stavů a na vybavení pro zkoušky a kontrolu jakosti, pro výrobní jednotky ručních stavů.
- (127) Šetřením bylo zjištěno, že dvě společnosti ve vzorku získaly výhodu v rámci TUFs na nákup strojního zařízení používaného ve výrobě dotčeného výrobku. Tyto společnosti využily půjčky s úhradou úroku (systém a)) a kapitálovou subvenci ve výši 10 % na výrobní zařízení společně s 5 % úhradou úroku (systém e)).

- (128) Usnesení stanoví seznam typů strojních zařízení, jejichž nákup je subvencován ze systému TUFs. K získání výhody ze systému TUFs podávají společnosti žádost u komerčních bank nebo jiných úvěrových institucí, které udělují společně s půjčkou na základě nezávislého hodnocení úvěrové schopnosti vypůjčovatele. Je-li vypůjčovateli způsobilý pro snížení úrokové sazby v rámci tohoto systému, předají komerční banky žádost „uzlové agentuře“, která potom uvolní částku subvence příslušné komerční bance. Komerční banky nakonec úvěrují prostředky takto přijaté na účet vypůjčovatele. Uzlové agentury získají úhradu od ministerstva textilu indické vlády. Indická vláda dává požadované prostředky k dispozici uzlovým agenturám každé čtvrtletí.

3.2.8.4 Připomínky po poskytnutí informací

- (129) V souvislosti s tímto systémem nebyly od zúčastněných stran obdrženy žádné připomínky.

3.2.8.5 Závěr

- (130) TUFS představuje subvenci podle ustanovení čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu i), neboť se jedná o přímý převod prostředků ve formě státní dotace. Subvence poskytuje výhodu snížením finančních a úrokových nákladů za nákup strojního zařízení.
- (131) Subvence je považována za specifickou a napadnutelnou podle čl. 3 odst. 2 písm. a) základního nařízení, neboť je specificky poskytována odvětví nebo skupině odvětví, včetně výroby dotčeného výrobku.

3.2.8.6 Výpočet výše subvence

- (132) Výše kapitálové subvence byla vypočtena v souladu s čl. 7 odst. 3 základního nařízení rozložením částky ušetřené podniky, kterým byla subvence určena, za nakoupené strojní zařízení na dobu odpovídající běžné době amortizace takových dlouhodobých aktiv. V souladu se zavedenou praxí byla takto vypočtená částka, která připadá na období přezkumného šetření, upravena připočtením úroku v průběhu tohoto období, aby se zohlednila úplná hodnota výhody v čase. Komerční úroková sazba v průběhu období šetření v Indii byla považována za vhodnou pro tento účel. V souladu s čl. 7 odst. 2 základního nařízení byla výše subvence přepočtena na celkový obrat textilií v období přezkumného šetření (jmenovatel), protože subvence není poskytována podle zhotovených, vyrobených, vyvezených nebo přepravených množství.
- (133) Úroveň snížení úrokové sazby byla vypočtena v souladu s čl. 7 odst. 3 základního nařízení na základě částky skutečně splacené v průběhu období přezkumného šetření dotčeným společnostem ve spojení s úrokem zaplaceným z komerčních půjček získaných na nákup dotčeného strojního zařízení. V souladu s čl. 7 odst. 2 základního nařízení byla výše subvence přepočtena na celkový obrat textilií v období přezkumného šetření (jmenovatel), protože subvence není poskytována podle zhotovených, vyrobených, vyvezených nebo přepravených množství.
- (134) Dvě společnosti ve vzorku v průběhu období přezkumného šetření tohoto systému využívaly a získaly subvence ve výši 0,01 % až 0,31 %.

3.2.9 Systém vývozního úvěru (před odesláním a po odeslání ECS)

3.2.9.1 Právní základ

- (135) Podrobnosti tohoto systému jsou uvedeny v rámcovém oběžníku IECD č. 02/04.02.02/2006-07 (vývozní úvěr v cizí měně), v rámcovém oběžníku IECD č. 01/04.02.02/2006-07 (vývozní úvěr v rupiích) a v rámcovém oběžníku DBOD.DIR(Exp.) č.01/04.02.02/2007-08 (konsolidováno pro vývozní úvěr v rupiích i v cizí měně) Indické centrální banky (dále jen „RBI“), který byl v období přezkumného šetření rozeslán všem komerčním bankám v Indii. Rámcové oběžníky jsou pravidelně revidovány a aktualizovány.

3.2.9.2 Způsobilost

- (136) Pro tento systém jsou způsobilí výrobní vývozci a obchodní vývozci.

3.2.9.3 Praktické provádění

- (137) V rámci tohoto systému nastavuje RBI povinně maximální stropy úrokových sazeb použitelné pro vývozní úvěry, a to jak v indických rupiích, tak v cizí měně, které mohou komerční banky účtovat vývozci. ECS se skládá ze dvou podsystémů, systému vývozních úvěrů před odesláním (dále jen „balící úvěr“), který zahrnuje úvěry poskytované vývozci na financování nákupu, zpracování, výroby, balení a/nebo odeslání zboží před vývozem, a systému vývozního úvěru po odeslání, který zajišťuje půjčky provozního kapitálu za účelem financování vývozních pohledávek. RBI také vydává bankám pokyny, aby poskytly určitou částku svého čistého bankovního úvěru ve prospěch financování vývozu.
- (138) Na základě rámcového oběžníku RBI mohou vývozci obdržet vývozní úvěry za preferenční úrokové sazby ve srovnání s úrokovými sazbami běžných komerčních úvěrů (dále jen „hotovostní úvěry“), které jsou čistě stanoveny za tržních podmínek.

3.2.9.4 Připomínky po poskytnutí informací

- (139) Indická vláda namítala, že v souvislosti s ECS Komise nepřezkoumala daný systém s ohledem na ustanovení přílohy I písm. k) Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních (ASCM), a uvedla, že vývozní úvěry v indických rupiích nebo cizí měně nejsou napadnutelné zejména proto, že v případě půjček v cizí měně mohou banky půjčovat prostředky za „mezinárodní konkurenční sazby“.

- (140) Je třeba poznamenat, že systémy vývozních úvěrů podle 135. bodu odůvodnění nespádají do působnosti přílohy I písm. k) ASCM, neboť ve smyslu daného ustanovení lze za „vývozní úvěry“ běžně považovat pouze financování vývozu v délce nejméně dva roky, což je definice OECD v Ujednání o pravidlech pro státem podporované vývozní úvěry. Proto byl tento argument zamítnut.

3.2.9.5 Z á v ě r

- (141) Preferenční úrokové sazby úvěru ECS stanovené rámcovými oběžníky RBI uvedenými ve 135. bodě odůvodnění mohou snížit úrokové náklady vývozce ve srovnání s úrokovými náklady stanovenými čistě tržními podmínkami a poskytují v tomto případě takovému vývozci výhodu ve smyslu čl. 2 odst. 2 základního nařízení. Financování vývozu není samo o sobě bezpečnější než tuzemské financování. Obvykle je vlastně vnímáno jako rizikovější a rozsah požadovaných záruk pro určitý úvěr bez ohledu na předmět financování je čistě komerčním rozhodnutím dané komerční banky. Rozdíly v sazbách s ohledem na různé banky jsou výsledkem metodiky RBI, která spočívá ve stanovení maximálních úvěrových sazeb pro každou komerční banku individuálně. Kromě toho by komerční banky nemusely poskytovat vypůjčovatelům vývozního financování výhodnější úrokové sazby pro vývozní úvěry v cizí měně.

- (142) Bez ohledu na skutečnost, že preferenční úvěry v rámci ECS jsou poskytovány komerčními bankami, je tato výhoda finančním příspěvkem vlády ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu iv) základního nařízení. V tomto kontextu by mělo být poznamenáno, že čl. 2 odst. 1 písm. a) bod iv) základního nařízení ani Dohoda WTO o subvencích a vyrovnávacích opatřeních (ASCM) nevyžaduje pro účely stanovení subvence výdej veřejných finančních prostředků, např. náhrady komerčním bankám ze strany indické vlády, ale pouze pokyn vlády vykonávat funkce uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. a) bodech i), ii) nebo iii) základního nařízení. RBI je veřejnoprávním subjektem, a spadá tedy pod definici „vláda“, jak je uvedeno v čl. 1 odst. 3 základního nařízení. Je to subjekt ve 100 % vlastnictví státu, realizuje cíle veřejné politiky, např. měnovou politiku, a její vedení je jmenováno indickou vládou. RBI dává pokyny soukromým subjektům, protože komerční banky jsou vázány uvedenými podmínkami, mimo jiné maximálními stropy úrokových sazeb pro úroky z vývozních úvěrů, stanovenými v rámcových oběžnících RBI a ustanoveními RBI, že komerční banky musí poskytnout určitou částku svých čistých bankovních úvěrů ve prospěch financování vývozu. Tato povinnost zavazuje komerční banky k tomu, aby vykonávaly funkce zmíněné v čl. 2 odst. 1 písm. a) bodě i) základního nařízení, v tomto případě poskytovaly půjčky ve formě preferenčního financování vývozu. Takový přímý převod peněžních prostředků ve formě půjček za určitých podmínek by jinak byl svěřen vládě a výkon této funkce se v žádném smyslu neliší od

jednání obvykle prováděného vládou v souladu s čl. 2 odst. 1 písm. a) bodem iv) základního nařízení.

- (143) Tato subvence je považována za specifickou a napadnutelnou, protože preferenční úrokové sazby jsou k dispozici pouze ve vztahu k financování vývozních transakcí, a proto jsou závislé na vývozní výkonnosti v souladu s čl. 3 odst. 4 písm. a) základního nařízení.

3.2.9.6 Výpočet výše subvence

- (144) Výše subvence byla vypočtena na základě rozdílu mezi úrokem placeným za vývozní úvěry čerpané v období přezkumného šetření a částkou, která by byla splatná, pokud by byly účtovány úrokové sazby platné pro běžné komerční úvěry. Tato výše subvence (čitatel) byla přepočtena na celkový vývozní obrát v období přezkumného šetření (jmenovatel) v souladu s čl. 7 odst. 2 základního nařízení, neboť subvence je závislá na vývozní výkonnosti a nebyla poskytnuta podle množství zhotovených, vyrobených, vyvezených nebo přepravených výrobků.

- (145) Bylo předloženo několik připomínek týkajících se určitých podrobností výpočtu výhody v rámci ECS. V odůvodněných případech byly pak výpočty upraveny.

- (146) Všechny společnosti a skupiny ve vzorku získaly v období přezkumného šetření subvence z tohoto systému ve výši do 1,05 %, u jedné společnosti byla zjištěná výhoda zanedbatelná.

3.3 Výše napadnutelných subvencí

- (147) Výše napadnutelných subvencí v souladu s ustanoveními základního nařízení, vyjádřená podle hodnoty, se u šetřených vyvážejících výrobců pohybuje mezi 5,2 % a 9,7 %.

- (148) V souladu s čl. 15 odst. 3 základního nařízení rozpětí subvence pro spolupracující společnosti, které nebyly zahrnuty ve vzorku, vypočtené na základě váženého průměru rozpětí subvence zjištěného pro spolupracující společnosti ve vzorku činí 7,7 %. Vzhledem k tomu, že úroveň celkové spolupráce v Indii byla vysoká (95 %), bylo zbytkové rozpětí subvence pro všechny ostatní společnosti stanoveno na úrovni společnosti s nejvyšším individuálním rozpětím, tj. 9,7 %.

Subvenční systém → Společnost/skupina ↓	DEPBS	DFRC/ DFIA	EPCGS	ALS/AAS	EPZs/EOUs	ITES	ECS	DDS	TUFS	Celkem
Anunay Fab. Ltd	0,15 %	2,03 %					1,05 %	4,58 %		7,8 %
The Bombay Dyeing and Manufactu- ring Co. Ltd N W Exports Limited Nowrosjee Wadia & Sons Limited	1,65 %		1,45 %	1,74 %			0,11 %	4,15 %	0,31 %	9,4 %
Brijmohan Purusottamdas Incotex Impex Pvt. Ltd							0,94 %	7,39 %		8,3 %
Divya Global Pvt. Ltd		0,94 %					0,04 %	7,26 %		8,2 %
Intex Exports Pattex Exports Sunny Made-Ups							0,08 %	7,57 %		7,6 %
Jindal Worldwide Ltd Texcellence Overseas	1,44 %		1,25 %				0,76 %	4,57 %		8 %
Madhu Industries Ltd.	3,96 %						zanedb.	1,45 %		5,4 %
Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd Mahalaxmi Exports							0,07 %	7,41 %	0,01 %	7,5 %
Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd		1,41 %	1,17 %				0,34 %	6,78 %		9,7 %
Prem Textiles							0,88 %	7,48 %		8,3 %
Vigneshwara Exports Ltd.	0,5 %	0,09 %	zanedb.	0,17 %			0,61 %	3,84 %		5,2 %

4. VYROVNÁVACÍ OPATŘENÍ

- (149) V souladu s ustanoveními článku 19 základního nařízení a s odůvodněním tohoto částečného prozatímního přezkumu, uvedeným v bodě 3 oznámení o zahájení, bylo zjištěno, že míra subven-
cování s ohledem na spolupracující výrobce se změnila, a výše vyrovnávacího cla uloženého naří-
zením (ES) č. 74/2004 musí být tedy odpovídajícím způsobem změněna.
- (150) Konečné clo platné v současné době bylo stanoveno na základě vyrovnávacích rozpětí, protože výše
odstranění újmy byla vyšší. Vzhledem k tomu, že výše subvence stanovená v tomto přezkumu také
nepřevyšovala výši odstranění újmy, v souladu s čl. 15 odst. 1 základního nařízení byla výše cel
určena na základě rozpětí subvence.
- (151) Rozpětí subvence pro společnost Pasupati Fabrics, která nebyla součástí tohoto přezkumu, byla
zachována na úrovni stanovené v původním šetření, neboť bylo zjištěno, že využívala výhodu ze
subvenčního systému, který nebyl v tomto šetření přezkoumán.

- (152) Společnosti, u nichž bylo zjištěno, že jsou ve spojení, byly považovány za jeden právní subjekt (skupinu) za účelem výběru cla, a podléhají tedy stejnému vyrovnávacímu clu. Aby byly zajištěny správné váhy, bylo použito množství dotčeného výrobku vyvezené během období přezkumného šetření za tyto skupiny.
- (153) Společnost Prem Textiles, která byla zahrnuta do vzorku, předložila v průběhu přezkumného šetření informace, že změnila svůj název na Prem Textiles (International) Pvt. Ltd. Poté, co tyto informace byly přezkoumány a byl učiněn závěr, že změna obchodního názvu v žádném ohledu neovlivňuje zjištění tohoto šetření, bylo rozhodnuto této žádosti vyhovět a uvádět v tomto nařízení společnost jako Prem Textiles (International) Pvt. Ltd.
- (154) Vzhledem k tomu, že úroveň celkové spolupráce v Indii byla vysoká (95 %), bylo zbytkové vyrovnávací clo pro všechny ostatní společnosti stanoveno na úrovni společnosti s nejvyšším individuálním rozpětím, tj. 9,7 %.
- (155) Použijí se proto tato cla:

Společnost/skupina	Celní sazba (%)
Anunay Fab. Limited, Ahmedabad	7,8 %
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd., Mumbai N W Exports Limited, Mumbai Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai	9,4 %
Brijmohan Purusottamdas, Mumbai Incotex Impex Pvt. Limited, Mumbai	8,3 %
Divya Global Pvt. Ltd., Mumbai	8,2 %
Intex Exports, Mumbai Pattex Exports, Mumbai Sunny Made-Ups, Mumbai	7,6 %
Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad Texcellence Overseas, Mumbai	8 %
Madhu Industries Limited, Ahmedabad	5,4 %
Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd., Ahmedabad Mahalaxmi Exports, Ahmedabad	7,5 %
Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Mumbai	9,7 %
Prem Textiles, Indore	8,3 %
Vigneshwara Exports Limited, Mumbai	5,2 %
Spolupracující společnosti nezahrnuté do vzorku	7,7 %
Všechny ostatní společnosti	9,7 %

- (156) Individuální sazby vyrovnávacího cla pro jednotlivé společnosti uvedené v tomto nařízení byly stanoveny na základě zjištění tohoto šetření. Odrážejí tedy situaci zjištěnou během šetření ohledně uvedených společností. Tyto celní sazby (na rozdíl od průměrného cla použitelného pro společnosti v příloze I a celostátního cla použitelného pro „všechny ostatní společnosti“) jsou proto použitelné výlučně na dovoz výrobků pocházejících z Indie a vyráběných těmito společnostmi, tedy uvedenými konkrétními právními subjekty. Na dovážené výrobky vyrobené jakoukoli jinou společností, která není konkrétně uvedena v normativní části tohoto nařízení spolu se svým názvem a adresou, včetně subjektů ve spojení se společnostmi konkrétně uvedenými, se tyto sazby nevztahují a tyto výrobky podléhají celní sazbě použitelné pro „všechny ostatní společnosti“.
- (157) Každá žádost o použití těchto individuálních sazeb vyrovnávacího cla pro jednotlivé společnosti (např. po změně názvu subjektu nebo zřízení nových výrobních nebo prodejních subjektů) by měla být ihned zaslána Komisi s uvedením všech příslušných informací, zejména po jakékoli změně činnosti společnosti související s výrobou a vývozním prodejem spojené např. s takovou změnou názvu nebo změnou výrobních nebo prodejních subjektů. Komise po konzultaci s poradním výborem nařízení případně pozmění prostřednictvím aktualizace seznamu společností využívajících individuálních celních sazeb,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Článek 1 nařízení (ES) č. 74/2004 se nahrazuje tímto:

„Článek 1

1. Ukládá se konečné vyrovnávací clo z dovozu ložního prádla z bavlny nebo z bavlny smíšené s umělými vlákny či lnem (kde len není převažujícím vláknem), běleného, barveného nebo potisknutého pocházejícího z Indie, v současné době kódů KN ex 6302 21 00 (kódy TARIC 6302 21 00 81 a 6302 21 00 89), ex 6302 22 90 (kód TARIC 6302 22 90 19), ex 6302 31 00 (kód TARIC 6302 31 00 90) a ex 6302 32 90 (kód TARIC 6302 32 90 19).

2. Sazby konečného vyrovnávacího cla, které se vztahují na čistou cenu franko hranice Společenství před proclením, jsou pro výrobky vyrobené následujícími společnostmi tyto:

Společnost	Celní sazba (%)	Doplňkový kód TARIC
Anunay Fab. Limited, Ahmedabad	7,8	A902
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd., Mumbai	9,4	A488
N.W. Exports Limited, Mumbai	9,4	A489
Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai	9,4	A490
Brijmohan Purusottamdas, Mumbai	8,3	A491
Incotex Impex Pvt. Limited, Mumbai	8,3	A903
Divya Global Pvt. Ltd., Mumbai	8,2	A492
Intex Exports, Mumbai	7,6	A904
Pattex Exports, Mumbai	7,6	A905
Sunny Made-Ups, Mumbai	7,6	A906

Společnost	Celní sazba (%)	Doplňkový kód TARIC
Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad	8	A494
Texcellence Overseas, Mumbai	8	A493
Madhu Industries Limited, Ahmedabad	5,4	A907
Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd., Ahmedabad	7,5	A908
Mahalaxmi Exports, Ahmedabad	7,5	A495
Pasupati Fabrics, New Delhi	8,5	A496
Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Mumbai	9,7	8048
Prem Textiles (International) Pvt. Ltd, Indore	8,3	A909
Vigneshwara Exports Limited, Mumbai	5,2	A497

3. Sazba cla, které se vztahuje na čistou cenu franko hranice Společenství před proclením, je pro výrobky vyrobené společnostmi uvedenými v příloze stanovena ve výši 7,7 % (doplňkový kód TARIC A498).

4. Sazba cla, které se vztahuje na čistou cenu franko hranice Společenství před proclením, je pro výrobky vyrobené společnostmi neuvedenými v odstavcích 2 a 3 stanovena ve výši 9,7 % (doplňkový kód TARIC A999).

5. Pokud není uvedeno jinak, použijí se platná ustanovení týkající se cel.“

Článek 2

Příloha nařízení (ES) č. 74/2004 se nahrazuje zněním uvedeným v příloze tohoto nařízení.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. prosince 2008.

*Za Radu
předseda*

M. BARNIER

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA

Doplňkový kód Taric: A498

Ajit Impex	Mumbai
Alok Industries Limited	Mumbai
Alps Industries Ltd	Ghaziabad
Ambaji Marketing Pvt. Ltd	Ahmedabad
Anglo French textiles	Pondicherry
Anjal Garments	Ghaziabad
Anjani Synthetics Limited	Ahmedabad
Aravali	Jaipur
Ashok Heryani Exports	New Delhi
At Home India Pvt. Ltd	New Delhi
Atul Impex Pvt. Ltd	Dombivli
Balloons	New Delhi
Beepee Enterprise	Mumbai
Bhairav India International	Ahmedabad
Bunts Exports Pvt Ltd	Mumbai
Chemi Palace	Mumbai
Consultech Dynamics	Mumbai
Cotfab Exports	Mumbai
Country House	New Delhi
Creative Mobus Fabrics Limited	Mumbai
Deepak Traders	Mumbai
Dimple Impex (India) Pvt Ltd	New Delhi
Eleganza Furnishings Pvt. Ltd	Mumbai
Emperor Trading Company	Tirupur
Estocorp (India) Pvt. Ltd	New Delhi
Exemplar International	Hyderabad
Falcon Finstock Pvt. Ltd	Ahmedabad
G-2 International export Ltd	Ahmedabad
Gauranga Homefashions	Mumbai
GHCL Ltd	Gujarat
Good Shepherd Health Education & Dispensary	Tamilnadu
Harimann International Private Limited	Mumbai
Heirloom Collections (P) Ltd	New Delhi
Hemlines Textile Exports Pvt. Ltd	Mumbai

Himalaya Overseas	New Delhi
Home Fashions International	Kerala
Ibats	New Delhi
Indian Arts and Crafts Syndicate	New Delhi
Indian Craft Creations	New Delhi
Indo Euro Textiles Pvt. Ltd	New Delhi
Kabra Brothers	Mumbai
Kalam Designs	Ahmedabad
Kanodia Fabrics (International)	Mumbai
Karthi Krishna Exports	Tirupur
Kaushalya Export	Ahmedabad
Kirti Overseas	Ahmedabad
La Sorogeeeka Incorporated	New Delhi
Lalit & Company	Mumbai
Manubhai Vithaldas	Mumbai
Marwaha Exports	New Delhi
Milano International (India) Pvt. Ltd	Chennai
Mohan Overseas (P) Ltd	New Delhi
M/s. Opera Clothing	Mumbai
M/S Vijayeswari Textiles Limited	Coimbatore
Nandlal & Sons	Mumbai
Natural Collection	New Delhi
Oracle Exports Home Textiles Pvt. Ltd	Mumbai
Pacific Exports	Ahmedabad
Petite Point	New Delhi
Pradip Exports	Ahmedabad
Pradip Overseas Pvt. Ltd	Ahmedabad
Punch Exporters	Mumbai
Radiant Expo Global Pvt Ltd	New Delhi
Radiant Exports	New Delhi
Raghuvir Exim Limited	Ahmedabad
Ramesh Textiles India Pvt. Ltd	Indore
Ramlaks Exports Pvt. Ltd	Mumbai
Redial Exim Pvt. Ltd	Mumbai
S. D. Entreprises	Mumbai
Samria Fabrics	Indore
Sanskrut Intertex Pvt. Ltd	Ahmedabad
Sarah Exports	Mumbai

Shades of India Crafts Pvt. Ltd	New Delhi
Shanker Kapda Niryat Pvt. Ltd	Baroda
Shetty Garments Pvt Ltd	Mumbai
Shivani Exports	Mumbai
Shivani Impex	Mumbai
Shrijee Enterprises	Mumbai
S.P. Impex	Indore
Starline Exports	Mumbai
Stitchwell Garments	Ahmedabad
Sumangalam Exports Pvt. Ltd	Mumbai
Summer India Textile Mills (P) Ltd	Salem
Surendra Textile	Indore
Suresh & Co.	Mumbai
Synergy Lifestyles Pvt. Ltd	Mumbai
Syntex Corporation Pvt. Ltd	Mumbai
Texel Industries	Chennai
Texmart Import export	Ahmedabad
Textrade International Private Limited	Mumbai
The Hindoostan Spinning & Weaving Mills Ltd	Mumbai
Trend Setters	Mumbai
Trend Setters K.F.T.Z.	Mumbai
Utkarsh Exim Pvt Ltd	Ahmedabad
V & K Associates	Mumbai
Valiant Glass Works Private Ltd	Mumbai
Visma International	Tamilnadu
VPMSK A Traders	Karur
V.S.N.C. Narasimha Chettiar Sons	Karur
Welspun India Limited	Mumbai
Yellows Spun and Linens Private Limited	Mumbai"

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 1354/2008

ze dne 18. prosince 2008,

kterým se mění nařízení (ES) č. 1628/2004 o uložení konečného vyrovnávacího cla z dovozu některých sad uhlíkových elektrod pocházejících z Indie a nařízení (ES) č. 1629/2004 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některých sad uhlíkových elektrod pocházejících z Indie

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2026/97 ze dne 6. října 1997 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství⁽¹⁾ (dále jen „základní nařízení“), a zejména na články 15 a 19 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh, který předložila Komise po konzultaci s poradním výborem,

vzhledem k těmto důvodům:

A. POSTUP

I. Předchozí šetření a stávající opatření

- (1) Rada nařízením (ES) č. 1628/2004⁽²⁾ uložila konečné vyrovnávací clo z dovozu uhlíkových elektrod používaných v elektrických pecích, o hustotě 1,65 g/cm³ nebo vyšší a o elektrickém odporu 6,0 μΩ.m nebo nižším, kódu KN ex 8545 11 00 a spojniců používaných pro takové elektrody, kódu KN ex 8545 90 90, ať už dovážených společně, nebo odděleně, pocházejících z Indie. Sazba cla se pohybuje mezi 7,0 % a 15,7 % pro jednotlivě vyjmenované vývozce a zbytková celní sazba uložená na dovoz od ostatních vývozců činí 15,7 %.

- (2) Rada současně nařízením (ES) č. 1629/2004⁽³⁾ uložila konečné antidumpingové clo z dovozu téhož výrobku pocházejícího z Indie.

II. Zahájení částečného prozatímního přezkumu

- (3) Po uložení konečného vyrovnávacího cla předložila indická vláda podání, v němž uvedla, že okolnosti týkající se dvou subvenčních režimů (režim Duty Entitlement

Passbook a osvobození od daně z příjmů podle oddílu 80 HHC zákona o dani z příjmu) se změnily a že tyto změny jsou trvalé povahy. Následně se prokázalo, že výše subvencování se pravděpodobně snížila, a proto by opatření, jež byla stanovena částečně na základě těchto režimů, měla být přezkoumána.

- (4) Komise přezkoumala důkaz předložený indickou vládou a uznala ho za dostatečný k tomu, aby bylo zdůvodněno zahájení přezkumu podle ustanovení článku 19 základního antisubvenčního nařízení. Komise po konzultaci s poradním výborem z moci úřední zahájila částečný prozatímní přezkum platných opatření oznámením zveřejněným v Úředním věstníku Evropské unie⁽⁴⁾.

- (5) Účelem tohoto šetření v rámci částečného prozatímního přezkumu je posoudit, zda je třeba zachovat, odstranit, nebo změnit stávající opatření ve vztahu ke společnostem, které využívaly jednoho nebo obou změněných subvenčních režimů, a pokud jde o tyto společnosti, rovněž ve vztahu k jiným režimům, pokud byly předloženy dostatečné důkazy v souladu s příslušnými ustanoveními oznámení o zahájení přezkumu.

III. Období šetření

- (6) Šetření zahrnovalo období od 1. října 2006 do 30. září 2007 (dále jen „období přezkumného šetření“).

IV. Strany dotčené šetřením

- (7) Komise o zahájení šetření v rámci částečného prozatímního přezkumu oficiálně uvědomila indickou vládu, dva indické vyvážející výrobce uvedené v oznámení o zahájení částečného prozatímního přezkumu a také výrobce ve Společenství. Účastníci řízení měli možnost písemně předložit svá stanoviska a vyžádat si slyšení. Písemné a ústní připomínky předložené účastníky byly zváženy a popřípadě zohledněny.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 288, 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 295, 18.9.2004, s. 4.

⁽³⁾ Úř. věst. L 295, 18.9.2004, s. 10.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 230, 2.10.2007, s. 9.

(8) Komise zaslala dotazníky dvěma spolupracujícím vyvážejícím výrobcům a indické vládě. Odpovědi obdržela od obou spolupracujících vyvážejících výrobců i od indické vlády.

(9) Komise si vyžádala a ověřila veškeré informace, které považovala za nezbytné ke zjištění subvencování. Inspekce na místě byly uskutečněny v prostorách těchto účastníků řízení:

1) indická vláda

— Ministerstvo obchodu, Nové Dillí;

2) vyvážející výrobci v Indii

— Graphite India Limited (GIL), Kalkata,

— Hindustan Electro Graphite (HEG) Limited, Noida.

V. Poskytnutí informací a připomínky k postupu

(10) Indické vládě a ostatním účastníkům řízení byly sděleny podstatné skutečnosti a úvahy, na jejichž základě Komise hodlá navrhnout změnu celní sazby platné pro dva spolupracující výrobce v Indii a zachovat stávající opatření pro všechny ostatní společnosti, které nespolupracovaly v rámci tohoto částečného prozatímního přezkumu. Také jim byla poskytnuta přiměřená doba na vyjádření. Všechna podání a připomínky byly vzaty náležitě v úvahu, jak je uvedeno níže.

B. DOTČENÝ VÝROBEK

(11) Přezkoumávaným výrobkem je tentýž výrobek, na nějž se vztahuje nařízení Rady (ES) č. 1628/2004, konkrétně uhlíkové elektrody používané v elektrických pecích, o hustotě 1,65 g/cm³ nebo vyšší a o elektrickém odporu 6,0 μΩ.m nebo nižším, kódu KN ex 8545 11 00 a spojníky používané pro takové elektrody, kódu KN ex 8545 90 90, ať už dovážené společně, nebo odděleně, pocházející z Indie.

C. SUBVENCE

I. Úvod

(12) Na základě informací předložených indickou vládou a spolupracujícími vyvážejícími výrobci a odpovědi na dotazník Komise byly prošetřeny následující režimy, které údajně zahrnují poskytování subvencí:

a) režim předběžného povolení (dříve známý jako režim předběžné licence);

b) režim Duty Entitlement Passbook;

c) režim Export Promotion Capital Goods;

d) osvobození od daně z příjmu;

e) osvobození od daně z elektřiny státu Madhjadpradéš.

(13) Výše uvedené režimy a) až c) vycházejí ze zákona o zahraničním obchodu (rozvoj a regulace) z roku 1992 (č. 22 z roku 1992), který vstoupil v platnost dne 7. srpna 1992 (dále jen „zákon o zahraničním obchodu“). Zákon o zahraničním obchodu opravňuje indickou vládu vydávat oznámení o vývozní a dovozní politice. Tato oznámení jsou shrnuta v dokumentech o vývozní a dovozní politice, které jsou každých pět let vydávány ministerstvem obchodu a pravidelně aktualizovány. Jeden z těchto dokumentů o vývozní a dovozní politice je relevantní pro období přezkumného šetření této věci, konkrétně se jedná o dokument týkající se období od 1. září 2004 do 31. března 2009 („politika EXIM 04–09“). Kromě toho indická vláda také stanoví postupy, jimiž se politika EXIM 04–09 řídí, v publikaci „Příručka postupů – 1. září 2004 až 31. března 2009, svazek I“ (dále jen „PP I 04–09“). Příručka postupů je také pravidelně aktualizována.

(14) Režim osvobození od daně z příjmu uvedený výše v bodu d) se zakládá na zákonu o dani z příjmu z roku 1961, který je každoročně novelizován finančním zákonem.

(15) Režim osvobození od daně z elektřiny uvedený výše v bodu e) se zakládá na oddíle 3-B zákona o dani z elektřiny státu Madhjadpradéš z roku 1949.

(16) V souladu s čl. 11 odst. 10 základního antisubvenčního nařízení vyzvala Komise indickou vládu k doplňkovým konzultacím ohledně změněných i nezměněných režimů s cílem vyjasnit konkrétní situaci, pokud jde o údajné režimy, a dosáhnout oboustranně přijatelného řešení. Po těchto konzultacích, během nichž nebylo dosaženo oboustranně přijatelného řešení ve vztahu k těmto režimům, zahrnula Komise všechny tyto režimy do šetření případů subvencování.

II. Zvláštní režimy

1 Režim předběžného povolení

a) Právní základ

- (17) Detailní popis režimu je obsažen v odstavcích 4.1.1 až 4.1.14 politiky EXIM 04–09 a v kapitolách 4.1 až 4.30 v PP I 04–09. Tento režim se během předchozího přezkumného šetření, jež vedlo k uložení nyní platného konečného vyrovnávacího cla prostřednictvím nařízení (ES) č. 1628/2004, nazýval režim předběžné licence.

b) Způsobilost

- (18) Režim předběžného povolení se skládá z šesti podrežimů, které jsou podrobněji popsány níže. Tyto podrežimy se mimo jiné liší rozsahem způsobilosti. Vyvážející výrobci a vyvážející obchodníci, kteří jsou „vázaní“ na podpůrné výrobce, jsou způsobilí pro režim předběžného povolení na fyzický vývoz a režim předběžného povolení na roční potřebu. Vyvážející výrobci dodávající konečnému vývozci jsou způsobilí pro režim předběžného povolení pro dodávky meziproduktů. Hlavní dodavatelé dodávající v rámci kategorií „domnělého vývozu“ uvedených v odstavci 8.2 politiky EXIM 04–09, jako např. dodavatelé jednotky orientované na vývoz (dále jen „JOV“), jsou způsobilí pro režim předběžného povolení na domnělý vývoz. Dodavatelé meziproduktů vyvážejícím výrobcům jsou způsobilí pro výhody „domnělého vývozu“ v rámci podrežimů předběžného příkazu k uvolnění (Advance Release Order, dále jen „ARO“) a tuzemského back-to-back akreditivu.

c) Praktické provádění

- (19) Předběžné povolení lze vystavit na:

- i) Fyzický vývoz: Jedná se o hlavní podrežim. Umožňuje bezcelní dovoz vstupního materiálu potřebného k výrobě určitého výsledného výrobku určeného na vývoz. „Fyzický“ v tomto kontextu znamená, že výrobek určený na vývoz musí opustit území Indie. Bezcelní dovozní množství a vývozní povinnost zahrnující typ výrobku určeného na vývoz jsou uvedeny v licenci.
- ii) Roční potřeba: Toto povolení není určeno pro konkrétní výrobek na vývoz, nýbrž pro širší skupinu výrobků (např. chemické látky a příbuzné výrobky). Držitel licence může, až po určitý limit stanovený podle jeho exportní výkonnosti v minulosti, dovážet bezcelně veškeré vstupy k použití při výrobě veškerých položek spadajících do příslušné výrobní skupiny. Může se rozhodnout vyvážit libovolný výsledný výrobek v rámci takové výrobní skupiny, který vznikl s použitím uvedeného materiálu osvobozeného od cla.

iii) Dodávky meziproduktů: Tento podrežim se vztahuje na případy, kdy dva výrobci zamýšlejí vyrábět jeden výrobek na vývoz a podílet se na procesu výroby. Vyvážející výrobce vyrábí meziprodukt. Může bezcelně dovážet vstupní materiál a může pro tento účel využít režimu předběžného povolení pro dodávky meziproduktů. Konečný vývozce dokončuje výrobu a je povinen hotový výrobek vyvézt.

iv) Domnělý vývoz: Tento podrežim umožňuje hlavnímu dodavateli bezcelní dovoz vstupů, které jsou potřebné pro výrobu zboží, které má být prodáno jako „domnělý vývoz“ kategoriím odběratelů vyjmenovaných v odst. 8.2 písm. b) až f), g), i) a j) politiky EXIM 04–09. Podle indické vlády odkazuje domnělý vývoz na ty transakce, při nichž dodané zboží neopouští zemi. Za domnělý vývoz se pokládá řada kategorií dodávek za podmínky, že zboží bude vyrobeno v Indii, např. dodávky zboží některé JOV nebo společnosti s místem působení ve zvláštní ekonomické zóně (dále jen „ZEZ“).

v) ARO: Držitel předběžného povolení, který hodlá odebírat vstupy z domácích zdrojů místo přímého dovozu, má možnost za tímto účelem použít ARO. V takových případech jsou předběžná povolení validována jako ARO a převedena na domácího dodavatele při dodávce v nich uvedených položek. Schválení ARO dává domácímu dodavateli nárok využívat výhod domnělého vývozu, jak je uvedeno v odstavci 8.3 politiky EXIM 04–09 (tj. režim předběžného povolení na dodávky meziproduktů/domnělý vývoz, vrácení cla při domnělém vývozu a náhrady konečné spotřební daně). V rámci mechanismu ARO jsou daně a cla vráceny dodavateli místo finálnímu vývozci ve formě vrácení/náhrady cla. Vrácení daní/clo je možné v případě domácích vstupů i v případě dovezených vstupů.

vi) Tuzemský back-to-back akreditiv: Tento podrežim opět zahrnuje domácí dodavatele držitelů předběžného povolení. Držitel předběžného povolení může požádat banku o otevření tuzemského akreditivu ve prospěch domácího dodavatele. Na povolení na přímý dovoz bude banka započítávat pouze hodnotu a množství položek opatřených z domácích zdrojů místo z dovozu. Domácí dodavatel bude mít nárok na výhody domnělého vývozu, jak je uvedeno v odstavci 8.3 politiky EXIM 04–09 (tj. režim předběžného povolení na dodávky meziproduktů/domnělý vývoz, vrácení cla při domnělém vývozu a náhrady konečné spotřební daně).

- (20) Bylo zjištěno, že v průběhu období přezkumného šetření získal jeden ze spolupracujících vývozců úlevy v rámci prvního podrežimu, tj. předběžné povolení na fyzický vývoz. Není proto nutné zjišťovat napadnutelnost ostatních podrežimů.
- (21) Po uložení nyní platného konečného vyrovnávacího cla nařízením Rady (ES) č. 1628/2004 změnila indická vláda ověřovací systém použitelný pro režim předběžného povolení. Pro účely ověření indickými úřady je držitel předběžného povolení ze zákona povinen vést „pravdivou a řádnou evidenci spotřeby a využití bezcelně dováženého zboží/zboží nakupovaného v tuzemsku“ ve stanoveném formátu (kapitola 4.26, 4.30 a dodatek 23 PP I 04–09), tj. registr skutečné spotřeby. Tento registr musí ověřit externí autorizovaný účetní/kontrolor nákladů a provedené práce, který vydává potvrzení, že stanovené registry a příslušné záznamy byly zkontrolovány a že informace předávané podle dodatku 23 jsou po všech stránkách pravdivé a správné. Výše uvedená ustanovení se však použijí pouze v případě předběžného povolení vydaného po 13. květnu 2005 včetně. Pokud jde o veškerá předběžná povolení nebo předběžné licence vydané před tímto datem, musí držitelé dodržovat ustanovení ohledně ověřování platná dříve, tj. vést pravdivou a řádnou evidenci spotřeby a používání dovezeného zboží ve vztahu k licenci ve stanoveném formátu podle dodatku 18 (kapitola 4.30 a dodatek 18 HOP I 02–07).
- (22) Pokud jde o podrežim používaný během období přezkumného šetření spolupracujícím vyvážejícím výrobcem, např. fyzický export, jsou bezcelní dovozní množství i povinnost vývozu pevně stanoveny co do objemů a hodnoty indickou vládou a jsou zaznamenány v povolení. Kromě toho mají být při dovozu a vývozu předmětné transakce pro doložení zaznamenány státními úředníky přímo do povolení. Objem dovozů povolených v rámci tohoto režimu je určen indickou vládou na základě standardních norem vstupů a výstupů (dále jen „SNVV“). SNVV existují pro většinu výrobků včetně dotčeného výrobku a jsou zveřejněny v PP II 04–09.
- (23) Dovážený vstupní materiál je nepřenositelný a musí být použit k výrobě výsledného vyvážení výrobku. Vývozní povinnost musí být splněna v předepsané lhůtě po vydání licence (24 měsíců, lhůtu lze dvakrát prodloužit, každé o šest měsíců).
- (24) Přezkumným šetřením se zjistilo, že předběžné licence používané pro dovoz surovin během období přezkumného šetření byly vydány před 13. květnem 2005. Proto nebyly nové požadavky na ověřování uloženy indickými orgány v PP I 04–09, jak jsou popsány výše ve 21. bodě

odůvodnění, dosud v praxi vyzkoušeny. Společnost dále nemohla prokázat, že vedla registr skutečné spotřeby a registr zásob ve formátu požadovaném v kapitole 4.30 a dodatku 18 PP I 02–07, který je použitelný pro předběžné licence vydané před 13. květnem 2005. S ohledem na tuto situaci se má za to, že šetřený vývozcem nemohl prokázat, že v dané době splnil příslušná ustanovení EXIM.

d) Připomínky po poskytnutí informací

- (25) Spolupracující vývozcem, který v průběhu období přezkumného šetření využil režimu předběžného povolení, namítl, že dobrovolně předložil k ověření autorizovanému účetnímu použité předběžné licence podle požadavků PP I 04–09, přestože byly vydány před 13. květnem 2005. To podle něj dokazuje, že v rámci nových ustanovení PP nyní existuje řádný ověřovací systém.
- (26) Útvarům Komise bylo během inspekce prostor společnosti skutečně předloženo potvrzení ve formě dodatku 23 k PP, podepsaného autorizovaným účetním a datovaného dne 1. února 2008. Avšak vzhledem k tomu, že předběžné licence byly datovány od roku 2004 a nová ustanovení PP se na ně nevztahovala, je třeba na závěr uvést, že se jednalo o dobrovolný postup společnosti, který neprokazuje, že indická vláda skutečně zavedla účinný ověřovací systém. Dále se neprokázalo, že nadměrné navracení cla, jak jej vypočetl autorizovaný účetní, bylo vládě skutečně zapláceno.

e) Závěr

- (27) Osvobození od dovozního cla je subvencí ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) a čl. 2 odst. 2 základního nařízení, tj. finanční příspěvek indické vlády, která poskytla zvýhodnění šetřeným vývozcům.
- (28) Kromě toho je režim předběžného povolení na fyzický vývoz jednoznačně ze zákona podmíněn vývozní výkonností, a proto je považován za specifický a napadnutelný podle čl. 3 odst. 4 písm. a) základního nařízení. Bez vývozního závazku nemůže společnost využívat výhod vyplývajících z těchto režimů.
- (29) Podrežim využitý v aktuálním případě nelze považovat za povolený systém vrácení cla nebo systém navracení u náhradních vstupů ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) základního nařízení. Nevyhovuje přísným pravidlům stanoveným v příloze I písm. i), příloze II (definice a pravidla pro navracení) a příloze III (definice a pravidla pro navracení u náhradních vstupů) základního nařízení. Indická vláda neuplatnila účinným způsobem žádný ověřovací systém ani postup, aby zjistila, zda a jaké

objemy vstupů byly spotřebovány při výrobě vyváženého výrobku (příloha II část II odst. 4 základního nařízení a v případě systémů navracení u náhradních vstupů příloha III část II odst. 2 základního nařízení). Samotné SNVV nelze pokládat za systém pro ověřování skutečné spotřeby, jelikož neumožňují indické vládě s dostatečnou přesností ověřovat objem vstupů spotřebovaných při výrobě na vývoz. Navíc indická vláda neprovedla v průběhu období přezkumného šetření účinnou kontrolu založenou na řádně vedeném registru skutečné spotřeby. Nadto neprovedla indická vláda další přezkoumání založené na skutečných vstupech, přestože by takové přezkoumání bylo při absenci účinně uplatňovaného ověřovacího systému zpravidla nutné (příloha II část II odst. 5 a příloha III část II odst. 3 základního nařízení).

- (30) Tento podrežim je proto napadnutelný.

f) Výpočet výše subvence

- (31) Při neexistenci povoleného systému navracení cla nebo systému navracení u náhradních vstupů má napadnutelná výhoda podobu prominutí celkových dovozních cel obvykle splatných při dovozu vstupů. V této souvislosti je třeba poznamenat, že základní nařízení nestanoví pouze napadnutí nadměrného vrácení cla. Podle čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) a přílohy I písm. i) základního nařízení lze napadnout pouze nadměrné vrácení cla za předpokladu, že jsou splněny podmínky obsažené v přílohách II a III základního nařízení. Tyto podmínky však v tomto případě splněny nebyly. Proto v případě, že bude zjištěno, že neproběhl vhodný monitorovací proces, výše uvedenou výjimku pro programy navracení nelze použít a namísto údajného nadměrného vrácení se použije obvyklé pravidlo napadnutí výše nezaplaceného cla (ušlého příjmu). Jak je uvedeno v příloze II části II a příloze III části II základního nařízení, není výpočet takového nadměrného vrácení povinností vyšetřujícího orgánu. Naopak podle čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) základního nařízení musí tento orgán pouze získat dostatečné důkazy k vyvrácení vhodnosti údajného ověřovacího systému.
- (32) Výše subvencí pro vývozce, který využil režimu předběžného povolení, byla vypočtena na základě ušlého dovozního cla (základní clo a zvláštní dodatečné clo) z materiálu dovezeného v rámci zmíněných podrežimů pro dotčený výrobek během období přezkumného šetření (čitatel). V souladu s čl. 7 odst. 1 písm. a) základního nařízení byly poplatky nezbytně vynaložené za účelem získání subvence v případě oprávněné žádosti z výše subvencí odečteny. V souladu s čl. 7 odst. 2

základního nařízení byla tato výše subvence přepočtena na vývozní obrát dotčeného výrobku během období přezkumného šetření (jmenovatel), protože subvence závisí na vývozní výkonnosti a nebyla poskytnuta podle množství zhotovených, vyrobených, vyvezených nebo přepravených výrobků.

- (33) Sazba subvence pro dotčeného spolupracujícího výrobce zjištěná v souvislosti s tímto režimem během období přezkumného šetření činí 0,3 %.

2. Režim Duty Entitlement Passbook (dále jen „režim DEPB“)

a) Právní základ

- (34) Detailní popis režimu DEPB je obsažen v odstavci 4.3 politiky EXIM 04–09 a v kapitole 4 PP I 04–09.

b) Způsobilost

- (35) Pro tento režim je způsobilý kterýkoli vyvážející výrobce nebo vyvážející obchodník.

c) Praktické provádění režimu DEPB

- (36) Způsobilý vývozce může zažádat o úvěry v rámci režimu DEPB, které jsou vypočteny jako procento hodnoty výrobků vyvezených v rámci tohoto režimu. Tyto sazby režimu DEPB byly stanoveny indickými úřady na většinu výrobků včetně dotčeného výrobku. Jsou stanoveny na základě SNVV a berou v úvahu předpokládaný dovozní podíl vstupů ve vyváženém výrobku a daňové zatížení předpokládaného dovozu bez ohledu na to, zda bylo dovozní clo skutečně zaplacené, či nikoli.
- (37) Aby mohla společnost využívat výhod tohoto režimu, musí vyvážet. V čase vývozní transakce musí vývozce podat úřadům v Indii prohlášení, že probíhá vývoz v rámci režimu DEPB. Aby mohlo být zboží vyvezeno, indické celní úřady vydají během postupu odeslání vývozní přepravní doklad. Tento dokument obsahuje mimo jiné výši úvěru režimu DEPB, který má být poskytnut pro tuto vývozní transakci. V tomto okamžiku vývozce zná výši výhody, kterou obdrží. Jakmile celní úřady vydají vývozní přepravní doklad, je indická vláda povinna poskytnout úvěr režimu DEPB. Příslušná sazba režimu DEPB pro výpočet výše výhody je sazba, která je použita v okamžiku podání vývozní deklarace.

- (38) Úvěry v rámci režimu DEPB jsou volně přenosné a jsou platné po dobu 12 měsíců od data vydání. Mohou být použity k zaplacení cla u následných dovozů jakéhokoli volně dováženého zboží s výjimkou výrobních statků. Zboží dovezené na základě takových úvěrů může být prodáno na domácím trhu (příčemž podléhá dani z prodeje) nebo použito jinak.
- (39) Žádost o úvěry v rámci režimu DEPB se vyplňují elektronicky a mohou pokrývat neomezený počet vývozních transakcí. Pro podávání žádostí o úvěry v rámci režimu DEPB v podstatě neexistují jasné dané lhůty. Elektronický systém používaný ke správě režimu DEPB automaticky nevylučuje vývozní transakce mimo lhůty pro podávání uvedené v kapitole 4.47 PP I 04–09. Jak je dále stanoveno v kapitole 9.3 PP I 04–09, žádosti obdržené po uplynutí lhůt pro podávání lze vždy přijmout a uložit pokutu (např. 10 % nároku).
- (43) Tento režim nelze považovat za povolený systém navrácení nebo systém navrácení u náhradních vstupů ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) základního nařízení. Nevyhovuje přísným pravidlům uvedeným v příloze I písm. i), příloze II (definice a pravidla pro navrácení) a příloze III (definice a pravidla pro navrácení u náhradních vstupů) základního nařízení. Vývozce nemá žádnou povinnost skutečně spotřebovat bezcelně dovezené zboží ve výrobním procesu a částka úvěru není vypočtena ve vztahu ke skutečně využitému vstupnímu materiálu. Navíc neexistuje systém nebo postup pro potvrzení, jaké vstupní materiály jsou spotřebovány ve výrobním procesu vyváženého výrobku nebo zda došlo k nadměrné platbě dovozního cla ve smyslu přílohy I písm. i) a příloh II a III základního nařízení. V neposlední řadě je vývozce způsobilý obdržet výhody režimu DEPB bez ohledu na to, zda vůbec nějaký vstupní materiál doveze. Pro získání výhody stačí, aby vývozce prostě vyvezl zboží, aniž by prokazoval, že byl dovezen nějaký vstupní materiál. Dokonce i vývozci, kteří nakupují veškeré své vstupní materiály v místě a nedovážejí žádné zboží, které lze použít jako vstupní materiál, mají tedy přesto nárok na výhodu z režimu DEPB.

d) Připomínky po poskytnutí informací

- (40) Jeden spolupracující vývozce namítl, že veškeré úvěry v rámci režimu DEPB, které společnost získala, byly využity k dovozu materiálu použitého při výrobě dotčeného výrobku, přestože bylo v zásadě dovoleno použít jej k jiným účelům, jak bylo uvedeno výše. Tento vývozce uvedl, že proto bylo jejich skutečné využití DEPB v tomto ohledu v souladu s obvyklým pravidlem navrácení cla, a že proto by mělo být napadnuto pouze případné nadměrné navrácení. Podle čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) a přílohy I bodu i) základního nařízení lze však nadměrné navrácení cla napadnout, pouze jsou-li splněny podmínky příloh II a III základního nařízení. Tyto podmínky vysvětlené ve 43. bodě odůvodnění nebyly v tomto případě splněny. Proto se namísto údajného nadměrného navrácení použije obvyklé pravidlo napadnutí výše nezaplaceného cla (ušlého příjmu).

e) Závěry k režimu DEPB

- (41) Režim DEPB poskytuje subvence ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) a čl. 2 odst. 2 základního nařízení. Úvěr v rámci režimu DEPB je finančním příspěvkem indické vlády, protože bude nakonec použit ke kompenzaci dovozního cla a bude tak snižovat výnosy indické vlády z cla, které by bylo jinak splatné. Nadto úvěr režimu DEPB poskytuje vývozci výhodu, protože zlepšuje jeho likviditu.
- (42) Režim DEPB právně závisí na vývozní výkonnosti, a proto je považován za specifický a napadnutelný podle čl. 3 odst. 4 písm. a) základního nařízení.

f) Výpočet výše subvence

- (44) Podle čl. 2 odst. 2 a článku 5 základního nařízení byla výše napadnutelných subvencí vypočtena na základě výhody, kterou získal příjemce subvence a která byla zjištěna za období přezkumného šetření. V tomto ohledu se mělo za to, že výhoda je poskytnuta příjemci v okamžiku vývozní transakce podle tohoto režimu. V tomto okamžiku se indická vláda zříká celních poplatků, čímž vzniká finanční příspěvek ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) základního nařízení. Jakmile celní orgány vydají vývozní přepravní doklad uvádějící mimo jiné i výši úvěru režimu DEPB, která bude pro tuto vývozní transakci poskytnuta, nemůže indická vláda rozhodovat o tom, zda subvenci udělit či nikoli, ani o tom, jaká bude výše subvence. Spolupracující vyvážející výrobci dále zaúčtovali úvěry v rámci režimu DEPB na základě časového rozlišení jako příjem ve stádiu vývozní transakce.
- (45) V případě, že byly podány oprávněné žádosti, byly v souladu s čl. 7 odst. 1) písm. a) základního nařízení poplatky, které byly nezbytně vynaloženy v zájmu získání subvence, odečteny z takto zjištěných úvěrů, aby byla určena výše subvence (čitatel). V souladu s čl. 7 odst. 2 základního nařízení byla tato výše subvence přepočtena na celkový vývozní obrát v průběhu období přezkumného šetření (jmenovatel), protože subvence závisí na vývozní výkonnosti a nebyla poskytnuta podle množství zhotovených, vyrobených, vyvezených nebo přepravených výrobků.

- (46) Sazby subvence pro dotčené spolupracující vyvážející výrobce zjištěné v souvislosti s tímto režimem během období přezkumného šetření činí 6,2 % a 5,7 %.

3. Režim *Export Promotion Capital Goods* (dále jen „režim EPCG“)

a) Právní základ

- (47) Detailní popis režimu EPCG je uveden v kapitole 5 politiky EXIM 04–09 a v kapitole 5 PP I 04–09.

b) Způsobilost

- (48) Pro tento režim jsou způsobilí vyvážející výrobci, vyvážející obchodníci „vázaní“ na podpůrné výrobce a poskytovatele služeb.

c) Praktické provádění

- (49) Pod podmínkou povinnosti vývozu je společnosti povoleno dovážet výrobní statky (nové a od dubna 2003 též použité až 10 let staré výrobní statky) za sníženou celní sazbu. Za tímto účelem indická vláda vydá na požádání a po zaplacení poplatku licenci EPCG. Do 31. března 2000 se používala efektivní celní sazba ve výši 11 % (včetně příplatku 10 %) a v případě dovozů vysoké hodnoty sazba v nulové výši. Od dubna 2000 tento režim stanoví sníženou sazbu dovozního cla ve výši 5 %, platnou pro všechny výrobní statky dovezené podle tohoto režimu. Aby byla splněna vývozní povinnost, musí být dovezené výrobní statky v průběhu určitého období využity k výrobě určitého množství zboží na vývoz.

- (50) Držitel licence EPCG může také pořídit výrobní statky z domácích zdrojů. V takovém případě může domácí výrobce výrobních statků využít výhody bezcelního dovozu dílů nutných pro výrobu těchto výrobních statků. Alternativně může domácí výrobce požadovat výhodu domnělého dovozu pro dodávky výrobních statků držiteli licence EPCG.

d) Závěr k režimu EPCG

- (51) Režim EPCG je subvencí ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) a čl. 2 odst. 2 základního nařízení. Snížení cla zakládá finanční příspěvek od indické vlády, protože tato úleva snižuje příjmy z cla indické vlády, které by byly jinak splatné. Navíc snížení cla poskytuje výhodu vývozcům, protože poplatky ušetřené při dovozu zlepšují jeho likviditu.

- (52) Kromě toho je režim EPCG ze zákona závislý na vývozní výkonnosti, protože tyto licence nelze získat bez závazku zboží vyvézt. Je proto považován za specifický a napadnutelný podle čl. 3 odst. 4 písm. a) základního nařízení.

- (53) Tento režim nelze nakonec považovat za povolený systém navrácení nebo systém navrácení u náhradních vstupů ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) základního nařízení. Výrobní statky nejsou zahrnuty do rozsahu takových povolených systémů, jak je uvedeno v příloze I písm. i) základního nařízení, protože nejsou spotřebovány ve výrobě vyvážených výrobků.

e) Výpočet výše subvence

- (54) Výše subvence byla vypočtena v souladu s čl. 7 odst. 3 základního nařízení rozložením nezaplaceného cla z dovážených výrobních statků na dobu odpovídající běžné době amortizace takových výrobních statků. V souladu se zavedenou praxí byla takto vypočtená částka, která připadá na období přezkumného šetření, upravena připočtením úroku v průběhu tohoto období, aby se reflektovala úplná hodnota výhody v čase. Dlouhodobá komerční úroková sazba v průběhu období přezkumného šetření v Indii byla považována za vhodnou pro tento účel. V případě oprávněných žádostí byly nezbytně vynaložené poplatky nutné pro získání subvence v souladu s čl. 7 odst. 1 písm. a) základního nařízení od této částky odečteny, aby byla zjištěna výše subvence (čítatel). V souladu s čl. 7 odst. 2 a čl. 7 odst. 3 základního nařízení byla tato výše subvence přepočtena na vývozní obrat v průběhu období přezkumného šetření (jmenovatel), protože subvence závisí na vývozní výkonnosti a nebyla poskytnuta podle množství zhotovených, vyrobených, vyvezených nebo přepravených výrobků.

- (55) Sazby subvence pro dotčené spolupracující výrobce zjištěné v souvislosti s tímto režimem během období přezkumného šetření činí 0,7 % a 0,3 %.

f) Připomínky po poskytnutí informací

- (56) Jeden spolupracující vývozců poukázal na chybu v metodice, která se původně uplatňovala pro výpočet výhod EPCG, zejména pokud jde o použitou úrokovou sazbu. Tato chyba, která měla dopad na oba spolupracující vývozce, byla opravena.

4. Režim osvobození od daně z příjmu (dále jen „režim ODP“)

Oddíl 80HHC zákona o dani z příjmu z roku 1961 (dále jen „ZDP“)

- (57) V rámci tohoto režimu mohou vývozci využít výhod částečného osvobození od daně z příjmu ze zisků plynoucích z vývozního prodeje. Právní základ pro toto osvobození je uveden v oddíle 80 HHC ZDP.

- (58) Toto ustanovení bylo zrušeno pro vyměřovací rok 2005–2006 (tj. pro finanční rok od 1. dubna 2004 do 31. března 2005) a dále, a proto 80HHC ZDP nepřináší žádné výhody po 31. březnu 2004. Spolupracující vyvážející výrobci v průběhu období přezkumného šetření nevyužili žádných výhod v rámci tohoto režimu. Vzhledem k tomu, že byl tento režim zrušen, nebude v souladu s čl. 15 odst. 1 základního nařízení napadnut.

Oddíl 80 I A ZDP

a) Právní základ

- (59) Režim je založen na oddíle 80 I A ZDP. Toto ustanovení bylo do ZDP zavedeno prostřednictvím finančního zákona z roku 2001.

b) Způsobnost

- (60) Oddíl 80 I A ZDP platí pro společnosti podílející se v jakékoli části Indie na zřizování infrastruktury, včetně výroby a distribuce elektřiny.

c) Praktické provádění

- (61) Podle ustanovení ZDP oddílu 80 I A je částka odpovídající zisku plynoucího z činností souvisejících s výrobou elektřiny osvobozena od daně ze zisku, a to po dobu deseti po sobě následujících let v rámci prvních patnácti let provozu výrobní jednotky. Dotčená jednotka musí být nová a její provoz musí být zahájen nejdříve 1. dubna 2003 a nejpozději 31. března 2010.

- (62) Výpočet odpočtu daně z příjmu je součástí ročního daňového přiznání společnosti a je kontrolován společně s výkazem zisků a ztrát společnosti a dalšími finančními výkazy. Musí splňovat pravidla stanovená v ZDP, konkrétně účetní oceňování vyrobené elektřiny musí odrážet její tržní cenu. Úkolem orgánů odpovědných za výběr daně z příjmu je ověřit, zda výpočet odpočtu daně z příjmu odpovídá pravidlům ZDP a auditovaným účtům společnosti. Šetřením se prokázalo, že tyto orgány skutečně zkontrolovaly výpočet a v oprávněných případech provedly jeho úpravy.

- (63) Šetřením se prokázalo, že oba šetření vyvážející výrobci zřídili elektrárny pro vlastní spotřebu jako součást jednotek vyrábějících uhlíkové elektrody. Požádali proto o příslušný odpočet daně z příjmu v souladu s ustanoveními ZDP.

d) Závěr k režimu ODP podle oddílu 80 I A ZDP

- (64) Osvobození od daně z příjmu je subvencí ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) a čl. 2 odst. 2 základního

nařízení, tj. finanční příspěvek indické vlády, která poskytla zvýhodnění šetřeným vývozcům.

- (65) Šetření však prokázalo, že přístup k režimu ODP podle oddílu 80 I A ZDP není omezen na určité podniky ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. a) základního nařízení. Ukázalo se, že tento režim je dostupný pro všechny společnosti na základě objektivních kritérií. V tomto případě nebyl zjištěn ani jiný důkaz, že by byl režim specifický.

- (66) Dále je vázán na jiný výrobek (elektřinu) než dotčený výrobek a výhody v rámci tohoto režimu jsou tedy poskytovány na základě činnosti, která není výrobou nebo prodejem dotčeného výrobku. Za těchto okolností se má za to, že výhody, jež dotčení vývozcí čerpají v rámci tohoto režimu, by neměly být napadnuty.

5. Režim osvobození od daně z elektřiny (dále jen „režim ODE“)

- (67) V rámci politiky podpory průmyslu z roku 2004 nabízí stát Madhjadpradéš průmyslovým společnostem, které investují do výroby elektřiny pro vlastní spotřebu, osvobození od daně z elektřiny.

a) Právní základ

- (68) Popis režimu osvobození od daně z elektřiny, který používá vláda státu Madhjadpradéš, je uveden v oddíle 3-B zákona o dani z elektřiny z roku 1949.

b) Způsobnost

- (69) Jakékoli průmyslové společnosti se sídlem v oblasti spadající do jurisdikce vlády státu Madhjadpradéš, které investovaly do nových elektráren pro vlastní spotřebu.

c) Praktické provádění

- (70) Podle oznámení vlády státu Madhjadpradéš ze dne 29. září 2004 mohou společnosti nebo osoby, které investují do nových elektráren pro vlastní spotřebu s větší kapacitou než 10 kW získat od inspekčního elektrárenského úřadu státu Madhjadpradéš potvrzení o osvobození od daně z elektřiny. Osvobození se vydává pouze na elektřinu vyrobenou pro vlastní spotřebu, a pouze pokud nová elektrárna pro vlastní spotřebu nenahrazuje starší elektrárnu. Výjimka je udělována na pět let.

- (71) Oznámením vlády státu Madhjadpradéš ze dne 5. dubna 2005 byla nová elektrárna zřízená jedním ze spolupracujících vyvážejících výrobců v tomto šetření osvobozena od daně z elektřiny na dobu deseti let.

d) Připomínky po poskytnutí informací

- (72) Spolupracující vývozce, jemuž bylo poskytnuto osvobození od daně z elektřiny, prohlásil, že režim ODE není specifický a že se uplatňuje nediskriminačně na všechny způsobilé společnosti. Podle tohoto vývozce vláda státu Madhjadpradéš přezkoumala původní strategii udělovat osvobození na dobu pěti let a uděluje toto osvobození na dobu deseti let. Ani spolupracující vývozce ani indická vláda však ve svých odpovědích nepředložili zveřejněné oznámení o takové změně strategie.

e) Závěr k režimu ODE

- (73) Tento režim je subvencí ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu ii) a čl. 2 odst. 2 základního nařízení. Tvoří finanční příspěvek vlády státu Madhjadpradéš, protože tato pobídka snižuje příjmy státu, které by jinak byly splatné. Kromě toho poskytuje výhody společnosti příjemce.
- (74) Přestože politika podpory průmyslu z roku 2004 i oznámení vlády státu Madhjadpradéš ze dne 29. září 2004 uvádí, že osvobození se udílí na dobu pěti let, dotčený vyvážející výrobce získal osvobození na dobu deseti let. Ukázalo se tudíž, že tato pobídka nebyla udělena v souladu s kritérii a podmínkami jasně stanovenými zákonem, nařízením nebo jiným úředním dokumentem.

f) Výpočet výše subvence

- (75) Výhody pro vyvážejícího výrobce byly vypočteny na základě výše daně z elektřiny obvykle splatné během období přezkumného šetření, která však nebyla v rámci tohoto režimu zaplacená. V souladu s čl. 7 odst. 2 základního nařízení byla výše subvence (čitatel) přepočtena na celkový prodej během období přezkumného šetření (jmenovatel), neboť se vztahuje na veškerý prodej, domácí i vývozní, a nebyla poskytnuta podle množství zhotovených, vyrobených, vyvezených nebo přepravených výrobků.

- (76) Takto bylo stanoveno rozpětí subvence ve výši 0,7 % pro jednu společnost, která získala výhody podle ODE.

III. Výše napadnutelných subvencí

- (77) Je třeba připomenout, že v nařízení (ES) č. 1628/2004 byla zjištěna výše napadnutelných subvencí vyjádřená valoricky v hodnotě 15,7 %, pokud jde o první jmenovaného, a 7 % u druhého vyvážejícího výrobce spolupracujícího na tomto částečném prozatímním přezkumu.
- (78) V průběhu tohoto částečného prozatímního přezkumu byly zjištěny výše napadnutelných subvencí vyjádřené valoricky uvedené v tabulce:

Společnost	Režim předběžného povolení	DEPB	EPCG	ODE	Celkem
Graphite India Ltd.	nula	6,2 %	0,1 %	nula	6,3 %
HEG Ltd.	0,3 %	5,7 %	0,5 %	0,7 %	7,2 %

IV. Vyrovnávací opatření

- (79) V souladu s ustanoveními článku 19 základního antisubvenčního nařízení a na základě tohoto částečného prozatímního přezkumu uvedeného v odstavci 3 oznámení o zahájení přezkumu se stanoví, že se výše subvencování, pokud jde o spolupracující výrobce, změnila, a proto je třeba odpovídajícím způsobem změnit výši vyrovnávacího cla uloženého nařízením (ES) č. 1628/2004.
- (80) Vyrovnávací clo, které bylo předmětem přezkumu, bylo výsledkem paralelního antisubvenčního a antidumpingového šetření (dále jen „původní šetření“). Podle čl. 24 odst. 1 základního nařízení a čl. 14 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství⁽¹⁾, bylo antidumpingové clo uložené nařízením (ES) č. 1629/2004 upraveno tak, aby výše subvencí a dumpingová rozpětí vycházely ze stejné situace.
- (81) V rámci tohoto přezkumu bylo prošetřeno a zjištěno, že režimy subvencí jsou s výjimkou ODE napadnutelné a tvoří vývozní subvence podle čl. 3 odst. 4 písm. a) základního nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 56, 6.3.1996, s. 1.

- (82) Je proto vhodné, aby bylo antidumpingové clo znovu upraveno, a odráželo tak nové úrovně subvencování zjištěné tímto přezkumem, pokud jde o vývozní subvence. V souladu s čl. 15 odst. 1 základního nařízení by dále výše vyrovnávacího cla neměla přesáhnout rozpětí pro odstranění újmy zjištěné během původního šetření. Vzhledem k tomu, že úroveň spolupráce byla vysoká (100 %), bylo zbytkové subvenční rozpětí, stejně jako v původním šetření, stanoveno na úrovni společnosti s nejvyšším individuálním rozpětí.
- (83) Proto by měly být výše vyrovnávacího a antidumpingového cla upraveny takto:

Společnost	Subvenční rozpětí	Dumpingové rozpětí	Rozpětí pro odstranění újmy	Vyrovnávací clo	Antidumpingové clo
Graphite India Ltd.	6,3 %	31,1 %	15,7 %	6,3 %	9,4 %
HEG Ltd.	7,2 %	24,4 %	7,0 %	7,0 %	0 %
Všechny ostatní	7,2 %	31,1 %	15,7 %	7,2 %	8,5 %

- (84) Jeden spolupracující vývozce uvedl, že vzhledem k tomu, že se stávající částečný prozatímní přezkum věnoval pouze úrovni subvencování, nemělo by se měnit antidumpingové clo.

- (85) V tomto ohledu je třeba připomenout, že v oznámení o zahájení tohoto přezkumu se uvádělo, že „pokud nastane změna ve vyrovnávacím opatření pro společnosti, kterých se týkají jak antidumpingová, tak vyrovnávací opatření, může být antidumpingové opatření přizpůsobeno obdobně“. Změna antidumpingového cla není výsledkem nových zjištění ohledně úrovně dumpingu, ale automatický důsledek skutečnosti, že původní dumpingová rozpětí byla upravena tak, aby odrážela zjištěnou úroveň vývozních subvencí, a že tato úroveň byla nyní přezkoumána.

- (86) Individuální vyrovnávací celní sazby uvedené v tomto nařízení odrážejí situaci zjištěnou během částečného prozatímního přezkumu. Vztahují se proto výhradně na dovoz dotčeného výrobku vyráběného těmito společnostmi. Dovoz dotčeného výrobku vyráběného kteroukoli jinou společností, která nebyla konkrétně uvedena v normativní části tohoto nařízení, včetně subjektů, které jsou s uvedenými společnostmi ve spojení, nemůže podléhat těmto sazbám a vztahují se na něj celní sazby platné pro „všechny ostatní společnosti“.

- (87) Jakákoli žádost o uplatnění těchto individuálních vyrovnávacích celních sazeb (např. po změně názvu subjektu nebo po založení nových výrobních nebo prodejních subjektů) by měla být bezodkladně adresována Evropské komisi, generálnímu ředitelství pro obchod ⁽¹⁾, se všemi příslušnými informacemi, obzvláště o jakékoli změně

činností společnosti spojených s výrobou, domácím a vývozním prodejem např. v souvislosti se změnou názvu nebo se změnou výrobních či prodejních subjektů. V případě potřeby a po konzultaci s poradním výborem má Komise pravomoc odpovídajícím způsobem změnit nařízení aktualizací seznamu společností využívajících individuálních celních sazeb,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V článku 1 nařízení (ES) č. 1628/2004 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Sazba konečného vyrovnávacího cla, která se vztahuje na čistou cenu franko hranice Společenství před proclením na výrobky vyrobené společnostmi uvedenými níže, je tato:

Společnost	Konečné clo	Doplňkový kód TARIC
Graphite India Limited (GIL), 31 Chowringhee Road, Kalkata – 700016, Západní Bengálsko	6,3 %	A530
Hindustan Electro Graphite (HEG) Limited, Bhilwara Towers, A-12, Sector1, Noida – 201301, Uttarpraděš	7,0 %	A531
Všechny ostatní	7,2 %	A999“

⁽¹⁾ European Commission, Directorate General for Trade, Directorate H, Office N-105 4/92, 1049 Brussels, Belgie.

Článek 2

V článku 1 nařízení (ES) č. 1629/2004 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Sazba konečného antidumpingového cla, která se vztahuje na čistou cenu franko hranice Společenství před proclením na výrobky vyrobené společnostmi uvedenými níže, je tato:

Společnost	Konečné clo	Doplňkový kód TARIC
Graphite India Limited (GIL), 31 Chowringhee Road, Kalkata – 700016, Západní Bengálsko	9,4 %	A530
Hindustan Electro Graphite (HEG) Limited, Bhilwara Towers, A-12, Sector1, Noida – 201301, Uttarpradéš	0 %	A531
Všechny ostatní	8,5 %	A999“

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. prosince 2008.

*Za Radu
předseda*

M. BARNIER

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 1355/2008

ze dne 18. prosince 2008,

kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené z dovozu některých upravených nebo konzervovaných citrusových plodů (mandarinek atd.) pocházejících z Čínské lidové republiky

RADA EVROPSKÉ UNIE,

šetření⁽¹⁾). Zkoumání trendů významných pro posouzení újmy se týkalo období od 1. října 2002 do konce období šetření (dále jen „posuzované období“).

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství⁽²⁾ (dále jen „základní nařízení“), a zejména na článek 9 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh Komise předložený po konzultaci s poradním výborem,

vzhledem k těmto důvodům:

(4) Dne 9. listopadu 2007 Komise nařízením (ES) č. 1295/2007⁽⁴⁾ zavedla celní evidenci dovozu stejného výrobku pocházejícího z ČLR.

(5) Je třeba připomenout, že ochranná opatření ohledně stejného výrobku byla v platnosti do 8. listopadu 2007. Komise uložila prozatímní ochranná opatření proti dovozu některých upravených nebo konzervovaných citrusových plodů (mandarinek atd.) nařízením (ES) č. 1964/2003⁽⁵⁾. Následovala konečná ochranná opatření uložená nařízením (ES) č. 658/2004⁽⁶⁾ (dále jen „nařízení o ochranných opatřeních“). Prozatímní i konečná ochranná opatření spočívala v celní kvótě, tzn. že clo se ukládalo až po vyčerpání objemu dovozu nepodléhajícího clu.

A. PROZATÍMNÍ OPATŘENÍ

(1) Dne 20. října 2007 Komise oznámením zveřejněným v *Úředním věstníku Evropské unie* oznámila zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu některých upravených nebo konzervovaných citrusových plodů (mandarinek atd.) pocházejících z Čínské lidové republiky (dále jen „ČLR“) do Společenství⁽²⁾. Dne 4. července 2008 Komise uložila nařízením (ES) č. 642/2008⁽³⁾ (dále jen „prozatímní nařízení“) prozatímní antidumpingové clo z dovozu některých upravených nebo konzervovaných citrusových plodů pocházejících z ČLR.

(2) Řízení bylo zahájeno na základě podnětu podaného dne 6. září 2007 španělskou Národní federací sdružení konzervářského průmyslu ovoce a zeleniny (FNACV) (dále jen „žadatel“) jménem výrobců představujících 100 % výroby některých upravených nebo konzervovaných citrusových plodů (mandarinek atd.) ve Společenství. Podnět obsahoval důkazy o dumpingu dotčeného výrobku a o podstatné újmě, která v jeho důsledku nastala, přičemž se tyto důkazy považovaly za dostatečný důvod k zahájení řízení.

(3) Jak je uvedeno v 12. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, šetření dumpingu a újmy se týkalo období od 1. října 2006 do 30. září 2007 (dále jen „období

B. DALŠÍ POSTUP

(6) Po uložení prozatímního antidumpingového cla z dovozu dotčeného výrobku pocházejícího z ČLR předložilo několik zúčastněných stran písemné připomínky. Stranám, které o to požádaly, byla také poskytnuta možnost ústního slyšení.

(7) Komise pokračovala ve vyhledávání a ověřování všech informací, jež považovala za nezbytné ke konečným zjištěním. Komise zejména provedla šetření s ohledem na aspekty zájmu Společenství. V této souvislosti byly provedeny inspekce v prostorách těchto dovozců, kteří nejsou ve spojení, ve Společenství:

— Wünsche Handelsgesellschaft International (GmbH & Co KG), Hamburg, Německo,

— Hüpeden & Co (GmbH & Co), Hamburg, Německo,

— I. Schroeder KG. (GmbH & Co), Hamburg, Německo,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 246, 20.10.2007, s. 15.

⁽³⁾ Úř. věst. L 178, 5.7.2008, s. 19.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 288, 6.11.2007, s. 22.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 290, 8.11.2003, s. 3.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 104, 8.4.2004, s. 67.

— Zumdieck GmbH, Paderborn, Německo,

kteří předložili spolupracující čínští vyvážející výrobci a které byly ve velké míře potvrzeny během dalšího šetření. Tento argument byl proto zamítnut.

— Gaston spol. s r. o., Zlín, Česká republika.

- (8) Všem stranám byly sděleny podstatné skutečnosti a úvahy, na jejichž základě bylo zamýšleno doporučit uložení konečného antidumpingového cla z dovozu dotčeného výrobku pocházejícího z ČLR a konečný výběr částek zajištěných prostřednictvím prozatímního cla. Byla jim rovněž poskytnuta lhůta, během níž se mohly k poskytnutým informacím vyjádřit.
- (9) Někteří dovozci navrhovali, aby bylo podle čl. 6 odst. 6 základního nařízení svoláno společné setkání všech zúčastněných stran, jedna z nich však tuto žádost zamítla.
- (10) Ústní a písemné připomínky předložené zúčastněnými stranami byly zváženy a případně vzaty v úvahu.

C. DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK

- (11) Dva dovozci v ES, kteří nejsou ve spojení, tvrdili, že určité druhy mandarinek by měly být z definice dotčeného výrobku vyňaty, ať už z důvodu stupně sladkosti, nebo z důvodu balení při vývozu. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že tato tvrzení nebyla podložena žádnými ověřitelnými informacemi a údaji, které by prokázaly, že tyto druhy mají vlastnosti, které je odlišují od dotčeného výrobku. Rovněž je třeba poznamenat, že odlišnosti v balení nelze považovat za závažný prvek při definici dotčeného výrobku, zejména z toho důvodu, že formáty obalů již byly vzaty v úvahu při definici dotčeného výrobku, jak je uvedeno v 16. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Tyto argumenty byly proto zamítnuty.

D. VÝBĚR VZORKŮ

1. Výběr vzorku vyvážejících výrobců v ČLR

- (12) Dva dovozci v ES, kteří nejsou ve spojení, tvrdili, že čínští vyvážející výrobci vybraní do vzorku představují 60 % celkového vývozu do Společenství. Nebyli však schopni poskytnout žádné ověřitelné informace, které by zpochybnilly přesnost informací pro výběr do vzorku,

- (13) Tři čínští spolupracující vyvážející výrobci předložili vyjádření, v němž tvrdili, že společnosti, které jsou s nimi ve spojení, jsou vyvážejícími výrobci dotčeného výrobku, a že by tedy měly být zahrnuty do seznamu spolupracujících vyvážejících výrobců uvedeného v příloze. Tato tvrzení byla přijata jako odůvodněná a bylo rozhodnuto, že dotčená příloha bude příslušným způsobem upravena. Jeden dovozce v ES, který není ve spojení, tvrdil, že vývoz do ES realizovaný prostřednictvím obchodníků by měl mít možnost automaticky těžit z opatření, která se vztahují na čínské vyvážející výrobce. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že antidumpingová opatření se zavádějí pro výrobky vyráběné vyvážejícími výrobci v šetřené zemi, které se vyvážejí do ES (bez ohledu na to, která společnost s nimi obchoduje), nikoli pro podnikatelské subjekty zabývající se výhradně obchodem. Toto tvrzení bylo proto odmítnuto.

E. DUMPING

1. Tržní zacházení

- (14) Po zavedení prozatímních opatření nepředložil čínský spolupracující vyvážející výrobce žádné připomínky ohledně zjištění týkajících se tržního zacházení. Jelikož nebyly vzneseny žádné relevantní připomínky, 29. až 33. bod odůvodnění prozatímního nařízení se potvrzují.

2. Individuální zacházení

- (15) Jelikož nebyly vzneseny žádné relevantní připomínky, 34. až 37. bod odůvodnění prozatímního nařízení o individuálním zacházení se potvrzují.

3. Běžná hodnota

- (16) Je třeba připomenout, že se běžná hodnota stanoví na základě údajů poskytnutých výrobním odvětvím Společenství. Tyto údaje byly ověřeny v prostorách spolupracujících výrobců ve Společenství.

(17) Po zavedení prozatímních opatření všichni tři čínští spolupracující vyvážející výrobci zařazení do vzorku a dva dovozci v ES, kteří nejsou ve spojení, vyslovili pochybnost nad tím, že byly k výpočtu běžné hodnoty použity ceny výrobního odvětví Společenství. Uváděli, že se běžná hodnota měla vypočítat na základě výrobních nákladů ČLR s přihlédnutím k příslušným úpravám týkajícím se rozdílů mezi trhy ES a ČLR. V tomto ohledu se uvádí, že použití informací ze zemí bez tržního hospodářství, zejména od společností, jimž nebylo přiznáno tržní zacházení, by bylo v rozporu s ustanoveními čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení. Tento argument byl proto zamítnut. V dalším argumentu se uvádělo, že vhodným řešením mohlo být použití údajů o cenách od všech ostatních dovážejících zemí nebo příslušných zveřejněných informací vzhledem k absenci spolupráce srovnatelné země. Na rozdíl od údajů použitých Komisí však takovéto obecné informace nebylo možno ověřit a křížově zkontrolovat jejich přesnost v souladu s ustanoveními čl. 6 odst. 8 základního nařízení. Tento argument byl proto zamítnut. Žádný další argument, který by zpochybnil skutečnost, že metodika používaná Komisí je v souladu s ustanoveními čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení, zejména skutečnost, že v tomto případě je jediným zbývajícím vhodným základem pro vypočtení běžné hodnoty, nebyl předložen.

(18) Jelikož nebyly vzneseny žádné další připomínky, 38. až 45. bod odůvodnění prozatímního nařízení se potvrzuje.

4. Vývozní cena

(19) Po zavedení prozatímních opatření uvedl jeden čínský spolupracující vyvážející výrobce zařazený do vzorku, že by jeho vývozní cena měla být upravena tak, aby se do ní promítly některé nákladové prvky (zejména námořní přepravné). V tomto ohledu je třeba poznamenat, že tato věc byla řešena během inspekce na místě, a to jak v souvislosti s touto společností, tak s ostatními společnostmi zařazenými do vzorku. Při této příležitosti každá společnost předložila informace o uvedených nákladech. Částka, kterou společnost nyní požaduje, je podstatně vyšší než původně uváděná částka. Je třeba poznamenat, že tento nový požadavek se zakládá pouze na prohlášení expedičního dopravce a neodráží údaje o skutečné obchodní operaci. Nikdo z dalších vyvážejících výrobců zařazených do vzorku číselné údaje spojené s námořní přepravou nezpochybnil. Toto tvrzení navíc nelze ověřit z důvodu pozdního podání. Požadovaná úprava se navíc nevztahuje k žádným zaznamenaným údajům. Na základě tohoto tvrzení Komise nicméně přezkoumala výši dotčených nákladů a vzala v úvahu význam těchto nákladů pro vývozní operace do ES uváděné danou společností. Komise v důsledku toho dospěla k závěru, že je vhodnější, aby pro všechny čínské společnosti zařazené do vzorku použila průměrné náklady na námořní přepravu ověřené na místě. Následně byly vývozní ceny společnosti odpovídajícím způsobem upraveny.

(20) Další čínský spolupracující vyvážející výrobce zařazený do vzorku zdůraznil, že při výpočtu jeho vývozní ceny u seznamu vyvážených výrobků, který předložil, došlo ke dvěma chybám. Toto tvrzení bylo přijato jako odůvodněné a dotčená vývozní cena výrobce byla příslušným způsobem upravena.

(21) Jelikož nebyly v tomto ohledu vzneseny žádné další připomínky, 46. bod odůvodnění prozatímního nařízení se potvrzuje.

5. Srovnání

(22) Jelikož nebyly v tomto ohledu vzneseny žádné další připomínky, 47. až 48. bod odůvodnění prozatímního nařízení se potvrzuje.

6. Dumpingová rozpětí

(23) S ohledem na výše uvedené byla konečná dumpingová rozpětí vyjádřená jako procento z ceny CIF na hranice Společenství před proclením stanovena takto:

— Yichang Rosen Foods Co., Ltd., Yichang, Zhejiang: 139,4 %,

— Huangyan No.1 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang: 86,5 %,

— Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd., Sanmen, Zhejiang a výrobce, který je s touto společností ve spojení, Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd., Dangyang City, Hubei Province: 136,3 %,

— spolupracující vyvážející výrobci nezařazení do vzorku: 131 %.

Všechny ostatní společnosti: 139,4 %.

F. ÚJMA

1. Výroba ve Společenství a výrobní odvětví Společenství

(24) Jelikož nebyly předloženy žádné opodstatněné připomínky, byla potvrzena zjištění uvedená v 52. až 54. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

2. Spotřeba Společenství

- (25) Jedna z vyvážejících stran tvrdila, že existuje rozpor mezi úrovní spotřeby stanovenou v nařízení o ochranných opatřeních č. 658/2004 a úrovní stanovenou v prozatímním nařízení. Je třeba zdůraznit, že rozdíl v úrovni spotřeby byl v zásadě způsoben jiným rozsahem výrobku v současném šetření a jiným počtem členských států v obou uvedených šetřeních. V tomto ohledu nebyly obdrženy žádné další a opodstatněné informace. Byla tedy potvrzena zjištění uvedená v 55. až 57. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Z toho dále vyplývá potvrzení následných částí analýzy čerpající ze spotřeby.

3. Dovoz z dotčené země

a) Objem dovozu dotčeného výrobku a jeho podíl na trhu

- (26) Co se týče podílu na trhu, některé zúčastněné strany nesouhlasily s prohlášením Komise uvedeným v 58. bodě odůvodnění o zvýšení podílu dumpingových dovozů na trhu. Tvrdily, že v rozporu se zjištěními Komise došlo k poklesu podílu dovozu z Číny na trhu. Bylo proto ověřeno hodnocení objemu dovozu z ČLR a jeho podílu na trhu. Jak se uvádí v 58. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, podíl dovozu z Číny na trhu poklesl pouze v jediném roce. Ve zbytku posuzovaného období zůstal podíl dovozu z Číny na trhu trvale vysoký. Z toho důvodu se potvrzují zjištění předložená v předběžné fázi šetření.

- (27) Některé strany tvrdily, že je třeba prošetřit také objem dovozu po období šetření, aby se zjistilo, zda dochází k nárůstu dovozu z Číny. Je třeba poznamenat, že byl vyhodnocen vývoj dovozu z Číny v období 2002/2003 až 2006/2007 a byl zaznamenán jeho jasný nárůst. V souladu s ustanoveními základního nařízení se kromě výjimečných situací neberou případy po období šetření v úvahu. V každém případě, jak se uvádí v 48. bodě odůvodnění níže, byla úroveň dovozu po období šetření prozkoumána a bylo zjištěno, že je významná.

b) Cenové podbízení

- (28) Tři spolupracující vyvážející výrobci zpochybnili zjištění Komise o cenovém podbízení. Jeden z nich zpochybnil metodiku používanou k výpočtu cenového podbízení a požadoval, aby byla provedena úprava odrážející náklady, které obchodníkům vznikají při nepřímém

prodeji. Tam, kde to bylo oprávněné, byla úprava provedena. Upravené srovnání ukázalo, že během období šetření se dovezený dotčený výrobek ve Společenství prodával za ceny, které se na základě údajů poskytnutých spolupracujícími vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku podbízely oproti cenám výrobního odvětví Společenství v rozmezí od 18,4 % do 35,2 %.

4. Stav výrobního odvětví Společenství

- (29) Dva dovozci a sdružení dovozců zpochybnili trvání období balení uvedeného v 79. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Tvrdili, že období balení ve Španělsku trvá pouze tři měsíce místo čtyř až pěti měsíců, jak bylo uvedeno v prozatímním nařízení. Toto tvrzení však souvisí se sklizní (která má různý charakter) a s vyprodukovaným množstvím a nemá v žádném případě vliv na činitele újmny analyzované útvary Komise.
- (30) Vzhledem k tomu, že ohledně situace výrobního odvětví Společenství nebyly předloženy žádné další opodstatněné informace ani argumenty, potvrzuje se 63. až 86. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

5. Závěr o újmě

- (31) Po zveřejnění prozatímního nařízení někteří dovozci a někteří vyvážející výrobci s odkazem na 83. až 86. bod odůvodnění prozatímního nařízení tvrdili, že údaje použité Komisí ke stanovení výše újmny nebyly správné ani objektivně zhodnocené. Tvrdili, že téměř všechny ukazatele újmny vykazovaly pozitivní vývoj, a že tedy nelze nalézt žádné důkazy o újmě.
- (32) V tomto ohledu je třeba poznamenat, že některé ukazatele sice vykazují mírné zlepšení, nicméně stav výrobního odvětví Společenství je třeba posuzovat jako celek a vzít v úvahu skutečnost, že do konce období šetření platila ochranná opatření. Tato otázka byla podrobně zkoumána v 51. až 86. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Proces hluboké restrukturalizace, kterou tato opatření umožnila a jejímž výsledkem bylo velké snížení výroby a kapacity, by za běžných okolností vedl ke značnému zlepšení celkové situace výrobců ve Společenství, včetně výroby, využití kapacity, prodeje a rozdílů mezi cenou a náklady. Místo toho zůstaly ukazatele objemu nepřiznivě, došlo k podstatnému nárůstu zásob a finanční ukazatele nadále vykazovaly ztrátu – některé se dokonce zhoršily.

- (33) Na základě těchto skutečností se má za to, že závěry o podstatné újmě způsobené výrobnímu odvětví Společenství, které byly uvedeny v prozatímním nařízení, se nemění. Vzhledem k tomu, že nebyly předloženy žádné další opodstatněné informace ani argumenty, jsou tyto závěry s konečnou platností potvrzeny.

G. PŘÍČINNÁ SOUVISLOST

1. Účinek dumpingového dovozu

- (34) Některé strany tvrdily, že objem čínských dovozů je od roku 1982 stejný, a že tedy nemohly způsobit újmu, jak se uvádí v prozatímním nařízení (viz 58. bod odůvodnění). Ve skutečnosti se dovoz z Číny během posuzovaného období podstatně zvýšil na úkor podílu na trhu pro výrobní odvětví EU, jak se uvádí ve 26. bodě odůvodnění výše. Tento argument se navíc týká vývoje dovozu, který značně převyšuje dotčené období, proto se tento argument zamítá.
- (35) Jak bylo uvedeno v 28. bodě odůvodnění výše, dospělo se s konečnou platností k závěru, že během období šetření se ceny za dovoz od čínských vyvážejících výrobců zařazených do vzorku podbízejí oproti cenám výrobního odvětví Společenství průměrně o 18,4 % až 35,2 %. Úprava podbízejícího se rozpětí nemůže ovlivnit závěry o účinku dumpingového dovozu stanovené ve 100. a 101. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

2. Kolísání směnných kurzů

- (36) Po uložení prozatímních cel někteří dovozci dále argumentovali negativním vlivem směnného kurzu na úroveň cen. Tvrdili, že úroveň směnného kurzu je tím hlavním faktorem, který způsobil újmu. Hodnocení Komise se nicméně týká pouze rozdílu mezi úrovněmi cen a nepožaduje, aby byla provedena analýza faktorů, které úroveň těchto cen ovlivňují. V důsledku toho byla zjištěna jasná příčinná souvislost mezi vysokou úrovní dumpingu a újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Společenství, proto lze potvrdit 95. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

3. Nabídka a cena surovin

- (37) Některé zúčastněné strany tvrdily, že příčinou újmy nejsou dumpingové dovozy, ale spíše nedostatečná nabídka čerstvého ovoce, tj. surovin pro konzervované mandarinky.
- (38) Oficiální údaje španělského ministerstva zemědělství nicméně potvrzují, že množství ovoce, které je

k dispozici pro konzervářský průmysl, je více než dostatečné k tomu, aby pokrylo veškerou výrobní kapacitu španělských výrobců.

- (39) Výrobci do jisté míry soupeří o čerstvé ovoce se spotřebitelským trhem, který nabízí přímo čerstvé produkty. Tato soutěž nicméně nemůže narušit příčinnou souvislost. Jasným a zásadním důvodem pro relativně nízkou výrobu výrobního odvětví Společenství, jeho prodej a podíl na trhu je tlak hromadného dovozu z Číny za velmi nízké ceny. V této situaci a vzhledem k tomu, že tržní cenu určují dovozy, které představují více než 70 % trhu a které vedou k cenovému podbízení, stlačení a propadu cen, by bylo neekonomické vyrábět více, aniž by bylo možno očekávat, že se daný výrobek prodá za ceny přinášející běžný zisk. Španělské výrobní odvětví by tedy bylo schopno vyrábět mnohem vyšší množství za podmínky, že by tržní cena nepokutovala jeho hospodářské výsledky.

- (40) Další skutečností potvrzující tuto analýzu je značné množství trvalých zásob výrobců Společenství, což poukazuje na to, že újma tomuto odvětví Společenství nastala nikoli z důvodu nedostatečné výroby, nýbrž z důvodu výroby, kterou nelze prodat kvůli tlaku čínského dovozu.

- (41) Vzhledem k tomu, že se jedná o zemědělský výrobek, podléhá cena suroviny sezonním výkyvům daným jejím zemědělským charakterem. Během pětiletého analyzovaného období, které zahrnovalo sklizně s nižšími a vyššími cenami, Komise nicméně zaznamenala, že k újmě (např. v podobě finančních ztrát) dochází bez ohledu na tyto výkyvy, takže hospodářské výsledky výrobního odvětví Společenství přímo nesouvisí se sezonními výkyvy.

4. Rozdíly v kvalitě

- (42) Některé strany tvrdily, že čínské výrobky mají vyšší kvalitu než výrobky pocházející ze Společenství. Veškeré z toho plynoucí cenové rozdíly však nebyly dostatečně opodstatněné a neexistují žádné důkazy o tom, že spotřebitelé údajně dávají přednost čínským výrobkům do té míry, že to zhoršuje situaci výrobního odvětví Společenství. V každém případě by takové údajné rozdíly v ceně zvýhodňovaly čínské výrobky a vedly by k vyššímu cenovému podbízení a prodeji pod cenou. Vzhledem k tomu, že nebyly předloženy žádné další nové a opodstatněné informace ani argumenty, potvrzuje se 99. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

5. Zvýšení nákladů

- (43) Některé strany tvrdily, že daná újma pramení z mimořádného zvyšování nákladů některými výrobci. Tato tvrzení však nebyla dostatečně opodstatněná. Analýza Komise nezjistila žádné takové případy, které by mohly změnit hodnocení příčinné souvislosti nebo ovlivnit výpočet úrovně pro odstranění újmy.
- (44) Některé strany předložily připomínky ke zvýšeným nákladům na výrobu a neschopnosti výrobního odvětví Společenství tyto náklady snížit. Některé nákladové položky (například energie) se zvýšily, ale jejich dopad není takový, aby narušil příčinnou souvislost za situace, kdy velmi značné množství dumpingového vývozu z Číny stlačuje prodej a výrobu (čímž zvyšuje jednotkové náklady výrobního odvětví Společenství) a způsobuje stlačení a propad cen výrobního odvětví Společenství.

6. Režimy podpory

- (45) Některé strany tvrdily, že režimy podpory ES způsobily umělý nárůst zpracování v ES a pak podpořily snížení nabídky surovin pro dotčený výrobek. Toto tvrzení mělo obecný charakter a nebylo dostatečně opodstatněné. Dotčené režimy byly v každém případě upraveny v roce 1996, kdy bylo umožněno poskytnout podporu zemědělcům místo zpracovatelům dotčeného výrobku. Analýza Komise neodhalila během období šetření žádné zbylé důsledky, které by mohly narušit příčinnou souvislost. Co se týče nabídky, odkazuje se na 40. a 41. bod odůvodnění výše.

7. Závěr o příčinné souvislosti

- (46) Jelikož nebyly předloženy žádné další nové a opodstatněné informace ani argumenty, potvrzuje se 87. až 101. bod odůvodnění prozatímního nařízení.
- (47) Na základě výše uvedených skutečností se potvrzuje předběžné zjištění týkající se existence příčinné souvislosti mezi podstatnou újmou způsobenou výrobnímu odvětví Společenství a čínským dumpingovým dovozem.

H. ZÁJEM SPOLEČENSTVÍ

1. Vývoj událostí po období šetření

- (48) Od 9. listopadu 2007 podléhal dovoz z ČLR celní evidenci podle nařízení Komise (ES) č. 1295/2007 ze

dne 5. listopadu 2007, kterým se zavádí celní evidence dovozu některých upravených nebo konzervovaných citrusových plodů (zejména mandarinek atd.) pocházejících z Čínské lidové republiky (dále jen „nařízení o celní evidenci“) ⁽¹⁾. Tato evidence byla zavedena s cílem možného zpětného uložení antidumpingových cel. Následně byla výjimečně prováděna analýza vývoje událostí po období šetření. Údaje Eurostatu potvrzují, že dovoz z Číny zůstává nadále vysoký, což někteří dovozci potvrdili. Objem dovozu za posledních deset měsíců po období šetření dosáhl úrovně 74 000 tun za stabilně nízké ceny.

2. Schopnost výrobců ve Společenství zásobovat trh Společenství

- (49) Řada stran předložila své připomínky ohledně nízké úrovně španělské výroby, která podle nich není schopná plně zásobovat trh Společenství. I když je pravda, že za současné situace výrobní odvětví Společenství nezasobuje celý trh EU, je třeba poznamenat, že tato skutečnost souvisí s dopadem újmu působících dovozů, jak bylo uvedeno výše. V každém případě není zamýšleným účinkem opatření uzavřít trh Společenství čínským dovozům, nýbrž odstranit dopady dumpingu, který mu působí újmu. Vzhledem k tomu, že existují pouze dva zdroje nabízející tyto výrobky, se má za to, že v případě uložení konečných opatření zůstane poptávka po čínských výrobcích ve Společenství i nadále vysoká.

3. Zájem výrobního odvětví Společenství a dodavatelů ve Společenství

- (50) Jedno sdružení dovozců tvrdilo, že veškerá antidumpingová opatření bez omezení množství španělské výrobní odvětví neochrání, nýbrž automaticky vyvolají nezákonné obchodování. Tento argument poukazuje spíše na nutnost toho, aby instituce zajistily řádnou kontrolu uplatňování opatření, než že by hovořil proti přínosu daných opatření pro výrobce ve Společenství.
- (51) Další dovozce tvrdil, že uložení antidumpingových opatření nezlepší situaci španělských výrobců, a to z důvodu existence velkých zásob, které si dovozci v EU vytvořili a které jsou schopné pokrýt tržní poptávku v nejbližší budoucnosti. Další dovozce rovněž zmínil velikost zásob a jejich hromadění. Tyto připomínky potvrzují analýzu Komise v prozatímním nařízení a jinde v tomto nařízení. Je však třeba připomenout, že přijatá opatření mají poskytnout úlevu od dumpingu způsobujícího újmu po dobu pěti let, nikoli pouze jednoho roku.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 288, 6.11.2007, s. 22.

- (52) Vzhledem k tomu, že v tomto ohledu nebyly předloženy žádné nové a opodstatněné informace ani argumenty, potvrzuje se závěr o zájmu výrobního odvětví Společenství vyvozený ve 103. až 106. a ve 115. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4. Zájem dovozců/obchodníků ve Společenství, kteří nejsou ve spojení

- (53) Spolupracující dovozci vyjádřili obecný zájem o udržení dvou zdrojů dodávek dotčeného výrobku, a to Španělska a Číny, aby byly nadále zajištěny dodávky za konkurenční ceny.

- (54) Pokud by nicméně byla uložena konečná opatření, dávala by většina dovozců přednost tomu, aby obsahovala i množstevní prvky. To se nepovažuje za vhodné, jak je vysvětleno v 68. bodě odůvodnění níže.

- (55) Byly ověřeny údaje poskytnuté spolupracujícími dovozci zařazenými do vzorku a bylo potvrzeno, že odvětví konzervovaných mandarinek představuje méně než 6 % jejich celkového obrátu a že během období šetření a v letech 2004–2008 v průměru dosáhli úrovně ziskovosti více než 10 %.

- (56) Výše uvedené potvrzuje, že možný dopad opatření na dovozce/obchodníky by byl vyvážen pozitivními účinky těchto opatření.

5. Zájem uživatelů/maloobchodníků

- (57) Jeden uživatel, představující méně než 1 % spotřebitelů, předložil obecné připomínky o horší dostupnosti mandarinek v EU a o lepší kvalitě čínských výrobků. Byl požádán, aby dále spolupracoval a poskytl individuální údaje, ale odmítl a svá tvrzení nijak neopodstatnil. Další maloobchodník, člen hlavního sdružení dovozců, byl obecně proti zvýšení ceny. Žádné další připomínky týkající se zájmu uživatelů/maloobchodníků nebyly v průběhu šetření předloženy. Za této situace a vzhledem k tomu, že ze strany uživatelů/maloobchodníků nebyly předloženy žádné opodstatněné připomínky,

se potvrzuje závěr vyvozený ve 109. až 112. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

6. Zájem spotřebitelů

- (58) V rozporu s tím, co tvrdil jeden dovozce, byl v předběžné fázi šetření zohledněn zájem spotřebitelů. Zjištění Komise byla uvedena ve 113. a 114. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Další strany uvedly, že dopad na spotřebitele bude značný. Nebyly nicméně předloženy žádné informace, které by zpochybnily zjištění obsažená ve výše uvedených bodech odůvodnění. I kdyby cla vedla ke zvýšení spotřebitelských cen, žádná strana nezpochybnila skutečnost, že dotčený výrobek představuje jen malou část výdajů domácností na potraviny. Vzhledem k tomu, že ze strany spotřebitelů nebyly předloženy žádné připomínky a že nebyly předloženy žádné další nové a opodstatněné informace, uvedené body odůvodnění se potvrzují.

7. Závěr o zájmu Společenství

- (59) Výše uvedená dodatečná analýza týkající se příslušných zájmů předběžné závěry v tomto ohledu nezměnila. Byly ověřeny údaje poskytnuté spolupracujícími dovozci zařazenými do vzorku a bylo potvrzeno, že odvětví konzervovaných mandarinek představuje méně než 6 % jejich celkového obrátu a že během období šetření a v letech 2004–2008 v průměru dosáhli slušných výsledků, takže dopad uvedených opatření na dovozce bude minimální. Rovněž bylo potvrzeno, že finanční dopad na konečného spotřebitele bude zanedbatelný, vezmeme-li v úvahu, že se ve spotřebitelských zemích kupuje pouze okrajové množství výrobku na hlavu. Má se za to, že se závěry ohledně zájmu Společenství stanovené v prozatímním nařízení nezměnily. Vzhledem k tomu, že nebyly předloženy žádné další připomínky, jsou tyto závěry stanovené v prozatímním nařízení s konečnou platností potvrzeny.

I. KONEČNÁ OPATŘENÍ

1. Úroveň pro odstranění újmy

- (60) Jeden dovozce tvrdil, že ziskové rozpětí ve výši 6,8 % použité v předběžné fázi šetření jako referenční, je nadhodnocené. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že stejná míra byla použita a přijata v případě ochranných opatření jako skutečný zisk, jehož dosáhlo výrobní odvětví Společenství v letech 1998/99 až 2001/02. Tato míra odpovídá ziskům výrobců ve Společenství v běžné obchodní situaci před nárůstem dovozu, který způsobil odvětví újmu. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(61) Výrobci Společenství tvrdili, že prozatímní cla neberou v potaz zvláštní situaci trhu s konzervovanými mandarinkami, kde je výroba soustředěna pouze v jedné zemi a převážná většina prodeje a dovozu v další evropské zemi. Z tohoto důvodu bylo požadováno, aby konečné výpočty zahrnuly náklady na dopravu ze země výrobce do země spotřebitele. Toto tvrzení bylo oprávněné a opodstatněné, takže výpočty byly upraveny tak, aby odrážely koncentraci prodeje v příslušných oblastech Společenství.

(62) Jedna strana předložila připomínky týkající se výpočtu cenového podbízení a prodeje pod cenou. Tam, kde to bylo oprávněné, byly provedeny konečné úpravy.

(63) Při zohlednění oprávněných požadavků zúčastněných stran představovala rozpětí způsobené újmy vyjádřená jako procento z celkové dovozní hodnoty CIF pro každého čínského vývozce zařazeného do vzorku tyto úrovně, které jsou nižší než zjištěná dumpingová rozpětí:

— Yichang Rosen Foods Co., Ltd., Yichang, Zhejiang: 100,1 %,

— Huangyan No. 1 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang: 48,4 %,

— Zhejiang Xinshiji Food Co., Ltd., a Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd., Sanmen, výrobce, který je s touto společností ve spojení: 92,0 %,

— spolupracující vyvážející výrobci nezahrnutí ve vzorku: 90,6 %.

Všechny ostatní společnosti: 100,1 %.

2. Zpětná působnost

(64) Jak bylo uvedeno ve 4. bodě odůvodnění, zavedla dne 9. listopadu 2007 Komise na základě požadavku výrobního odvětví Společenství celní evidenci dovozu dotčeného výrobku pocházejícího z ČLR. Tato žádost byla stažena, a proto daná věc nebyla dále zkoumána.

3. Konečná opatření

(65) S ohledem na závěry týkající se dumpingu, újmy, příčinné souvislosti a zájmu Společenství a v souladu s čl. 9 odst. 4 základního nařízení by konečné antidum-

pingové clo mělo být uloženo ve výši nejnižšího zjištěného rozpětí dumpingu a újmy, v souladu s pravidlem nižšího cla. V tomto případě by celní sazba proto měla být stanovena na úrovni zjištěné újmy.

(66) Na základě výše uvedeného a v souladu s opravou zveřejněnou v Úředním věstníku L 258 ⁽¹⁾ by konečné clo mělo být stanoveno takto:

— Yichang Rosen Foods Co., Ltd., Yichang, Zhejiang: 531,2 EUR/t,

— Huangyan No.1 Canned Food Factory Huangyan, Zhejiang: 361,4 EUR/t,

— Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd., Sanmen, Zhejiang a výrobce, který je s touto společností ve spojení, Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd., Dangyang City, Hubei Province: 490,7 EUR/t,

— spolupracující vyvážející výrobci nezařazení do vzorku: 499,6 EUR/t.

Všechny ostatní společnosti: 531,2 EUR/t.

4. Podoba opatření

(67) Některé strany požadovaly opatření, která by kombinovala prvky ceny a množství, kdy by se za původní objem dovozu platilo nulové nebo nižší clo. V některých případech to souviselo se systémem licencí.

(68) Tato možnost byla zvážena, nicméně zamítnuta zejména z následujících důvodů. Antidumpingová cla se ukládají z toho důvodu, že vývozní cena je nižší než běžná hodnota výrobku. Množství výrobku vyvážená do Společenství mají význam pro provedení analýzy, zda dumpingové dovozy způsobují újmu. Takováto množství však obvykle nemají vliv na výši cla, které má být uloženo. Jinými slovy, pokud se zjistí, že dumpingové dovozy způsobují újmu, lze dumping vyrovnat pomocí cla, které se uplatní od první zásilky dovezené poté, co toto clo vstoupí v platnost. Kromě toho, pokud se zjistí, že je v zájmu Společenství, aby během určitého období byly výrobky dováženy bez uložení antidumpingových cel, je na základě čl. 11 odst. 4 základního nařízení možné clo za určitých podmínek pozastavit.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 258, 26.9.2008, s. 74.

(69) Některé strany tvrdily, že jakákoli podoba opatření bez množstevního omezení povede k vyhýbání se clu. Poukazyvaly opět na hromadění zásob, k němuž docházelo před rozšířením Evropské unie dne 1. května 2004. Analýza útvarů Komise potvrdila, že šlo o jasný pokus vyhnout se clům. Vzhledem k těmto prohlášením a skutečnostem uvedeným ve 123. a 125. bodě odůvodnění prozatímního nařízení bude Komise sledovat vývoj, aby podnikla nezbytné kroky k zajištění řádného uplatňování opatření.

(70) Další strany tvrdily, že z uvedených opatření by měly být vyňaty objemy dovozu, které jsou již předmětem stávajících smluv o prodeji. To by se v praxi rovnalo osvobození od cla, což by ohrozilo nápravný účinek opatření, a tudíž se zamítá. Rovněž se odkazuje na 51. a 52. bod odůvodnění výše.

(71) Prozatímní nařízení uložilo antidumpingové clo ve formě zvláštního cla pro každou společnost, které je výsledkem uplatnění rozpětí pro odstranění újmy na vývozní ceny použité při výpočtu dumpingu během období šetření. Tato metodika je potvrzena na úrovni konečných opatření.

5. Závazky

(72) V pokročilém stadiu šetření učinilo několik vyvážejících výrobců z ČLR nabídku cenových závazků. Tyto závazky nebyly považovány za přijatelné z důvodu značné kolísavosti cen tohoto výrobku, rizika vyhýbání se clu a obcházení závazku (viz 124. a 125. bod odůvodnění prozatímního nařízení) a skutečnosti, že v nabídkách nebyly obsaženy záruky ze strany čínských orgánů, které by umožnily odpovídající kontrolu v souvislosti se společnostmi, jimž nebylo přiznáno tržní zacházení.

J. KONEČNÝ VÝBĚR PROZATÍMNÍHO CLA

(73) S ohledem na velikost zjištěného dumpingového rozpětí a na úroveň újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství se považuje za nezbytné, aby byly částky zajištěné prostřednictvím prozatímního antidumpingového cla uloženého prozatímním nařízením s konečnou platností vybrány ve výši částky uložených prozatímních cel. V případě vyvážejících výrobců, pro něž je konečné clo mírně vyšší než clo prozatímní, by se prozatímně zajištěné částky měly v souladu s čl. 10 odst. 3 základního nařízení vybírat ve výši stanovené v prozatímním nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Ukládá se konečné antidumpingové clo z dovozu upravených nebo konzervovaných mandarinek (včetně druhů tangerin a satsuma), klementinek, wilkingů a jiných podobných citrusových hybridů, bez přídavku alkoholu, též s přídavkem cukru nebo jiných sladidel, vymezených pod číslem KN 2008, pocházejících z Čínské lidové republiky, kódů KN 2008 30 55, 2008 30 75 a ex 2008 30 90 (kódy TARIC 2008 30 90 61, 2008 30 90 63, 2008 30 90 65, 2008 30 90 67, 2008 30 90 69).

2. Výše konečného antidumpingového cla použitelná na výrobky popsané v odstavci 1 a vyrobené níže uvedenými společnostmi se stanoví takto:

Společnost	EUR/t čisté hmotnosti výrobku	Doplňkový kód TARIC
Yichang Rosen Foods Co., Ltd., Yichang, Zhejiang	531,2	A886
Huangyan No.1 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang	361,4	A887
Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd., Sanmen, Zhejiang a výrobce, který je s touto společností ve spojení, Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd., Dangyang City, Hubei Province	490,7	A888
Spolupracující vyvážející výrobci nezařazení do vzorku, kteří jsou uvedeni v příloze	499,6	A889
Všechny ostatní společnosti	531,2	A999

Článek 2

1. V případech, kdy dojde k poškození zboží před propuštěním do volného oběhu, a pokud je cena skutečně zaplacená nebo splatná pro určení celní hodnoty stanovena v souladu s článkem 145 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93⁽¹⁾ poměrně, výše antidumpingového cla vypočítaná na základě článku 1 výše se sníží o procento, které odpovídá poměru skutečně zaplacené nebo splatné ceny.

2. Pokud není uvedeno jinak, použijí se platné předpisy týkající se cel.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1.

Článek 3

1. Částky zajištěné prostřednictvím prozatímního antidumpingového cla podle nařízení (ES) č. 642/2008 se s konečnou platností vybírají na úrovni sazby prozatímního cla.

2. Pro spolupracující vyvážející výrobce, kteří nebyli omylem zařazeni na seznam spolupracujících vyvážejících výrobců uvedený v příloze nařízení (ES) č. 642/2008, tj. Ningbo Pointer Canned Foods Co., Ltd., Xiangshan, Ningbo, Ninghai Dongda

Foodstuff Co., Ltd., Ningbo, Zhejiang a Toyoshima Share Yidu Foods Co., Ltd., Yidu, Hubei, se uvolní částky, které byly zajištěny nad rámec prozatímního cla vztahujícího se na spolupracující výrobce, kteří nebyli zařazeni do vzorku.

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. prosince 2008.

*Za Radu
předseda*

M. BARNIER

PŘÍLOHA

Spolupracující vyvážející výrobci nezařazení do vzorku (doplňkový kód TARIC A889)

Hunan Pointer Foods Co., Ltd., Yongzhou, Hunan

Ningbo Pointer Canned Foods Co., Ltd., Xiangshan, Ningbo

Yichang Jiayuan Foodstuffs Co., Ltd., Yichang, Hubei

Ninghai Dongda Foodstuff Co., Ltd., Ningbo, Zhejiang

Huangyan No. 2 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang

Zhejiang Xinchang Best Foods Co., Ltd., Xinchang, Zhejiang

Toyoshima Share Yidu Foods Co., Ltd., Yidu, Hubei

Guangxi Guiguo Food Co., Ltd., Guilin, Guangxi

Zhejiang Juda Industry Co., Ltd., Quzhou, Zhejiang

Zhejiang Iceman Group Co., Ltd., Jinhua, Zhejiang

Ningbo Guosheng Foods Co., Ltd., Ninghai

Yi Chang Yin He Food Co., Ltd., Yidu, Hubei

Yongzhou Quanhui Canned Food Co., Ltd., Yongzhou, Hunan

Ningbo Orient Jiuzhou Food Trade & Industry Co., Ltd., Yinzhou, Ningbo

Guangxi Guilin Huangguan Food Co., Ltd., Guilin, Guangxi

Ningbo Wuzhouxing Group Co., Ltd., Mingzhou, Ningbo

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1356/2008

ze dne 23. prosince 2008,

kterým se mění nařízení (ES) č. 593/2007 o poplatcích a platbách vybíraných Evropskou agenturou pro bezpečnost letectví

(Text s významem pro EHP)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008 ze dne 20. února 2008 o společných pravidlech v oblasti civilního letectví a o zřízení Evropské agentury pro bezpečnost letectví, kterým se ruší směrnice Rady 91/670/EHS, nařízení (ES) č. 1592/2002 a směrnice 2004/36/ES⁽¹⁾, a zejména na čl. 64 odst. 1 uvedeného nařízení,

po konzultaci se správní radou Evropské agentury pro bezpečnost letectví,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Pravidla pro výpočet poplatků a plateb stanovená nařízením Komise (ES) č. 593/2007 ze dne 31. května 2007 o poplatcích a platbách vybíraných Evropskou agenturou pro bezpečnost letectví⁽²⁾ je třeba pravidelně přezkoumávat, aby se zajistilo, že výše poplatků a plateb, jež mají hradit žadatelé, odpovídá složitosti operace provedené agenturou a skutečnému pracovnímu zatížení. Budoucí změny uvedeného nařízení tato pravidla doladí, a to také na základě údajů, jež budou k dispozici uvnitř Evropské agentury pro bezpečnost letectví (dále jen „agentura“) po zavedení jejího systému plánování podnikových zdrojů.

(2) Dohody uvedené v čl. 12 odst. 1 nařízení (ES) č. 216/2008 by měly stanovit základ pro vyhodnocení skutečného pracovního zatížení při vydávání osvědčení produktům třetích zemí. V zásadě je postup agentury při schvalování osvědčení vydaných třetí zemí, s níž má Společenství příslušnou dohodu, popsán v uvedených dohodách, a měl by být spojen s jiným pracovním zatížením než postup agentury při vydávání osvědčení.

(3) I když je nutné zajistit rovnováhu mezi celkovými výdaji vynaloženými agenturou na vydávání osvědčení a celkovým výnosem z poplatků a plateb, které vybere, musí pravidla pro výpočet poplatků a plateb zůstat platná a spravedlivá pro všechny žadatele. To musí platit i pro výpočet cestovních nákladů mimo území členských států. Stávající vzorec je třeba pozměnit, aby se zajistilo, že se bude vztahovat pouze na přímé náklady vynaložené na takové cesty.

(4) Zkušenosti získané uplatňováním nařízení (ES) č. 593/2007 ukazují, že je nutné upřesnit, kdy může agentura účtovat splatný poplatek, a stanovit metodu pro výpočet částky, jež se má vrátit, je-li vydávání osvědčení přerušeno. Podobná pravidla musí platit i v případě vzdání se osvědčení nebo pozastavení jeho platnosti.

(5) Z technických důvodů je vhodné v příloze nařízení (ES) č. 593/2007 provést změny za účelem vylepšení některých definic nebo klasifikací.

(6) Nařízení (ES) č. 593/2007 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(7) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného článkem 65 nařízení (ES) č. 216/2008,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 593/2007 se mění takto:

1) Článek 6 se nahrazuje tímto:

„Článek 6

Aniž je dotčen článek 4, v případě, že je některé vydávání osvědčení vedeno zcela nebo zčásti mimo území členských států, zahrnou se příslušné cestovní náklady mimo toto území do poplatku fakturovaného žadateli, a to pomocí vzorce:

⁽¹⁾ Úř. věst. L 79, 19.3.2008, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 140, 1.6.2007, s. 3.

$$d = f + v + h - e$$

příčemž:

d = splatný poplatek;

f = poplatek odpovídající provedené operaci, jak je uvedeno v příloze;

v = cestovní výdaje;

h = doba strávená odborníky při dopravě, fakturovaná ve výši hodinové sazby stanovené v části II přílohy;

e = průměrné cestovní náklady na území členských států, včetně průměrné doby strávené při dopravě na území členských států vynásobené hodinovou sazbou uvedenou v části II přílohy.“

2) Článek 8 se mění takto:

a) Odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Pokud se agentura a žadatel nedohodnou jinak, podléhá vydání, zachování nebo změna osvědčení předchozímu zaplacení celého splatného poplatku. Agentura může fakturovat poplatek v jedné splátce po obdržení žádosti nebo na začátku ročního období nebo období dozoru. V případě nezaplacení může agentura odmítnout vydat nebo může zrušit dotčené osvědčení poté, co o tom žadatele formálně vyrozuměla.“

b) Odstavec 3 se zrušuje.

c) Odstavec 7 se nahrazuje tímto:

„7. Pokud musí být vydání osvědčení agenturou přerušeno z důvodu nedostatečných prostředků žadatele nebo z důvodu toho, že žadatel neplní své povinnosti nebo se žadatel rozhodne stáhnout svou žádost nebo svůj projekt odložit, je celý zůstatek splatných poplatků, který se počítá na hodinovém základě na probíhající dvanáctiměsíční období, ale není vyšší než použitelný paušální poplatek, vyplacen v plné výši v okamžiku, kdy agentura zastaví svou práci, a to se všemi ostatními částkami splatnými v uvedenou dobu. Odpovídající počet hodin je

fakturován v hodinové sazbě uvedené v části II přílohy. Pokud agentura na žádost žadatele znovu zahájí vydávání osvědčení, které bylo přerušeno, je tato operace účtována jako nový projekt.“

d) Doplnují se nové odstavce 8 a 9, které znějí:

„8. Pokud se držitel osvědčení vzdá příslušného osvědčení nebo pokud agentura osvědčení zruší, je celý zůstatek splatných poplatků, který se počítá na hodinovém základě, ale není vyšší než použitelný paušální poplatek, vyplacen v plné výši v okamžiku vzdání se osvědčení nebo jeho zrušení, a to se všemi ostatními částkami splatnými v uvedenou dobu. Odpovídající počet hodin je fakturován v hodinové sazbě uvedené v části II přílohy.

9. Pokud agentura osvědčení pozastaví, je celý zůstatek splatných poplatků, který se počítá v poměrném vyjádření za kratší období, vyplacen v plné výši v okamžiku pozastavení, a to se všemi ostatními částkami splatnými v uvedenou dobu. Pokud se platnost osvědčení následně obnoví, začne nové dvanáctiměsíční období dnem obnovení platnosti.“

3) V článku 12 se zrušuje pátý pododstavec.

4) V článku 14 se zrušuje odstavec 3.

5) Příloha se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 1. ledna 2009.

Použije se za následujících podmínek:

a) poplatky uvedené v tabulkách 1 až 5 části I přílohy se použijí na všechny žádosti o vydání osvědčení doručené po 1. lednu 2009;

b) poplatky uvedené v tabulce 6 části I přílohy se použijí na roční poplatky vybírané po 1. lednu 2009.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 23. prosince 2008.

Za Komisi
Antonio TAJANI
místopředseda

PŘÍLOHA

Příloha nařízení (ES) č. 593/2007 se mění takto:

1) Vysvětlivka 7 se nahrazuje tímto:

„(7) ‚Odvozený výrobek‘ znamená změněné typové osvědčení, jak jej vymezil a zažádal o něj držitel typového osvědčení.“

2) Vysvětlivka 9 se nahrazuje tímto:

„(9) V tabulkách 3 a 4 části I odkazují pojmy ‚jednoduché‘, ‚standardní‘ a ‚složitě‘ na následující:

	Jednoduché	Standardní	Složitě
Doplňková typová osvědčení EASA Významné konstrukční změny EASA Významné opravy EASA	Doplňková typová osvědčení, významná konstrukční změna nebo oprava, ale pouze taková, jež zahrnuje běžné a ověřené metody, ke kterým může být v době, kdy je podána žádost, dodán soubor údajů (popis, kontrolní seznam pro vyhovění, doklady o vyhovění) a pro niž žadatel prokázal dostatečné zkušenosti a jež může být posouzena buď samotným vedoucím projektu osvědčení, nebo s omezenou účastí odborníka, který působí v daném oboru	Všechna ostatní doplňková typová osvědčení, významné konstrukční změny nebo opravy	Důležité (*) doplňkové typové osvědčení nebo významná konstrukční změna
Potvrzená doplňková typová osvědčení v rámci dvoustranné dohody	Základní (**)	Jiné než základní (**)	Jiné než základní doplňkové typové osvědčení (**), když orgán vydávající osvědčení (**) označil změnu jako ‚důležitou‘ (*)
Potvrzená významná konstrukční změna v rámci dvoustranné dohody	Významné konstrukční změny úrovně 2 (**), pokud nejsou přijaty automaticky (***).	Úroveň 1 (**)	Významné konstrukční změny úrovně 1 (**), když orgán vydávající osvědčení (**) označil změnu jako ‚důležitou‘ (*)
Potvrzená významná oprava v rámci dvoustranné dohody	Neuplatňuje se (automatické přijetí)	Opravy kritického letadlového celku (**)	Neuplatňuje se

(*) Pojem ‚důležitý‘ je vymezen v bod 21A.101 písm. b) přílohy nařízení (ES) č. 1702/2003.

(**) Pojmy ‚základní‘, ‚jiné než základní‘, ‚úroveň 1‘, ‚úroveň 2‘, ‚kritický letadlový celek‘ a ‚orgán vydávající osvědčení‘ jsou vymezeny v platné dvoustranné dohodě, v rámci které se schvaluje.

(***) Kritéria pro to, aby EASA automaticky přijala významné konstrukční změny úrovně 2, jsou vymezena v rozhodnutí výkonného ředitele EASA 2004/04/CF nebo v platné dvoustranné dohodě, v rámci které se schvaluje.“

3) V části I se tabulky 1 až 6 nahrazují tímto:

„Tabulka 1: Typová osvědčení a omezená typová osvědčení (uvedená v hlavě B a hlavě O přílohy nařízení (ES) č. 1702/2003 ⁽¹⁾)

(EUR)

	Paušální poplatek
<i>Letadlo s pevnými křídly</i>	
Nad 150 000 kg	2 600 000
Nad 50 000 kg do 150 000 kg	1 330 000
Nad 22 000 kg do 50 000 kg	1 060 000
Nad 5 700 kg do 22 000 kg	410 000
Nad 2 000 kg do 5 700 kg	227 000
Do 2 000 kg	12 000
Velmi lehká letadla, motorové kluzáky, kluzáky	6 000
<i>Rotorové letadlo</i>	
Velké	525 000
Střední	265 000
Malé	20 000
<i>Ostatní</i>	
Balony	6 000
<i>Pohon</i>	
Turbínové motory se vzletovým tahem nad 25 kN nebo vzletovým výkonem nad 2 000 kW	365 000
Turbínové motory se vzletovým tahem do 25 kN nebo vzletovým výkonem do 2 000 kW	185 000
Jiné než turbínové motory	30 000
Jiné než turbínové motory CS 22 H, CS VLR App. B	15 000
Vrtule pro použití na letadlech s maximální vzletovou hmotností nad 5 700 kg	10 250
Vrtule pro použití na letadlech s maximální vzletovou hmotností do 5 700 kg	2 925
<i>Letadlové části</i>	
Hodnota vyšší než 20 000 EUR	2 000
Hodnota mezi 2 000 a 20 000 EUR	1 000
Hodnota nižší než 2 000 EUR	500

⁽¹⁾ Úř. věst. L 243, 27.9.2003, s. 6.

Tabulka 2: Odvozené výrobky k typovým osvědčením a omezeným typovým osvědčením

(EUR)

	Paušální poplatek ⁽¹⁾
<i>Letadlo s pevnými křídly</i>	
Nad 150 000 kg	1 000 000
Nad 50 000 kg do 150 000 kg	500 000
Nad 22 000 kg do 50 000 kg	400 000
Nad 5 700 kg do 22 000 kg	160 000
Nad 2 000 kg do 5 700 kg	80 000
Do 2 000 kg	2 800
Velmi lehká letadla, motorové kluzáky, kluzáky	2 400
<i>Rotorové letadlo</i>	
Velké	200 000
Střední	100 000
Malé	6 000
<i>Ostatní</i>	
Balony	2 400
<i>Pohon</i>	
Turbínové motory se vzletovým tahem nad 25 kN nebo vzletovým výkonem nad 2 000 kW	100 000
Turbínové motory se vzletovým tahem do 25 kN nebo vzletovým výkonem do 2 000 kW	50 000
Jiné než turbínové motory	10 000
Jiné než turbínové motory CS 22 H, CS VLR App. B	5 000
Vrtule pro použití na letadlech s maximální vzletovou hmotností nad 5 700 kg	2 500
Vrtule pro použití na letadlech s maximální vzletovou hmotností do 5 700 kg	770
<i>Letadlové části</i>	
Hodnota vyšší než 20 000 EUR	1 000
Hodnota mezi 2 000 a 20 000 EUR	600
Hodnota nižší než 2 000 EUR	350

⁽¹⁾ Pro odvozené výrobky zahrnující významnou změnu nebo významné změny typového návrhu popsaného v hlavě B přílohy nařízení (ES) č. 1702/2003 se použije poplatek příslušného typového osvědčení nebo omezeného typového osvědčení, jak jej stanoví tabulka 1.

Tabulka 3: Doplnková typová osvědčení (uvedená v hlavě E přílohy nařízení (ES) č. 1702/2003)

(EUR)

	Pausální poplatek ⁽¹⁾		
	Složitě	Standardní	Jednoduché
<i>Letadlo s pevnými křídly</i>			
Nad 150 000 kg	25 000	6 000	3 000
Nad 50 000 kg do 150 000 kg	13 000	5 000	2 500
Nad 22 000 kg do 50 000 kg	8 500	3 750	1 875
Nad 5 700 kg do 22 000 kg	5 500	2 500	1 250
Nad 2 000 kg do 5 700 kg	3 800	1 750	875
Do 2 000 kg	1 600	1 000	500
Velmi lehká letadla, motorové kluzáky, kluzáky	250	250	250
<i>Rotorové letadlo</i>			
Velké	11 000	4 000	2 000
Střední	5 000	2 000	1 000
Malé	900	400	250
<i>Ostatní</i>			
Balony	800	400	250
<i>Pohon</i>			
Turbínové motory se vzletovým tahem nad 25 KN nebo vzletovým výkonem nad 2 000 kW	12 000	5 000	2 500
Turbínové motory se vzletovým tahem do 25 KN nebo vzletovým výkonem do 2 000 kW	5 800	2 500	1 250
Jiné než turbínové motory	2 800	1 250	625
Jiné než turbínové motory CS 22 H, CS VLR App. B	1 400	625	300
Vrtule pro použití na letadlech s maximální vzletovou hmotností nad 5 700 kg	2 000	1 000	500
Vrtule pro použití na letadlech s maximální vzletovou hmotností do 5 700 kg	1 500	750	375

⁽¹⁾ Pro doplňková typová osvědčení zahrnující významnou změnu nebo významné změny popsané v hlavě B přílohy nařízení (ES) č. 1702/2003 se použije poplatek příslušného typového osvědčení nebo omezeného typového osvědčení, jak jej stanoví tabulka 1.

Tabulka 4: Významné změny a významné opravy (uvedené v hlavě D a M přílohy nařízení (ES) č. 1702/2003)

(EUR)

	Paušální poplatek ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
	Složitě	Standardní	Jednoduché
<i>Letadlo s pevnými křídly</i>			
Nad 150 000 kg	20 000	6 000	3 000
Nad 50 000 kg do 150 000 kg	9 000	4 000	2 000
Nad 22 000 kg do 50 000 kg	6 500	3 000	1 500
Nad 5 700 kg do 22 000 kg	4 500	2 000	1 000
Nad 2 000 kg do 5 700 kg	3 000	1 400	700
Do 2 000 kg	1 100	500	250
Velmi lehká letadla, motorové kluzáky, kluzáky	250	250	250
<i>Rotorové letadlo</i>			
Velké	10 000	4 000	2 000
Střední	4 500	2 000	1 000
Malé	850	400	250
<i>Ostatní</i>			
Balony	850	400	250
<i>Pohon</i>			
Turbínové motory se vzletovým tahem nad 25 KN nebo vzletovým výkonem nad 2 000 kW	5 000	2 000	1 000
Turbínové motory se vzletovým tahem do 25 KN nebo vzletovým výkonem do 2 000 kW	2 500	1 000	500
Jiné než turbínové motory	1 300	600	300
Jiné než turbínové motory CS 22 H, CS VLR App. B	600	300	250
Vrtule pro použití na letadlech s maximální vzletovou hmotností nad 5 700 kg	250	250	250
Vrtule pro použití na letadlech s maximální vzletovou hmotností do 5 700 kg	250	250	250

⁽¹⁾ Pro důležité významné změny zahrnující významnou změnu nebo významné změny popsané v hlavě B přílohy nařízení (ES) č. 1702/2003 se použije poplatek příslušného typového osvědčení nebo omezeného typového osvědčení, jak jej stanoví tabulka 1.

⁽²⁾ Změny a opravy pomocného palubního zdroje (APU) se účtují jako změny a opravy motorů téhož výkonu.

Tabulka 5: Nevýznamné změny a nevýznamné opravy (uvedené v hlavě D a M přílohy nařízení (ES) č. 1702/2003)

(EUR)

	Paušální poplatek ⁽¹⁾ ⁽²⁾
<i>Letadlo s pevnými křídly</i>	
Nad 150 000 kg	500
Nad 50 000 kg do 150 000 kg	500
Nad 22 000 kg do 50 000 kg	500
Nad 5 700 kg do 22 000 kg	500
Nad 2 000 kg do 5 700 kg	250
Do 2 000 kg	250
Velmi lehká letadla, motorové kluzáky, kluzáky	250
<i>Rotorové letadlo</i>	
Velké	500
Střední	500
Malé	250
<i>Ostatní</i>	
Balony	250
<i>Pohon</i>	
Turbínové motory	500
Jiné než turbínové motory	250
Vrtule	250
⁽¹⁾ Poplatky stanovené v této tabulce se nepoužijí na nevýznamné změny a nevýznamné opravy provedené organizacemi k projektování v souladu s bodem 21A.263 písm. c) odst. 2) hlavy J přílohy nařízení (ES) č. 1702/2003. ⁽²⁾ Změny a opravy pomocných palubních zdrojů (APU) se účtují jako změny a opravy motorů téhož výkonu.	

Tabulka 6: Roční poplatek držitelů typových osvědčení EASA a omezených typových osvědčení a jiných typových osvědčení považovaných za přijatelné podle nařízení (ES) č. 1592/2002

(EUR)

	Paušální poplatek ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	
	Konstrukce v EU	Konstrukce mimo EU
<i>Letadlo s pevnými křídly</i>		
Nad 150 000 kg	270 000	90 000
Nad 50 000 kg do 150 000 kg	150 000	50 000
Nad 22 000 kg do 50 000 kg	80 000	27 000
Nad 5 700 kg do 22 000 kg	17 000	5 700
Nad 2 000 kg do 5 700 kg	4 000	1 400
Do 2 000 kg	2 000	670
Velmi lehká letadla, motorové kluzáky, kluzáky	900	300
<i>Rotorové letadlo</i>		
Velké	65 000	21 700
Střední	30 000	10 000
Malé	3 000	1 000
<i>Ostatní</i>		
Balony	900	300
<i>Pohon</i>		
Turbínové motory se vzletovým tahem nad 25 KN nebo vzletovým výkonem nad 2 000 kW	40 000	13 000
Turbínové motory se vzletovým tahem do 25 KN nebo vzletovým výkonem do 2 000 kW	6 000	2 000
Jiné než turbínové motory	1 000	350
Jiné než turbínové motory CS 22 H, CS VLR App. B	500	250
Vrtule pro použití na letadlech s maximální vzletovou hmotností nad 5 700 kg	750	250
<i>Letadlové části</i>		
Hodnota vyšší než 20 000 EUR	2 000	700
Hodnota mezi 2 000 a 20 000 EUR	1 000	350
Hodnota nižší než 2 000 EUR	500	250

⁽¹⁾ Pro nákladní typy letounů s vlastním typovým osvědčením se použije koeficient 0,85 na poplatek za rovnocenný typ pro přepravu osob.

⁽²⁾ Pro držitele více typových osvědčení a/nebo více omezených typových osvědčení se uplatní sleva ročního poplatku za druhé a následující typové osvědčení nebo omezené typové osvědčení ve stejné kategorii výrobků, jak je uvedeno v tabulce:

Výrobek ve stejné kategorii	Sleva u paušálního poplatku
1.	0 %
2.	10 %
3.	20 %
4.	30 %
5.	40 %
6.	50 %
7.	60 %
8.	70 %
9.	80 %
10.	90 %
11. výrobek a následující	100 %

⁽³⁾ Pro letadla, jejichž počet registrací v celém světě je nižší než 50 kusů, se činnosti k zachování letové způsobilosti budou účtovat na hodinovém základě v hodinové sazbě uvedené v části II přílohy až do výše poplatku za příslušnou kategorii leteckého výrobku. Pro výrobky, části a zařízení, která nejsou letadlem, se omezení týká počtu letadel, do kterých se dotčený výrobek, část nebo zařízení umísť.

4) V části II se bod 2 nahrazuje tímto:

„2. Hodinový základ podle příslušné operace

Prokázání projekční způsobilosti pomocí alternativních postupů	Skutečný počet hodin
Výroba bez oprávnění	Skutečný počet hodin
Alternativní metody pro vyhovění příkazům k zachování letové způsobilosti (<i>Airworthiness Directives</i>)	Skutečný počet hodin
Uznání platnosti (přijetí osvědčení EASA zahraničními orgány)	Skutečný počet hodin
Technická pomoc vyžadovaná zahraničními orgány	Skutečný počet hodin
Přijetí zpráv výboru pro přezkoumání systému údržby (MRB) Evropskou agenturou pro bezpečnost letectví	Skutečný počet hodin
Převod osvědčení	Skutečný počet hodin
Schválení letových podmínek pro povolení k letu	3 hodiny
Nové vydání dokumentů	1 hour
Vývozní osvědčení letové způsobilosti (E-CoA) na letadlo CS 25	6 hours
Export certificate of airworthiness (E-CoA) for other aircraft	2 hours“

ROZHODNUTÍ PŘIJATÁ SPOLEČNĚ EVROPSKÝM PARLAMENTEM A RADOU

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY č. 1357/2008/ES

ze dne 16. prosince 2008,

kterým se mění rozhodnutí č. 1720/2006/ES, kterým se zavádí akční program v oblasti celoživotního učení

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 149 odst. 4 a čl. 150 odst. 4 této Smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů,

v souladu s postupem podle článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1720/2006/ES ze dne 15. listopadu 2006 ⁽³⁾ zavádí akční program v oblasti celoživotního učení na období 2007 až 2013.

(2) Podle čl. 9 odst. 2 rozhodnutí č. 1720/2006/ES mají být veškerá opatření nezbytná k provedení programu jiná, než jsou opatření vyjmenovaná v odstavci 1, přijímána postupem podle čl. 10 odst. 3 uvedeného rozhodnutí, tj. poradním postupem stanoveným rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽⁴⁾.

(3) Toto znění rozhodnutí č. 1720/2006/ES znamená zejména, že na veškerá jiná rozhodnutí o výběru než rozhodnutí uvedená v čl. 9 odst. 1 uvedeného rozhodnutí se vztahuje poradní postup a právo na kontrolu Evropským parlamentem.

(4) Tyto procesní podmínky prodlužují řízení o poskytnutí grantů zájemcům o dva až tři měsíce. Působí tak četná zpoždění v přidělování grantů příjemcům, vyžadují neúměrné náklady na správu programu a nejsou přínosné vzhledem k povaze poskytovaných grantů.

(5) Aby se umožnilo rychlejší a účinnější provádění rozhodnutí o výběru, je nezbytné nahradit poradní postup povinností Komise informovat neprodleně Evropský parlament a členské státy o veškerých opatřeních, která přijme k provedení rozhodnutí č. 1720/2006/ES bez zapojení výboru,

ROZHODLY TAKTO:

Článek 1

Rozhodnutí č. 1720/2006/ES se mění takto:

1) V článku 9 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Komise neprodleně informuje výbor uvedený v článku 10 a Evropský parlament o všech svých dalších rozhodnutích o výběru přijatých k provedení tohoto rozhodnutí, a to do dvou pracovních dnů od jejich přijetí. Tyto informace zahrnují popisy a rozbor došlých žádostí, popis posouzení a výběrového řízení a seznamy projektů navržených na financování i projektů, jejichž financování bylo zamítnuto.“

2) V článku 10 se zrušuje odstavec 3.

Článek 2

Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o dopadech tohoto rozhodnutí do 30. června 2010.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 224, 30.8.2008, s. 115.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 2. září 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 20. listopadu 2008.

⁽³⁾ Úř. věst. L 327, 24.11.2006, s. 45.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ve Štrasburku dne 16. prosince 2008.

Za Evropský parlament
předseda
H.-G. PÖTTERING

Za Radu
předseda
B. LE MAIRE

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY č. 1358/2008/ES**ze dne 16. prosince 2008,****kterým se mění rozhodnutí č. 1904/2006/ES, kterým se pro období 2007 až 2013 stanoví program „Evropa pro občany“ na podporu aktivního evropského občanství**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na články 151 a 308 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů,

v souladu s postupem podle článku 251 Smlouvy ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1904/2006/ES ze dne 12. prosince 2006 ⁽²⁾ zavádí program „Evropa pro občany“ na období 2007 až 2013.

(2) Podle čl. 8 odst. 3 rozhodnutí č. 1904/2006/ES mají být veškerá opatření nezbytná k provedení programu jiná, než jsou opatření vyjmenovaná v odstavci 2, přijímána postupem podle čl. 9 odst. 3 uvedeného rozhodnutí, tj. poradním postupem stanoveným rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽³⁾.

(3) Z tohoto znění rozhodnutí č. 1904/2006/ES vyplývá především to, že na veškerá jiná rozhodnutí o výběru než rozhodnutí uvedená v čl. 8 odst. 2 uvedeného rozhodnutí se vztahuje poradní postup a právo na kontrolu Evropského parlamentu.

(4) Tato rozhodnutí o výběru se však týkají hlavně grantů představujících pouze malé částky a nevyžadují přijímání politicky citlivých rozhodnutí.

(5) Tyto procesní podmínky prodlužují řízení o poskytnutí grantů zájemcům o dva až tři měsíce. Působí tak četná zpoždění v přidělování grantů příjemcům, vyžadují neúměrné náklady na správu programu a nejsou přínosné vzhledem k povaze poskytovaných grantů.

(6) Aby se umožnilo rychlejší a účinnější provádění rozhodnutí o výběru, je nezbytné nahradit poradní postup povinností Komise informovat neprodleně Evropský parlament a členské státy o veškerých opatřeních, která přijme k provedení rozhodnutí č. 1904/2006/ES bez zapojení výboru,

ROZHODLY TAKTO:

Článek 1

Rozhodnutí č. 1904/2006/ES se mění takto:

1) V článku 8 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Komise informuje výbor uvedený v článku 9 a Evropský parlament o všech svých dalších rozhodnutích o výběru přijatých k provedení tohoto rozhodnutí, a to do dvou pracovních dnů od jejich přijetí. Tyto informace zahrnují popisy a rozbor došlých žádostí, popis posouzení a výběrového řízení a seznamy projektů navržených na financování i projektů, jejichž financování bylo zamítnuto.“

2) V článku 9 se zrušuje odstavec 3.

Článek 2

Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o dopadech tohoto rozhodnutí do 30. června 2010.

⁽¹⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 2. září 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 20. listopadu 2008.

⁽²⁾ Úř. věst. L 378, 27.12.2006, s. 32.

⁽³⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ve Štrasburku dne 16. prosince 2008.

Za Evropský parlament
předseda
H.-G. PÖTTERING

Za Radu
předseda
B. LE MAIRE

III

(Akty přijaté na základě Smlouvy o EU)

AKTY PŘIJATÉ NA ZÁKLADĚ HLAVY VI SMLOUVY O EU

RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ RADY 2008/977/SVV

ze dne 27. listopadu 2008

o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na články 30 a 31 a čl. 34 odst. 2 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

a justiční spolupráci v trestních věcech s ohledem na její účinnost i zákonnost a soulad se základními právy, zejména právem na ochranu soukromí a na ochranu osobních údajů. Společné standardy zpracování a ochrany osobních údajů zpracovávaných za účelem předcházení trestné činnosti a boje proti ní přispívají k dosažení obou těchto cílů.

(4) Haagský program: posílení svobody, bezpečnosti a práva v Evropské unii, který Evropská rada přijala dne 4. listopadu 2004, zdůrazňuje nutnost inovativního přístupu k přeshraniční výměně informací důležitých pro vymáhání práva za přísného dodržování klíčových podmínek v oblasti ochrany údajů a vyzývá Komisi, aby do konce roku 2005 předložila v tomto ohledu návrhy. To se odrazilo v akčním plánu Rady a Komise, kterým se provádí Haagský program o posílení svobody, bezpečnosti a práva v Evropské unii ⁽²⁾.

(1) Evropská unie si dala za cíl udržet a rozvíjet Unii jako prostor svobody, bezpečnosti a práva, ve kterém má být společným postupem členských států v oblasti policejní a justiční spolupráce v trestních věcech zajištěna vysoká úroveň bezpečnosti.

(2) Společný postup v oblasti policejní spolupráce podle čl. 30 odst. 1 písm. b) Smlouvy o Evropské unii a společný postup v oblasti justiční spolupráce v trestních věcech podle čl. 31 odst. 1 písm. a) Smlouvy o Evropské unii vede k potřebě zpracovávat významné informace, které by měly podléhat vhodným předpisům o ochraně osobních údajů.

(3) Právní předpisy, které spadají do oblasti působnosti hlavy VI Smlouvy o Evropské unii, by měly posilovat policejní

(5) Výměna osobních údajů v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech, zejména podle zásady dostupnosti informací, jak je stanovena v Haagském programu, by měla být podpořena jasnými pravidly, která zlepší vzájemnou důvěru mezi příslušnými orgány a zajistí, že příslušné informace budou chráněny způsobem vylučujícím jakoukoli diskriminaci v této spolupráci mezi členskými státy při plném dodržování základních práv dotčených osob. Stávající právní předpisy na evropské úrovni nejsou pro tento účel dostačující; směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽³⁾ se nevztahuje na zpracování osobních údajů prováděné pro výkon činností mimo oblast působnosti práva Společenství, například činnosti stanovené v hlavě VI Smlouvy o Evropské unii, ani se v žádném případě nevztahuje na zpracování, jež se týká veřejné bezpečnosti, obrany, bezpečnosti státu nebo činností státu v oblasti trestního práva.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 125 E, 22.5.2008, s. 154.

⁽²⁾ Úř. věst. C 198, 12.8.2005, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

- (6) Toto rámcové rozhodnutí se vztahuje pouze na údaje shromažďované nebo zpracovávané příslušnými orgány za účelem předcházení trestným činům, jejich vyšetřování, odhalování nebo stíhání nebo výkonu trestů. Toto rámcové rozhodnutí by mělo ponechat na členských státech, aby na vnitrostátní úrovni přesněji určily, jaké další účely budou považovány za neslučitelné s účelem, pro který byly osobní údaje původně shromážděny. Obecně by další zpracovávání pro historické, statistické nebo vědecké účely nemělo být považováno za neslučitelné s původním účelem zpracování.
- (7) Oblast působnosti tohoto rámcového rozhodnutí je omezena na zpracování osobních údajů předaných nebo zpřístupněných mezi členskými státy. Z tohoto omezení nelze vyvozovat žádné závěry ohledně pravomoci Unie přijímat předpisy týkající se sběru a zpracování osobních údajů na vnitrostátní úrovni nebo prospěšnost pro Unii tak činit v budoucnu.
- (8) Členské státy mají k usnadnění výměny údajů v Unii v úmyslu zajistit, aby úroveň ochrany osobních údajů dosažená při vnitrostátním zpracování údajů odpovídala úrovni stanovené tímto rámcovým rozhodnutím. Pokud jde o vnitrostátní zpracovávání údajů, nebrání toto rámcové rozhodnutí členským státům v tom, aby stanovily opatření na ochranu osobních údajů, která jsou přísnější než opatření podle tohoto rámcového rozhodnutí.
- (9) Toto rámcové rozhodnutí by se nemělo vztahovat na osobní údaje, které členský stát získal v oblasti působnosti tohoto rámcového rozhodnutí a které pocházejí z tohoto členského státu.
- (10) Sblížení právních předpisů členských států by nemělo vést k uvolnění ochrany údajů v těchto státech, ale mělo by naopak mít za cíl zajištění vysoké úrovně ochrany uvnitř Unie.
- (11) Je nezbytné upřesnit cíle ochrany údajů v rámci policejní a justiční činnosti a stanovit pravidla pro zákonnost zpracování osobních údajů s cílem zajistit, aby veškeré informace, které mohou být vyměňovány, byly zpracovávány zákonně a v souladu s platnými základními zásadami týkajícími se kvality údajů. Zároveň by neměly být žádným způsobem ohrožovány zákonné činnosti policie nebo celních, justičních a jiných příslušných orgánů.
- (12) Zásadu správnosti údajů je nutno uplatňovat s ohledem na povahu a účel daného zpracování údajů. Například zejména v soudním řízení se údaje zakládají na subjektivním vnímání jednotlivých osob a v některých případech je nelze vůbec ověřit. Požadavek na správnost se tedy nemůže týkat správnosti určitého prohlášení, ale pouze skutečnosti, že konkrétní prohlášení bylo učiněno.
- (13) Archivace v oddělených souborech údajů by měla být přípustná pouze tehdy, nejsou-li údaje již nezbytné a používány pro účely předcházení trestným činům, jejich vyšetřování, odhalování či stíhání nebo výkonu trestů. Archivace v oddělených souborech údajů by rovněž měla být přípustná, pokud jsou archivované údaje uloženy v databázi společně s jinými údaji tak, že již nemohou být použity pro účely předcházení trestným činům, jejich vyšetřování, odhalování či stíhání nebo výkonu trestů. Přiměřenost délky archivace by měla záviset na účelech archivace a oprávněných zájmech subjektů údajů. V případě archivace pro historické účely je možno počítat s velmi dlouhým obdobím.
- (14) Údaje mohou být rovněž vymazány zničením nosiče údajů.
- (15) Pokud jde o nepřesné, neúplné či již neaktuální údaje předávané nebo zpřístupňované jiným členským státům a dále zpracovávané orgány obdobnými soudům, tedy orgány, které mají pravomoc činit právně závazná rozhodnutí, měly by jejich oprava, výmaz nebo blokování probíhat v souladu s vnitrostátním právem.
- (16) Zajištění vysoké úrovně ochrany osobních údajů fyzických osob vyžaduje společná ustanovení o zjišťování zákonnosti a kvality údajů zpracovávaných příslušnými orgány v jiných členských státech.
- (17) Je vhodné na evropské úrovni stanovit podmínky, za kterých by příslušným orgánům členských států bylo povoleno předávat a zpřístupňovat osobní údaje, které obdržely od jiných členských států, orgánům a soukromým subjektům ve členských státech. V mnoha případech je předávání osobních údajů soukromým subjektům justičními, policejními nebo celními orgány nutné za účelem stíhání trestné činnosti nebo zabránění bezprostřednímu a vážnému ohrožení veřejné bezpečnosti nebo k zabránění závažnému porušení práv fyzických osob, například vydáním varování týkajících se padělání cenných papírů pro banky a úvěrové instituce nebo, v oblasti trestné činnosti týkající se vozidel, sdělením osobních údajů pojišťovnám s cílem zabránit nedovolenému obchodu s využitím ukradených motorových vozidel nebo zlepšit podmínky pro znovuzískání ukradených motorových vozidel ze zahraničí. Toto není rovnocenné předávání úkolů policejních nebo justičních orgánů soukromým subjektům.

- (18) Pravidla tohoto rámcového rozhodnutí týkající se předávání osobních údajů justičními, policejními nebo celními orgány soukromým subjektům se nevztahují na sdělování údajů soukromým subjektům (například obhájcem a obětem) v trestním řízení.
- (19) Další zpracování osobních údajů obdržených od příslušného orgánu jiného členského státu nebo tímto orgánem zpřístupněných, zejména jejich další předání nebo zpřístupnění, by mělo podléhat společným pravidlům na evropské úrovni.
- (20) Mohou-li být osobní údaje dále zpracovávány na základě souhlasu členského státu, od něhož byly údaje získány, měl by mít každý členský stát možnost upravit způsoby udělování tohoto souhlasu, včetně například prostřednictvím obecného souhlasu pro kategorie informací nebo pro kategorie dalšího zpracování.
- (21) Mohou-li být osobní údaje dále zpracovávány pro účely správních řízení, zahrnují tato řízení rovněž činnosti prováděné regulačními orgány a orgány dozoru.
- (22) Zákonná činnost policejních, celních, justičních a jiných příslušných orgánů může vyžadovat, aby byly údaje zaslány orgánům ve třetích státech nebo mezinárodním subjektům, které jsou povinny předcházet trestným činům, vyšetřovat je, odhalovat nebo stíhat nebo zajišťovat výkon trestů.
- (23) Osobní údaje předávané členským státem třetím státům nebo mezinárodním subjektům by měly být v zásadě chráněny přiměřeným způsobem.
- (24) Pokud jsou osobní údaje předávány z členského státu třetím státům nebo mezinárodním subjektům, mělo by se takové předání v zásadě uskutečnit pouze poté, co členský stát, od něhož byly údaje získány, vyjádří souhlas s tímto dalším předáním. Každý členský stát by měl mít možnost upravit způsoby udělení tohoto souhlasu, včetně například prostřednictvím obecného souhlasu pro kategorie informací nebo pro určité třetí státy.
- (25) V zájmu účinné spolupráce při vymáhání práva je třeba, aby pokud je povaha ohrožení veřejné bezpečnosti členského státu nebo třetího státu tak bezprostřední, že není možné včas získat předchozí souhlas, měl příslušný orgán možnost předat příslušné osobní údaje dotčenému třetímu státu bez tohoto předchozího souhlasu. Totéž by se mohlo použít, pokud se jedná o jiné podstatné zájmy členského státu rovnocenného významu, například pokud by mohla být bezprostředně a vážně ohrožena kritická infrastruktura členského státu nebo pokud by mohl být vážně narušen finanční systém členského státu.
- (26) Může být nutné informovat subjekt údajů o zpracování jeho osobních údajů, zejména v případech závažných zásahů do jeho práv prostřednictvím tajného získávání údajů, aby se tomuto subjektu zajistila možnost účinné právní ochrany.
- (27) Členské státy by měly zajistit, aby byl subjekt údajů informován o tom, že osobní údaje by mohly být nebo jsou shromažďovány, zpracovávány nebo předávány jinému členskému státu za účelem předcházení trestným činům a jejich vyšetřování, stíhání a odhalování nebo za účelem výkonu trestů. Právo subjektu údajů být informován a výjimky z něj by mělo upravovat vnitrostátní právo. Toto informování může mít obecnou podobu, například prostřednictvím právního předpisu nebo zveřejnění seznamu činností při zpracování údajů.
- (28) Aby se zajistila ochrana osobních údajů, aniž by byl ohrožen zájem trestního vyšetřování, je nezbytné vymezit práva subjektu údajů.
- (29) Některé členské státy stanovily právo subjektu údajů na přístup v trestních věcech prostřednictvím systému, v jehož rámci má vnitrostátní orgán dozoru namísto subjektu údajů neomezený přístup ke všem osobním údajům vztahujícím se k subjektu údajů a může rovněž opravovat, mazat nebo aktualizovat nepřesné údaje. V takovém případě nepřímého přístupu může vnitrostátní právo těchto členských států stanovit, že vnitrostátní orgán dozoru pouze informuje subjekt údajů o tom, že byla provedena všechna nezbytná ověření. Tyto členské státy však rovněž pro subjekt údajů stanoví možnosti přímého přístupu v konkrétních případech, například pro přístup k soudním záznamům, pro získání kopií vlastních záznamů v rejstříku trestů nebo dokumentů o vlastních výsledcích vedených policejními orgány.
- (30) Je vhodné stanovit společná pravidla o důvěrné povaze a bezpečnosti zpracování, odpovědnosti a sankcích za nezákonné využití údajů příslušnými orgány, jakož i o prostředcích právní nápravy, které má subjekt údajů k dispozici. Je však na každém členském státu, aby určil povahu pravidel pro odškodnění a sankcí použitelných v případě porušení vnitrostátních předpisů o ochraně údajů.
- (31) Toto rámcové rozhodnutí umožňuje, aby se při provádění zásad v něm stanovených brala v úvahu zásada práva na přístup veřejnosti k úředním dokumentům.

- (32) Je-li nutné chránit osobní údaje ve vztahu ke zpracování, jež svým rozsahem nebo druhem představuje zvláštní rizika pro základní práva a svobody, například zpracování za použití nových technologií, mechanismů nebo postupů, je vhodné zajistit, aby byly před vytvořením souborů pro zpracování těchto údajů konzultovány příslušné vnitrostátní orgány dozoru.
- (33) Zřízení nezávislých orgánů dozoru v členských státech je podstatným prvkem ochrany osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce členských států.
- (34) Mělo by být možné, aby úkoly, které mají plnit vnitrostátní orgány dozoru zřízené podle tohoto rámcového rozhodnutí, byly rovněž svěřeny orgánům dozoru, které již byly v členských státech zřízeny na základě směrnice 95/46/ES.
- (35) Uvedené orgány dozoru by měly mít k dispozici nezbytné prostředky pro plnění svých úkolů, včetně pravomocí provádět šetření a zasahovat, zejména pokud jsou těmto orgánům podány stížnosti jednotlivých osob, nebo pravomoci podat podnět k zahájení soudního řízení. Měly by přispívat k průhlednosti zpracování údajů v členských státech, do jejichž pravomoci spadají. Jejich pravomoci by však neměly být v rozporu se zvláštními pravidly stanovenými pro trestní řízení nebo nezávislost soudů.
- (36) Článek 47 Smlouvy o Evropské unii stanoví, že se uvedená smlouva nedotýká smluv o založení Evropských společenství ani následných smluv či aktů tyto smlouvy pozměňujících nebo doplňujících. Tímto rámcovým rozhodnutím proto není dotčena ochrana osobních údajů podle práva Společenství, jak je stanoveno zejména ve směrnici 95/46/ES, v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾ a ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) ⁽²⁾.
- (37) Tímto rámcovým rozhodnutím nejsou dotčena pravidla týkající se protiprávního přístupu k údajům, která jsou obsažena v rámcovém rozhodnutí Rady 2005/222/SVV ze dne 24. února 2005 o útocích proti informačním systémům ⁽³⁾.
- (38) Tímto rámcovým rozhodnutím nejsou dotčeny stávající povinnosti ani závazky členských států nebo Unie vyplývající z dvoustranných nebo mnohostranných dohod se třetími státy. Budoucí dohody by měly být v souladu s pravidly o výměně údajů se třetími státy.
- (39) Několik aktů přijatých na základě hlavy VI Smlouvy o Evropské unii obsahuje zvláštní ustanovení o ochraně osobních údajů vyměňovaných nebo jinak zpracovávaných podle uvedených aktů. V některých případech tvoří tato ustanovení úplný a soudržný soubor pravidel zahrnujících všechny příslušné aspekty ochrany údajů (zásady kvality údajů, pravidla o bezpečnosti údajů, úpravu práv a záruk subjektů údajů, organizaci dozoru a rozložení odpovědnosti) a upravují dané záležitosti podrobněji než toto rámcové rozhodnutí. Příslušný soubor ustanovení o ochraně údajů v těchto aktech, zejména v těch, které upravují fungování Europolu, Eurojustu, Schengenského informačního systému (SIS) a celním informačním systémem (CIS), jakož i těch, které zavádějí přímý přístup pro orgány členských států k některým systémům údajů jiných členských států, by tímto rámcovým rozhodnutím neměl být dotčen. Totéž platí pro ustanovení o ochraně údajů, která upravují automatizované předávání profilů DNA, daktyloskopických údajů a vnitrostátních údajů o registraci vozidel mezi členskými státy podle rozhodnutí Rady 2008/615/SVV ze dne 23. června 2008 o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti ⁽⁴⁾.
- (40) V jiných případech mají ustanovení o ochraně údajů v aktech přijatých na základě hlavy VI Smlouvy o Evropské unii omezenější oblast působnosti. Často stanoví zvláštní podmínky pro členský stát, který obdrží informace obsahující osobní údaje od jiných členských států, pokud jde o účely, ke kterým může tyto údaje použít, ale ohledně jiných aspektů ochrany údajů odkazují tato ustanovení na Úmluvu Rady Evropy o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat ze dne 28. ledna 1981 nebo na vnitrostátní právo. Pokud jsou ustanovení uvedených aktů ukládající podmínky ohledně použití nebo dalšího předávání osobních údajů přijímajícím členským státům více omezující než odpovídající ustanovení tohoto rámcového rozhodnutí, neměla by být tímto rámcovým rozhodnutím dotčena. Pro všechny ostatní aspekty by se však měla použít pravidla stanovená v tomto rámcovém rozhodnutí.
- (41) Tímto rámcovým rozhodnutím není dotčena úmluva Rady Evropy o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat, dodatkový protokol k uvedené úmluvě ze dne 8. listopadu 2001 ani úmluvy Rady Evropy o justiční spolupráci v trestních věcech.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37.

⁽³⁾ Úř. věst. L 69, 16.3.2005, s. 67.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 210, 6.8.2008, s. 1.

- (42) Jelikož cíle tohoto rámcového rozhodnutí, totiž určení společných pravidel na ochranu osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být z důvodu rozsahu a účinků opatření lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o založení Evropského společenství a uvedenou v článku 2 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v článku 5 Smlouvy o založení Evropského společenství nepřekračuje toto rámcové rozhodnutí rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (43) Spojené království se účastní tohoto rámcového rozhodnutí v souladu s článkem 5 Protokolu o začlenění schengenského *acquis* do rámce Evropské unie, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství, a v souladu s čl. 8 odst. 2 rozhodnutí Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* ⁽¹⁾.
- (44) Irsko se účastní tohoto rámcového rozhodnutí v souladu s článkem 5 Protokolu o začlenění schengenského *acquis* do rámce Evropské unie, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství, a v souladu s čl. 6 odst. 2 rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* ⁽²⁾.
- (45) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto rámcové rozhodnutí ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení Islandské republiky a Norského království k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽³⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodech H a I rozhodnutí Rady 1999/437/ES ⁽⁴⁾ o některých opatřeních pro uplatňování uvedené dohody
- (46) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto rámcové rozhodnutí ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfe-

derace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽⁵⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodech H a I rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/149/SVV ⁽⁶⁾ o uzavření uvedené dohody jménem Evropské unie.

- (47) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto rámcové rozhodnutí ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodech H a I rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/262/SVV ⁽⁷⁾ o podpisu uvedeného protokolu jménem Evropské unie.
- (48) Toto rámcové rozhodnutí ctí základní práva a zachovává zásady uznávané zejména v Listině základních práv Evropské unie ⁽⁸⁾. Snahou tohoto rámcového rozhodnutí je zajistit plné respektování práva na ochranu soukromí a práva na ochranu osobních údajů uvedených v článcích 7 a 8 Listiny,

PŘIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Účel a oblast působnosti

1. Účelem tohoto rámcového rozhodnutí je zajistit vysokou úroveň ochrany základních práv a svobod fyzických osob, zejména jejich práva na soukromí, při zpracování osobních údajů v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech stanovené v hlavě VI Smlouvy o Evropské unii a současně zajistit vysokou úroveň veřejné bezpečnosti.
2. V souladu s tímto rámcovým rozhodnutím chrání členské státy základní práva a svobody fyzických osob, zejména jejich právo na soukromí, jsou-li nebo byly-li osobní údaje za účelem předcházení trestným činům, jejich vyšetřování, odhalování nebo stíhání nebo za účelem výkonu trestů

a) předávány nebo zpřístupňovány mezi členskými státy;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽²⁾ Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20.

⁽³⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 50.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 83, 26.3.2008, s. 5.

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 303, 14.12.2007, s. 1.

b) předávány nebo zpřístupňovány členskými státy orgánům nebo informačním systémům na základě hlavy VI Smlouvy o Evropské unii nebo

c) předávány nebo zpřístupňovány příslušným orgánům členských států orgány nebo informačními systémy zřízenými na základě Smlouvy o Evropské unii nebo Smlouvy o založení Evropského společenství.

3. Toto rámcové rozhodnutí se vztahuje na zcela nebo částečně automatizované zpracování osobních údajů, jakož i na neautomatizované zpracování osobních údajů, které jsou nebo mají být uloženy v souboru.

4. Tímto rámcovým rozhodnutím nejsou dotčeny podstatné zájmy národní bezpečnosti nebo zvláštní zpravodajské činnosti v oblasti národní bezpečnosti.

5. Toto rámcové rozhodnutí nebrání členským státům v tom, aby stanovily opatření na ochranu osobních údajů shromažďovaných nebo zpracovávaných na vnitrostátní úrovni, která jsou přísnější než ustanovení tohoto rámcového rozhodnutí.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto rámcového rozhodnutí se rozumí:

a) „osobními údaji“ veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě („subjekt údajů“); identifikovatelnou osobou se rozumí osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména s odkazem na identifikační číslo nebo na jeden či více zvláštních prvků její fyzické, fyziologické, psychické, ekonomické, kulturní nebo sociální identity;

b) „zpracováním osobních údajů“ a „zpracováním“ jakýkoli úkon nebo soubor úkonů s osobními údaji, které jsou prováděny pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromažďování, zaznamenávání, uspořádávání, uchovávání, přizpůsobování nebo pozměňování, vyhledávání, konzultace, použití, sdělení prostřednictvím přenosu, šíření nebo jakékoli jiné zpřístupnění, srovnání či kombinování, jakož i blokování, výmaz nebo zničení;

c) „blokováním“ značení uložených osobních údajů za účelem omezení jejich budoucího zpracování;

d) „souborem osobních údajů“ a „souborem“ jakýkoli uspořádaný soubor osobních údajů přístupných podle určených kritérií, ať již je centralizován, decentralizován nebo rozdělen podle funkčního či zeměpisného hlediska;

e) „zpracovatelem“ subjekt, který zpracovává osobní údaje pro správce;

f) „příjemcem“ subjekt, kterému jsou údaje sdělovány;

g) „souhlasem subjektu údajů“ jakýkoli svobodný, výslovný a vědomý projev vůle, kterým subjekt údajů dává svolení k tomu, aby osobní údaje, které se jej týkají, byly předmětem zpracování;

h) „příslušnými orgány“ subjekty zřízené na základě právních aktů Rady podle hlavy VI Smlouvy o Evropské unii, jakož i policejní, celní, justiční a jiné příslušné orgány členských států, které jsou podle vnitrostátního práva oprávněny zpracovávat osobní údaje v oblasti působnosti tohoto rámcového rozhodnutí;

i) „správcem“ fyzická nebo právnická osoba, orgán veřejné moci, agentura nebo jakýkoli jiný subjekt, který sám nebo společně s jinými určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů;

j) „označováním“ značení uložených osobních údajů, jehož účelem není omezit jejich budoucí zpracování;

k) „anonymizací“ taková změna osobních údajů, v jejímž důsledku je přiřazení jednotlivých údajů o osobních a věcných poměrech určité identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě nemožné nebo možné pouze za nepřiměřeného vynaložení času, nákladů a pracovního úsilí.

Článek 3

Zásady zákonnosti, proporcionality a účelu

1. Příslušné orgány smějí osobní údaje shromažďovat pouze ke stanoveným, výslovně vyjádřeným a legitimním účelům v rámci svých úkolů a zpracovávat je pouze k účelu, pro nějž byly shromažžděny. Zpracování údajů musí být zákonné a přiměřené, podstatné a nepřesahující míru s ohledem na účely, pro které jsou shromažďovány.

2. Další zpracování k jinému účelu je přípustné, pouze pokud

a) toto zpracování je slučitelné s účelem, pro nějž byly údaje shromažžděny;

b) příslušné orgány jsou zmocněny zpracovávat tyto údaje pro takový jiný účel podle platných právních předpisů a

c) toto zpracování je pro tento jiný účel nezbytné a přiměřené.

Kromě toho smějí příslušné orgány předané osobní údaje dále zpracovávat pro historické, statistické či vědecké účely za předpokladu, že členské státy stanoví vhodná ochranná opatření, například anonymizaci údajů.

Článek 4

Oprava, výmaz a blokování

1. Osobní údaje musí být opraveny, pokud jsou nesprávné, a v případě potřeby podle možnosti doplněny nebo aktualizovány.
2. Osobní údaje se vymažou nebo anonymizují, pokud již nejsou potřebné pro účely, pro které byly zákonně shromážděny nebo jsou zákonně dále zpracovávány. Toto ustanovení se nevztahuje na archivaci těchto údajů v oddělených souborech údajů po přiměřenou dobu v souladu s vnitrostátním právem.
3. Pokud existuje oprávněný důvod k domněnce, že by výmaz poškodil oprávněné zájmy subjektu údajů, osobní údaje se namísto vymazání pouze blokují. Blokování údajů lze zpracovávat pouze k účelu, který zabránil jejich výmazu.
4. Jsou-li osobní údaje součástí soudního rozhodnutí nebo záznamu souvisejícího s vydáním soudního rozhodnutí, provádí se oprava, výmaz nebo blokování v souladu s vnitrostátními pravidly soudního řízení.

Článek 5

Stanovení lhůt pro výmaz a přezkum

Pro výmaz osobních údajů nebo pravidelný přezkum nutnosti jejich uchování se stanoví přiměřené lhůty. K dodržování těchto lhůt se stanoví procedurální opatření.

Článek 6

Zpracování zvláštních kategorií údajů

Zpracování osobních údajů, které vypovídají o rasovém či etnickém původu, politických názorech, náboženském nebo filozofickém přesvědčení nebo o členství v odborových organizacích, jakož i zpracování údajů týkajících se zdraví nebo sexuálního života je přípustné pouze tehdy, je-li to nezbytně nutné a stanoví-li vnitrostátní právo odpovídající ochranná opatření.

Článek 7

Automatizovaná individuální rozhodnutí

Rozhodnutí, které vůči subjektu údajů zakládá nepříznivé právní účinky nebo které se jej významně dotýká a které bylo přijato výlučně na základě automatizovaného zpracování údajů určeného k hodnocení určitých rysů jeho osobnosti, je přípustné pouze tehdy, je-li povoleno právním předpisem, který rovněž upřesňuje opatření zajišťující ochranu oprávněných zájmů subjektu údajů.

Článek 8

Ověření kvality údajů, které jsou předávány nebo zpřístupňovány

1. Příslušné orgány učiní veškeré přiměřené kroky, aby nebyly předávány ani zpřístupňovány osobní údaje, které jsou

nesprávné, neúplné nebo již nejsou aktuální. Za tímto účelem příslušné orgány ověří, pokud je to proveditelné, kvalitu osobních údajů před jejich předáním nebo zpřístupněním. Při každém předání údajů se k nim pokud možno doplní dostupné informace, které přijímajícímu členskému státu umožní zhodnotit jejich správnost, úplnost, aktuálnost a spolehlivost. Jestliže byly osobní údaje předány bez předchozího vyžádání, přijímající orgán neprodleně posoudí, zda jsou tyto údaje nezbytné pro účel, pro který byly předány.

2. Zjistí-li se, že došlo k předání nesprávných údajů nebo že údaje byly předány nezákonně, je o tom příjemce neprodleně vyrozuměn. Tyto údaje jsou neprodleně opraveny, vymazány nebo blokovány v souladu s článkem 4.

Článek 9

Lhůty

1. Při předání nebo zpřístupnění údajů může předávající orgán v souladu s vnitrostátním právem a s články 4 a 5 uvést lhůty pro uchovávání údajů, po jejichž uplynutí musí příjemce údaje vymazat nebo blokovat anebo přezkoumat, zda jsou nadále potřebné. Tato povinnost neplatí, pokud jsou údaje v okamžiku uplynutí těchto lhůt potřebné pro probíhající vyšetřování, stíhání trestných činů nebo pro výkon trestů.

2. Pokud předávající orgán neuvedl žádnou lhůtu podle odstavce 1, použijí se pro účely článků 4 a 5 pro uchovávání údajů lhůty stanovené vnitrostátním právem přijímajícího členského státu.

Článek 10

Vedení protokolů a dokumentace

1. Každé předání osobních údajů musí být pro účely ověření zákonnosti zpracování údajů, vlastní kontroly a zajištění řádné neporušenosti a řádného zabezpečení údajů zaprotokolováno nebo zdokumentováno.

2. Protokol nebo dokumentace podle odstavce 1 se na požádání předají příslušnému orgánu dozoru, který provede kontrolu ochrany údajů. Příslušný orgán dozoru použije tyto informace pouze pro kontrolu ochrany údajů a pro zajištění řádného zpracování údajů, jakož i neporušenosti a zabezpečení údajů.

Článek 11

Zpracovávání osobních údajů obdržených od jiného členského státu nebo tímto státem zpřístupněných

Osobní údaje obdržené od příslušného orgánu jiného členského státu nebo tímto orgánem zpřístupněné smějí být v souladu s požadavky čl. 3 odst. 2 dále zpracovávány pouze pro tyto jiné účely, než pro které byly původně předány nebo zpřístupněny:

- a) předcházení trestným činům, jejich vyšetřování, odhalování nebo stíhání nebo výkon trestů, u kterých se nejedná o trestné činy nebo tresty, pro které byly údaje předány nebo zpřístupněny;
- b) jiná soudní a správní řízení, která přímo souvisejí s předcházením trestným činům, jejich vyšetřováním, odhalováním nebo stíháním nebo s výkonem trestů;
- c) zabránění bezprostřednímu a vážnému ohrožení veřejné bezpečnosti nebo
- d) jakýkoli jiný účel pouze s předchozím souhlasem předávajícího členského státu nebo se souhlasem subjektu údajů, je-li poskytnut v souladu s vnitrostátním právem.

Kromě toho smějí příslušné orgány předané osobní údaje dále zpracovávat pro historické, statistické či vědecké účely za předpokladu, že členské státy stanoví vhodná ochranná opatření, například anonymizaci údajů.

Článek 12

Dodržování vnitrostátních omezení zpracování údajů

1. Pokud podle právních předpisů předávajícího členského státu platí pro výměnu údajů mezi příslušnými orgány uvnitř tohoto členského státu za určitých okolností zvláštní omezení zpracování údajů, předávající orgán na ně upozorní příjemce. Příjemce zajistí, aby tato omezení zpracování údajů byla dodržena.

2. Při uplatňování odstavce 1 neuplatňují členské státy jiná omezení týkající se předávání údajů jiným členským státům nebo subjektům zřízeným na základě hlavy VI Smlouvy o Evropské unii, než která platí pro obdobné vnitrostátní předávání údajů.

Článek 13

Další předávání údajů příslušným orgánům ve třetích státech nebo mezinárodním subjektům

1. Členské státy stanoví, že osobní údaje, které předal nebo zpřístupnil příslušný orgán jiného členského státu, smějí být dále předány třetím státům nebo mezinárodním subjektům, pouze pokud

- a) je to nezbytné pro účely předcházení trestným činům, jejich vyšetřování, odhalování nebo stíhání nebo výkonu trestů;

- b) přijímající orgán ve třetím státě nebo přijímající mezinárodní subjekt odpovídají za předcházení trestným činům, jejich vyšetřování, odhalování nebo stíhání nebo za výkon trestů;
- c) členský stát, od něhož byly údaje získány, udělil souhlas s dalším předáním v souladu se svým vnitrostátním právem a
- d) dotýčný třetí stát nebo mezinárodní subjekt zajišťuje pro zamýšlené zpracovávání údajů odpovídající úroveň ochrany.

2. Předání údajů bez předchozího souhlasu v souladu s odst. 1 písm. c) je přípustné, pouze pokud je nezbytné pro zabránění bezprostřednímu a vážnému ohrožení veřejné bezpečnosti členského státu nebo třetího státu nebo podstatných zájmů členského státu a předchozí souhlas nelze včas získat. Orgán příslušný pro udělování souhlasu je neprodleně informován.

3. Odchylně od odst. 1 písm. d) mohou být osobní údaje dále předávány, pokud

- a) to stanoví vnitrostátní právo členského státu, který údaje dále předává, z důvodu
 - i) oprávněných zvláštních zájmů subjektu údajů nebo
 - ii) oprávněných převažujících zájmů, zejména důležitých veřejných zájmů, anebo
- b) třetí stát nebo přijímající mezinárodní subjekt stanoví ochranná opatření, která dotýčný členský stát v souladu se svým vnitrostátním právem považuje za odpovídající.

4. Odpovídající úroveň ochrany podle odst. 1 písm. d) se posuzuje s ohledem na všechny okolnosti související s dalším předáním nebo předáváním údajů. Zejména se přihlíží k povaze údajů, účelu a trvání předpokládaného zpracování nebo předpokládaných zpracování, státu původu a státu nebo mezinárodního subjektu konečného určení údajů, k obecným i odvětvovým právním normám platným v dotýcném třetím státě nebo mezinárodním subjektu, jakož i platným profesním předpisům a bezpečnostním opatřením.

Článek 14

Předávání soukromým subjektům v členských státech

1. Členské státy stanoví, že osobní údaje, které předal nebo zpřístupnil příslušný orgán jiného členského státu, smějí být předány soukromým subjektům, pouze pokud

- a) příslušný orgán členského státu, od něhož byly údaje získány, udělil souhlas s předáním v souladu se svým vnitrostátním právem;
- b) předání nebrání žádné oprávněné zvláštní zájmy subjektu údajů a
- c) v konkrétních případech je předání pro příslušný orgán předávající údaje soukromému subjektu nutné ke
 - i) splnění zákonně uložené povinnosti,
 - ii) předcházení trestným činům, jejich vyšetřování, odhalování nebo stíhání nebo výkon trestů,
 - iii) zabránění bezprostřednímu a vážnému ohrožení veřejné bezpečnosti nebo
 - iv) předcházení závažnému porušení práv fyzických osob.

2. Příslušný orgán předávající údaje soukromému subjektu uvědomí tento subjekt o účelech, pro něž mohou být tyto údaje výlučně použity.

Článek 15

Informace vyžádané příslušným orgánem

Příjemce na žádost informuje příslušný orgán, který osobní údaje předal nebo zpřístupnil, o jejich zpracování.

Článek 16

Informování subjektu údajů

1. Členské státy zajistí, aby byl subjekt údajů informován o shromažďování nebo zpracovávání osobních údajů příslušnými orgány těchto států v souladu s vnitrostátním právem.

2. Pokud byly osobní údaje předány nebo zpřístupněny mezi členskými státy, může každý členský stát v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy uvedenými v odstavci 1 požádat, aby druhý členský stát subjekt údajů neinformoval. V tom případě posledně uvedený členský stát neinformuje subjekt údajů bez předchozího souhlasu druhého členského státu.

Článek 17

Právo na přístup

1. Každý subjekt údajů má právo obdržet na žádosti učiněné v přiměřených intervalech bez omezení a bez nepřiměřeného prodlení nebo nadměrných nákladů

- a) alespoň potvrzení správce nebo vnitrostátního orgánu dozoru, zda údaje, které se ho týkají, byly či nebyly předávány nebo zpřístupňovány, a rovněž informace o příjemcích nebo kategoriích příjemců, jimž byly údaje předány, a sdělení o údajích, které jsou předmětem zpracování, nebo
- b) alespoň potvrzení vnitrostátního orgánu dozoru, že byla provedena všechny nezbytná ověření.

2. Členské státy mohou přijmout legislativní opatření omezující přístup k informacím podle odst. 1 písm. a), pokud toto omezení, s náležitým přihlédnutím k oprávněným zájmům dotyčné osoby, představuje nezbytné a přiměřené opatření

- a) s cílem zabránit maření úředních nebo právních šetření, vyšetřování nebo postupů;
- b) s cílem zabránit ovlivnění předcházení trestným činům, jejich odhalování, vyšetřování a stíhání nebo výkonu trestů;
- c) pro ochranu veřejné bezpečnosti;
- d) pro ochranu národní bezpečnosti;
- e) pro ochranu subjektu údajů nebo práv a svobod druhých.

3. Odepření či omezení přístupu musí být subjektu údajů oznámeno v písemné podobě. Přitom se sdělí věcné nebo právní důvody tohoto rozhodnutí. Od tohoto sdělení lze upustit, pokud existuje důvod podle odst. 2 písm. a) až e). Ve všech těchto případech je subjekt údajů informován o tom, že se může odvolat k příslušnému vnitrostátnímu orgánu dozoru, justičnímu orgánu nebo k soudu.

Článek 18

Právo na opravu, výmaz nebo blokování

1. Subjekt údajů má právo očekávat, že správce splní své povinnosti v souladu s články 4, 8 a 9 týkající se opravy, výmazu nebo blokování osobních údajů a vyplývající z tohoto rámcového rozhodnutí. Členské státy stanoví, zda subjekt údajů může toto právo uplatnit přímo u správce, nebo prostřednictvím příslušného vnitrostátního orgánu dozoru. Pokud správce odmítne opravu, výmaz nebo blokování provést, musí být toto odmítnutí sděleno písemně subjektu údajů, který musí být rovněž informován o možnostech, jež vnitrostátní právní předpisy stanoví pro podání stížnosti nebo soudní přezkum. Po přezkumu stížnosti nebo soudním přezkumu se subjektu údajů sdělí, zda správce jednal řádně či nikoliv. Členské státy mohou rovněž stanovit, že příslušný vnitrostátní orgán dozoru subjekt údajů informuje o tom, že přezkum byl proveden.

2. Popírá-li subjekt údajů správnost osobního údaje a nelze-li jeho správnost nebo nesprávnost zjistit, může být tento údaj označen.

Článek 19

Právo na náhradu škody

1. Kdokoli, kdo byl poškozen nezákonným zpracováním nebo jiným úkonem neslučitelným s vnitrostátními předpisy přijatými k provedení tohoto rámcového rozhodnutí, má vůči správci nebo jinému orgánu příslušnému podle vnitrostátního práva nárok na náhradu utrpěné škody.

2. Předal-li příslušný orgán členského státu osobní údaje, nemůže se příjemce ve vztahu k poškozenému zprostit podle vnitrostátního práva odpovědnosti tím, že se odvolá na nesprávnost předaných údajů. Jestliže příjemce poskytne náhradu škody v důsledku toho, že použil nesprávně předané údaje, nahradí příjemci příslušný orgán, který údaje předal, částku vyplacenou jako náhradu škody, přičemž zohlední jakoukoli možnou chybu příjemce.

Článek 20

Soudní přezkum

Aniž je dotčena možnost opravného prostředku ve správním řízení, který je možno podat před předložením věci soudu, má subjekt údajů právo v případě porušení práv, jež mu jsou zaručena vnitrostátními předpisy, předložit věc soudu.

Článek 21

Důvěrná povaha zpracování

1. Každý, kdo má přístup k osobním údajům spadajícím do oblasti působnosti tohoto rámcového rozhodnutí, je smí zpracovávat pouze jako člen příslušného orgánu nebo na pokyn příslušného orgánu, ledaže zákon stanoví jinak.

2. Osoby pracující pro příslušný orgán členského státu podléhají všem pravidlům ochrany údajů, která se vztahují na daný příslušný orgán.

Článek 22

Bezpečnost zpracování

1. Členské státy stanoví, že příslušné orgány musí přijmout vhodná technická a organizační opatření na ochranu osobních údajů proti náhodnému nebo nezákonnému zničení, náhodné ztrátě, úpravám, nezákonnému předávání nebo zpřístupnění, zejména pokud zpracování zahrnuje předávání údajů v síti nebo zpřístupňování prostřednictvím přímého automatizovaného přístupu, jakož i proti jakékoli jiné podobě jejich nezákonného zpracování. Přihlédnou přitom zejména k rizikům

vyplývajícím ze zpracování a k povaze údajů, které mají být chráněny. Tato opatření zajistí, s ohledem na stav techniky a na náklady na jejich provedení, přiměřenou úroveň bezpečnosti odpovídající rizikům vyplývajícím ze zpracování údajů a z povahy údajů, které mají být chráněny.

2. Pokud jde o automatizované zpracování údajů, přijme každý členský stát opatření, jež mají

- a) zabránit neoprávněným osobám v přístupu k zařízení pro zpracování údajů využívanému pro zpracování osobních údajů (kontrola přístupu k zařízení);
- b) zabránit neoprávněnému čtení, kopírování, pozměňování nebo vyjímání nosičů dat (kontrola nosičů dat);
- c) zabránit neoprávněnému vkládání údajů a neoprávněnému prohlížení, pozměňování či výmazu uložených osobních údajů (kontrola uchovávání);
- d) zabránit neoprávněným osobám v užívání automatizovaných systémů zpracování údajů pomocí zařízení pro přenos údajů (kontrola uživatele);
- e) zajistit, aby osoby oprávněné k využívání automatizovaného systému zpracování údajů měly přístup pouze k údajům, na které se vztahuje jejich oprávnění k přístupu (kontrola přístupu k údajům);
- f) zajistit, aby bylo možné ověřit a zjistit, kterým subjektům byly nebo mohou být osobní údaje předány nebo zpřístupněny za použití zařízení pro přenos údajů (kontrola předávání);
- g) zajistit, aby bylo možné následně ověřit a zjistit, které osobní údaje byly vloženy do automatizovaných systémů zpracování údajů a kdo a kdy je vložil (kontrola vkládání);
- h) zabránit neoprávněnému čtení, kopírování, pozměňování nebo mazání osobních údajů v průběhu přenosu osobních údajů nebo přepravy nosičů dat (kontrola přepravy);
- i) zajistit, aby instalované systémy mohly být v případě výpadku obnoveny (obnova);
- j) zajistit, aby systém fungoval a výskyt chyb ve funkcích byl hlášen (spolehlivost) a aby uložené údaje nebylo možné poškodit špatným fungováním systému (integrita).

3. Členské státy stanoví, že zpracovatelem může být pouze ten, kdo poskytuje záruku, že bude dodržovat nezbytná technická a organizační opatření uvedená v odstavci 1 a že se bude řídit pokyny podle článku 21. Příslušný orgán nad zpracovatelem v těchto otázkách vykonává dozor.

4. Zpracovatel může osobní údaje zpracovávat pouze na základě právního aktu nebo písemné smlouvy.

Článek 23

Předchozí konzultace

Členské státy zajistí, aby byly příslušné vnitrostátní orgány dozoru konzultovány před zpracováním osobních údajů, které budou součástí nového souboru, jenž má být vytvořen, pokud

- a) mají být zpracovávány zvláštní kategorie údajů uvedené v článku 6 nebo
- b) z druhu zpracování, zejména při využití nových technologií, mechanismů nebo postupů, jinak vyplývají zvláštní rizika pro základní práva a svobody subjektu údajů, zejména pro právo na soukromí.

Článek 24

Sankce

Členské státy přijmou vhodná opatření, kterými zajistí řádné provedení tohoto rámcového rozhodnutí, a zejména určí účinné, přiměřené a odrazující sankce, které se uplatní v případě porušení předpisů přijatých na základě tohoto rámcového rozhodnutí.

Článek 25

Vnitrostátní orgány dozoru

1. Každý členský stát pověří jeden nebo více orgánů veřejné moci na svém území poskytováním poradenství a sledováním uplatňování předpisů přijatých členskými státy na základě tohoto rámcového rozhodnutí. Tyto orgány vykonávají svěřené funkce zcela nezávisle.

2. Každý orgán dozoru má zejména

- a) pravomoci provádět šetření, zahrnující například právo přístupu k údajům, které jsou předmětem zpracování, a oprávnění shromažďovat veškeré informace nezbytné pro splnění svých dozorčích povinností;
- b) pravomoci účinně zasáhnout, jako například možnost vydávat stanoviska před provedením zpracování a zajistit náležité zveřejnění těchto stanovisek, pravomoc nařít

blokování, výmaz nebo zničení údajů nebo dočasně nebo trvale zakázat zpracování, pravomoc zaslat správci upozornění či napomenutí nebo pravomoc obrátit se s věcí na vnitrostátní parlamenty či jiné politické orgány;

- c) pravomoc dát podnět k zahájení soudního řízení v případě porušení vnitrostátních předpisů přijatých k provedení tohoto rámcového rozhodnutí nebo pravomoc toto porušení justičnímu orgánu oznámit. Rozhodnutí orgánu dozoru, která dala podnět ke stížnostem, je možné napadnout u soudu.

3. Na orgán dozoru se může obrátit každá osoba se žádostí týkající se ochrany jejích práv a svobod v souvislosti se zpracováním osobních údajů. Dotčená osoba je informována o způsobu vyřízení své žádosti.

4. Členské státy stanoví, že členové a zaměstnanci orgánů dozoru jsou vázáni ustanoveními o ochraně údajů platnými pro příslušný orgán a že podléhají povinnosti dodržovat profesní tajemství v souvislosti s důvěrnými informacemi, ke kterým mají přístup, a to i po ukončení svého pracovního poměru.

Článek 26

Vztah k dohodám se třetími státy

Tímto rámcovým rozhodnutím nejsou dotčeny povinnosti ani závazky členských států nebo Unie vyplývající z dvoustranných nebo mnohostranných dohod se třetími státy existujících v době přijetí tohoto rámcového rozhodnutí.

Při použití těchto dohod se předání osobních údajů, které byly získány z jiného členského státu, třetímu státu provádí v souladu s čl. 13 odst. 1 písm. c) nebo odst. 2.

Článek 27

Hodnocení

1. Členské státy informují do 27. listopadu 2013 Komisi o vnitrostátních opatřeních, která přijaly k zajištění plného souladu s tímto rámcovým rozhodnutím, a zejména ve vztahu k těm ustanovením, jež je třeba dodržovat již během sběru údajů. Komise zejména přezkoumá důsledky těchto ustanovení pro oblast působnosti tohoto rámcového rozhodnutí podle čl. 1 odst. 2.

2. Komise do jednoho roku předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o výsledku hodnocení podle odstavce 1, kterou doplní případnými vhodnými návrhy změn tohoto rámcového rozhodnutí.

Článek 28**Vztah k dříve přijatým aktům Unie**

Pokud byly v aktech přijatých podle hlavy VI Smlouvy o Evropské unii přede dnem vstupu tohoto rámcového rozhodnutí v platnost, které upravují výměnu osobních údajů mezi členskými státy nebo přístup určených orgánů členských států k informačním systémům zavedeným podle Smlouvy o založení Evropského společenství, zavedeny zvláštní podmínky pro použití těchto údajů přijímajícím členským státem, použijí se uvedené podmínky přednostně před ustanoveními tohoto rámcového rozhodnutí o používání údajů obdržených od jiného členského státu nebo jím zpřístupněných.

Článek 29**Provádění**

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro dosažení souladu s tímto rámcovým rozhodnutím do 27. listopadu 2010.

2. K témuž datu členské státy sdělí generálnímu sekretariátu Rady a Komisi znění předpisů, kterými ve svém vnitrostátním právu provádějí povinnosti, jež pro ně vyplývají z tohoto rámcového rozhodnutí, jakož i informace o orgánech dozoru uvedených v článku 25. Na základě zprávy vypracované s pomocí těchto údajů Komise posoudí Rada do 27. listopadu 2011, do jaké míry dosáhly členské státy souladu s tímto rámcovým rozhodnutím.

Článek 30**Vstup v platnost**

Toto rámcové rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 27. listopadu 2008.

Za Radu

předsedkyně

M. ALLIOT-MARIE

RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ Rady 2008/978/SVV**ze dne 18. prosince 2008****o evropském důkazním příkazu k zajištění předmětů, listin a údajů pro účely řízení v trestních věcech**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na článek 31 a čl. 34 odst. 2 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Evropská unie si dala za cíl zachovat a rozvíjet prostor svobody, bezpečnosti a práva. V souladu se závěry ze zasedání Evropské rady v Tampere ve dnech 15. až 16. října 1999 a zejména s bodem 33 těchto závěrů by se zásada vzájemného uznávání měla stát základním kamenem justiční spolupráce v občanských i trestních věcech v Unii.

(2) Dne 29. listopadu 2000 přijala Rada v souladu se závěry z Tampere program opatření k provádění zásady vzájemného uznávání v trestních věcech ⁽²⁾. Toto rámcové rozhodnutí je nezbytné pro doplnění opatření 5 a 6 uvedeného programu, která se týkají vzájemného uznávání příkazů k zajištění důkazů.

(3) Bod 3.3.1 Haagského programu ⁽³⁾, začleněný do závěrů Evropské rady zasedající ve dnech 4. až 5. listopadu 2004, zdůrazňuje význam dokončení souhrnného programu opatření k provádění zásady vzájemného uznávání v trestních věcech a poukazuje zejména na zavedení evropského důkazního příkazu jakožto prioritní záležitost.

(4) Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkáacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy ⁽⁴⁾ bylo prvním konkrétním opatřením v oblasti trestního práva provádějícím zásadu vzájemného uznávání.

(5) Rámcové rozhodnutí Rady 2003/577/SVV ze dne 22. července 2003 o výkonu příkazů k zajištění majetku nebo důkazních prostředků v Evropské unii ⁽⁵⁾ řeší potřebu neprodleného vzájemného uznávání příkazů s cílem zamezit zničení, pozměnění, přesunu, předání nebo odstranění důkazních prostředků. Tím se však řeší pouze část oblasti justiční spolupráce v trestních věcech, pokud jde o důkazní prostředky, a následné předávání důkazních prostředků se provádí v rámci postupů vzájemné pomoci.

(6) Je proto nezbytné justiční spolupráci dále zlepšit uplatňováním zásady vzájemného uznávání rozhodnutí justičních orgánů, a to formou evropského příkazu k zajištění předmětů, listin a údajů pro potřeby řízení v trestních věcech.

(7) Evropský důkazní příkaz lze používat k zajištění předmětů, listin a údajů pro potřeby řízení v trestních věcech, v nichž lze evropský důkazní příkaz vydat. Může se vztahovat na předměty, listiny nebo údaje od třetí strany získané při prohlídce prostor včetně soukromých prostor podezřelé osoby, na záznamy o používání jakýchkoli služeb včetně finančních transakcí; záznamy výpovědí, výslechů a slyšení; a jiné záznamy včetně výsledků získaných zvláštními vyšetřovacími metodami.

(8) Zásada vzájemného uznávání vychází z vysoké úrovně vzájemné důvěry mezi členskými státy. Za účelem podpory uvedené důvěry by toto rámcové rozhodnutí mělo obsahovat důležité záruky na ochranu základních práv. Evropský důkazní příkaz by tedy měli vydávat pouze soudci, soudy, vyšetřující soudci, státní zástupci a některé jiné justiční orgány vymezené členskými státy v souladu s tímto rámcovým rozhodnutím.

(9) Toto rámcové rozhodnutí se přijímá na základě článku 31 Smlouvy, a proto se týká justiční spolupráce v kontextu uvedeného ustanovení, přičemž jeho cílem je napomáhat při shromažďování důkazů pro řízení, která jsou vymezena v článku 5 tohoto rámcového rozhodnutí. I když při shromažďování těchto důkazů v souladu s čl. 2 písm. c) bodem ii) tohoto rámcového rozhodnutí mohou hrát úlohu i jiné orgány než soudci, soudy, vyšetřující soudci a státní zástupci, nespadá do oblasti působnosti tohoto nástroje policejní, celní, hraniční nebo správní spolupráce, kterou upravují jiná ustanovení smluv.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 103 E, 29.4.2004, s. 452.

⁽²⁾ Úř. věst. C 12, 15.1.2001, s. 10.

⁽³⁾ Úř. věst. C 53, 3.3.2005, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 196, 2.8.2003, s. 45.

- (10) Definice pojmu „prohlídky nebo zajištění věci“ by se nemělo dovolávat při uplatňování jiných nástrojů použitelných mezi členskými státy, zejména Úmluvy Rady Evropy o vzájemné pomoci v trestních věcech ze dne 20. dubna 1959 a nástrojů, které ji doplňují.
- (11) Evropský důkazní příkaz by měl být vydáván jen v případě, že zajištění požadovaných předmětů, listin nebo údajů je pro účely trestního nebo jiného příslušného řízení nezbytné a přiměřené. Evropský důkazní příkaz by měl být dále vydáván pouze v případě, že dotyčné předměty, listiny nebo údaje by bylo možné ve srovnatelném případě zajistit i podle vnitrostátního práva vydávajícího státu. Odpovědnost za zajištění dodržování těchto podmínek by měl nést vydávající orgán. Důvody pro odmítnutí uznání nebo výkonu by se tedy na tyto věci neměly vztahovat.
- (12) Při zajišťování požadovaných předmětů, listin nebo údajů by vykonávající orgán měl používat ty nejméně invazivní prostředky.
- (13) Vykonávající orgán by měl mít povinnost vykonat evropský důkazní příkaz u elektronických údajů, které se nenacházejí ve vykonávajícím státě, pouze v rozsahu, v jakém mu to umožňuje jeho vnitrostátní právo.
- (14) Vydávajícímu orgánu by mělo být umožněno, pokud tak stanoví vnitrostátní právní předpisy vydávajícího státu provádějící článek 12, požádat vykonávající orgán o dodržování určitých formálních náležitostí a postupů při soudních nebo správních řízeních, které by mohly pomoci při uznání přípustnosti hledaných důkazů ve vydávajícím státě, například opatření listiny úředním razítkem, přítomnost zástupce z vydávajícího státu nebo zaznamenání časových údajů a data s cílem vytvořit řetěz důkazů. Tyto formální náležitosti a postupy by neměly zahrnovat donucovací opatření.
- (15) Výkon evropského důkazního příkazu by měl být proveden podle náležitostí a postupů výslovně stanovených vydávajícím státem v co nejširším možném rozsahu a aniž by byly dotčeny základní záruky stanovené vnitrostátním právem.
- (16) K zajištění účinnosti justiční spolupráce v trestních věcech by měla být omezena možnost odmítnout uznání nebo výkon evropského důkazního příkazu, jakož i důvody pro odložení jeho výkonu. Zejména odmítnutí vykonat evropský důkazní příkaz s odůvodněním, že čin, jehož se týká, nepředstavuje podle vnitrostátního práva vykonávajícího státu trestný čin (oboustranná trestnost), by u některých kategorií trestných činů nemělo být možné.
- (17) Měla by existovat možnost odmítnout evropský důkazní příkaz, pokud by jeho uznání nebo výkon ve vykonávajícím státě mělo za následek porušení imunity nebo výsady v daném státě. V Evropské unii neexistuje společná definice toho, co imunita nebo výsada představuje, a proto se přesná definice těchto pojmů ponechává na vnitrostátním právu, které mohou zahrnovat ochranná opatření vztahující se na lékařské a právní profese, avšak neměly by být vykládány způsobem, který by byl v rozporu s povinností zrušit určité důvody pro odmítnutí v článku 7 aktu Rady ze dne 16. října 2001, kterým se v souladu s článkem 34 Smlouvy o Evropské unii vypracovává protokol k Úmluvě o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie ⁽¹⁾.
- (18) Měla by existovat možnost odmítnout uznání nebo výkon evropského důkazního příkazu v rozsahu, v němž by jeho výkon poškozoval základní zájmy národní bezpečnosti, ohrožoval zdroj informací nebo si vyžádal použití utajovaných informací týkajících se konkrétní zpravodajské činnosti. Uznává se nicméně, že takový důvod pro odmítnutí uznání nebo výkonu by platil pouze tehdy a v rozsahu, v němž by předměty, listiny nebo údaje nebyly z uvedených důvodů použity jako důkaz v obdobném vnitrostátním případě.
- (19) Zvláštními ustanoveními uvedenými v čl. 13 odst. 3 ve vztahu k čl. 13 odst. 1 písm. f) bod i) není dotčen způsob, jak a v jakém rozsahu jsou uplatňovány ostatní důvody pro odmítnutí podle čl. 13 odst. 1.
- (20) Je nezbytné stanovit lhůty v zájmu zajištění rychlé, účinné a důsledné spolupráce při zajišťování předmětů, listin nebo údajů pro potřeby řízení v trestních věcech v rámci celé Evropské unie.
- (21) Každý členský stát upravuje ve svém vnitrostátním právu použití opravných prostředků, které lze uplatnit proti věcným důvodům, na jejichž základě bylo přijato rozhodnutí o zajištění důkazů, včetně toho, zda je rozhodnutí nutné a přiměřené, i když se tyto prostředky mohou v jednotlivých členských státech lišit a mohou se uplatnit v různých stupních řízení.
- (22) K posouzení účinnosti tohoto rámcového rozhodnutí je třeba zavést určitý mechanismus.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 326, 21.11.2001, s. 1.

(23) Jelikož cíle tohoto rámcového rozhodnutí, totiž nahradit systém vzájemné pomoci v trestních věcech za účelem zajištění předmětů, listin nebo údajů mezi členskými státy, nemůže být dosaženo uspokojivě jednostranným jednáním členských států, a proto ho může být z důvodu jeho rozsahu nebo účinků lépe dosaženo na úrovni Unie, může Rada přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity uvedenou v článku 2 Smlouvy o Evropské unii a stanovenou v článku 5 Smlouvy o založení Evropského společenství. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou ve výše uvedeném článku 5 Smlouvy o založení Evropského společenství toto rámcové rozhodnutí nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.

(24) Osobní údaje zpracované v rámci provádění tohoto rámcového rozhodnutí budou chráněny v souladu s odpovídajícími nástroji, včetně zásad úmluvy Rady Evropy ze dne 28. ledna 1981 o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních údajů, jakož i na základě další ochrany poskytované tímto rámcovým rozhodnutím v souladu s článkem 23 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie ze dne 29. května 2000 ⁽¹⁾.

(25) Evropský důkazní příkaz by se měl uplatňovat společně se stávajícími postupy vzájemné pomoci, ale toto společné uplatňování by mělo být považováno za přechodné do doby, než by se na ty druhy shromažďování důkazů, které jsou vyloučeny z oblasti působnosti tohoto rámcového rozhodnutí, začal podle Haagského programu také vztahovat nástroj o vzájemném uznávání, jehož přijetí by zajistilo ucelený režim vzájemného uznávání jako náhradu za postupy vzájemné pomoci.

(26) Členské státy jsou vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Evropské unie sestavily tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi ustanoveními tohoto rámcového rozhodnutí a vnitrostátními prováděcími opatřeními, a aby je poskytly Komisi společně se zněním vnitrostátních právních předpisů provádějících toto rámcové rozhodnutí.

(27) Toto rámcové rozhodnutí ctí základní práva a zachovává zásady zakotvené v článku 6 Smlouvy o Evropské unii, které jsou vyjádřeny i v Listině základních práv Evropské unie, zejména v její kapitole VI. Nic v tomto rámcovém rozhodnutí nelze vykládat tak, že zakazuje odmítnout vykonání evropského důkazního příkazu, jestliže na základě objektivních skutečností existují důvody se domnívat, že účelem vydání evropského důkazního příkazu bylo stíhat nebo potrestat určitou osobu z důvodu jejího pohlaví, rasového nebo etnického původu, náboženství, sexuální orientace, státní přísluš-

nosti, jazyka nebo politického přesvědčení nebo že by této osobě mohla být z kteréhokoli z těchto důvodů způsobena újma.

(28) Toto rámcové rozhodnutí nebrání členskému státu v tom, aby uplatňoval svá ústavní pravidla týkající se práva na spravedlivý proces, svobody sdružování, svobody tisku a svobody projevu v jiných sdělovacích prostředcích.

(29) Tímto rámcovým rozhodnutím není dotčen výkon povinností členských států v souvislosti s udržováním práva a pořádku a při ochraně vnitřní bezpečnosti podle článku 33 Smlouvy,

PŘIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ:

HLAVA I

EVROPSKÝ DŮKAZNÍ PŘÍKAZ

Článek 1

Definice evropského důkazního příkazu a povinnost jej vykonat

1. Evropský důkazní příkaz je rozhodnutí justičního orgánu, které vydal příslušný orgán členského státu za účelem zajištění předmětů, listin a údajů od jiného členského státu pro účely řízení podle článku 5.

2. Členské státy vykonají evropský důkazní příkaz na základě zásady vzájemného uznávání a v souladu s ustanoveními tohoto rámcového rozhodnutí.

3. Tímto rámcovým rozhodnutím není dotčena povinnost ctít základní práva a obecné právní zásady zakotvené v článku 6 Smlouvy o Evropské unii a nejsou jím dotčeny povinnosti justičních orgánů.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto rámcového rozhodnutí se rozumí:

a) „vydávajícím státem“ členský stát, v němž byl evropský důkazní příkaz vydán;

b) „vykonávajícím státem“ členský stát, na jehož území se dané předměty, listiny nebo údaje nacházejí nebo jsou v případě elektronických dat přímo přístupné podle vnitrostátního práva vykonávajícího státu;

c) „vydávajícím orgánem“:

i) soudce, soud, vyšetřující soudce, státní zástupce nebo

⁽¹⁾ Úř. věst. C 197, 12.7.2000, s. 1.

- ii) jakýkoli jiný justiční orgán, který vydávající stát určí a který v konkrétním případě jedná jako vyšetřující orgán v trestním řízení a má v souladu s vnitrostátním právem pravomoc přikázat zajištění důkazů v přeshraničních případech;
- d) „vykonávajícím orgánem“ orgán, který je podle vnitrostátního práva, jímž se provádí toto rámcové rozhodnutí, příslušný k uznání nebo vykonání evropského důkazního příkazu v souladu s tímto rámcovým rozhodnutím;
- e) „prohlídkou nebo zajištěním věci“ jakékoli opatření podle trestního práva, na jehož základě se od právnické nebo fyzické osoby právním donucením požaduje, aby poskytla předměty, listiny nebo údaje nebo se na jejich poskytnutí podílela, a není-li tento požadavek splněn, lze jej vykonat bez souhlasu této osoby nebo může mít za následek postih.
- b) provádět osobní prohlídky nebo provádět odběr biologického materiálu nebo biometrických údajů osob přímo na těle osoby, a to včetně vzorků DNA nebo otisků prstů;
- c) získávat okamžité informace v reálném čase, například prostřednictvím odposlechu, sledováním nebo monitorováním bankovních účtů;
- d) provádět analýzu existujících předmětů, listin nebo údajů a
- e) zajišťovat komunikační údaje uchovávané poskytovateli veřejně přístupných elektronických komunikačních služeb nebo veřejných komunikačních sítí.

Článek 3

Určení příslušných orgánů

1. Každý členský stát uvědomí generální sekretariát Rady, který orgán nebo orgány jsou podle jeho práva v souladu s čl. 2 písm. c) a d) příslušné v případě, že tento členský stát je vydávajícím státem nebo vykonávajícím státem.
2. Členský stát, který si přeje využít možnosti určit ústřední orgán nebo orgány v souladu s čl. 8 odst. 2, sdělí generálnímu sekretariátu Rady informace o určeném ústředním orgánu nebo ústředních orgánech. Tyto údaje jsou pro orgány vydávajícího státu závazné.
3. Generální sekretariát Rady zpřístupní obdržené informace všem členským státům a Komisi.

Článek 4

Oblast působnosti evropského důkazního příkazu

1. Aniž je dotčen odstavec 2 tohoto článku, lze evropský důkazní příkaz vydat za podmínek uvedených v článku 7 za účelem zajištění předmětů, listin a údajů ve vykonávajícím státě, jež ve vydávající stát potřebuje pro účely řízení podle článku 5. Evropský důkazní příkaz se vztahuje na předměty, listiny a údaje, které jsou v něm uvedeny.
2. Evropský důkazní příkaz se nevydává, aby se od vykonávajícího orgánu požadovalo:
- a) vést výslechy a přijímat výpovědi nebo zahajovat jiné druhy slyšení podezřelých, svědků, znalců nebo jiných stran;

3. Výměna informací z rejstříků trestů o odsouzeních za trestné činy se bude provádět podle rozhodnutí Rady 2005/876/SVV ze dne 21. listopadu 2005 o výměně informací z rejstříku trestů⁽¹⁾ a dalších příslušných nástrojů.

4. Evropský důkazní příkaz lze vydávat za účelem zajištění předmětů, listin nebo údajů uvedených v odstavci 2, pokud jsou předměty, listiny nebo údaje v držení vykonávajícího orgánu ještě před vydáním příkazu.

5. Aniž je dotčen odstavec 1, evropský důkazní příkaz se rovněž vztahuje, pokud tak určí vydávající orgán, na jakékoli jiné předměty, listiny nebo údaje, které vykonávající orgán objeví při výkonu příkazu a které bez dalšího šetření považuje za důležité pro řízení, pro jehož potřeby byl příkaz vydán.

6. Aniž je dotčen odstavec 2, evropský důkazní příkaz se může rovněž vztahovat, pokud o to požádá vydávající orgán, na přijímání výpovědí od osob přítomných během výkonu evropského důkazního příkazu majících přímý vztah k předmětu evropského důkazního příkazu. Na přijímání takovéto výpovědi se uplatní příslušná pravidla vykonávajícího státu použitelná na vnitrostátní případy.

Článek 5

Druhy řízení, pro které lze evropský důkazní příkaz vydat

Evropský důkazní příkaz může být vydán:

- a) v rámci trestního řízení, které je vedeno nebo má být vedeno justičním orgánem pro trestný čin podle vnitrostátního práva vydávajícího státu, a

⁽¹⁾ Úř. věst. L 322, 9.12.2005, s. 33.

- b) v řízení pro činy, které správní orgány stíhají podle vnitrostátního práva vydávajícího státu jako protiprávní jednání za předpokladu, že proti jejich rozhodnutí lze podat opravný prostředek u soudu, který je příslušný též pro trestní věci, a
- c) v řízení pro činy, které justiční orgány stíhají podle vnitrostátního práva vydávajícího státu jako protiprávní jednání za předpokladu, že proti jejich rozhodnutí lze podat opravný prostředek u soudu, který je příslušný též pro trestní věci, a
- d) v souvislosti s řízením podle písmen a), b) a c), která se týkají trestných činů nebo protiprávního jednání, za které může nést odpovědnost nebo být potrestána právnická osoba ve vydávajícím státě.

Článek 6

Obsah a forma evropského důkazního příkazu

1. Formulář evropského důkazního příkazu uvedený v příloze musí být vyplněn, podepsán a správnost jeho obsahu ověřena vydávajícím orgánem.
2. Evropský důkazní příkaz musí být sepsán nebo být přeložen vydávajícím státem do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků vykonávajícího státu.

Každý členský stát může v okamžiku přijetí tohoto rámcového rozhodnutí nebo kdykoliv poté uvést v prohlášení, které bude uloženo u generálního sekretariátu Rady, že přijme příkaz nebo překlad příkazu v jednom nebo ve více úředních jazycích orgánů Unie.

HLAVA II

POSTUPY A ZÁRUKY PRO VYDÁVAJÍCÍ STÁT

Článek 7

Podmínky pro vydání evropského důkazního příkazu

Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby zajistil, že evropský důkazní příkaz bude vydán jen tehdy, jestliže se vydávající orgán přesvědčí o splnění následujících podmínek:

- a) zajištění předmětů, listin nebo údajů je pro účely řízení podle článku 4 nezbytné a přiměřené;
- b) předměty, listiny nebo údaje by mohly být ve srovnatelném případě zajištěny ve vydávajícím státě podle jeho vnitrostátního práva, pokud by byly na území tohoto vydávajícího

státu dosažitelné, i když na základě jiných procesních opatření.

Splnění těchto podmínek se v každém jednotlivém případě posuzuje pouze ve vydávajícím státě.

Článek 8

Předávání evropského důkazního příkazu

1. Evropský důkazní příkaz lze předat příslušnému orgánu členského státu, jestliže má příslušný orgán vydávajícího státu oprávněné důvody domnívat se, že se na území tohoto státu nacházejí dotčené předměty, listiny nebo údaje nebo v případě elektronických dat, že jsou tato data přímo přístupná podle vnitrostátního práva vykonávajícího státu. Příkaz předá vydávající orgán bez prodlení vykonávajícímu orgánu, a to způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu a za podmínky, jež vykonávajícímu státu umožňují přesvědčit se o jeho pravosti. Veškerý další úřední styk je uskutečňován přímo mezi vydávajícím orgánem a vykonávajícím orgánem.

2. Každý členský stát může určit ústřední orgán nebo více ústředních orgánů, dovoluje-li to jeho právní řád, které budou nápomocny příslušným orgánům. Členský stát může, je-li to nezbytné z důvodu organizace jeho vnitřního soudního systému, pověřit jeden nebo více ústředních orgánů správním doručováním a přebíráním evropského důkazního příkazu a související úřední korespondencí.

3. Na přání vydávajícího orgánu lze doručení provést prostřednictvím zabezpečeného telekomunikačního systému Evropské soudní sítě.

4. Nezná-li vydávající orgán příslušný vykonávající orgán, provede veškerá nezbytná šetření, včetně šetření prostřednictvím kontaktních míst Evropské soudní sítě, za účelem získání informací z vykonávajícího státu.

5. Není-li orgán ve vykonávajícím státě, který obdrží evropský důkazní příkaz, příslušný k jeho uznání a přijetí všech nezbytných opatření pro jeho výkon, postoupí jej *ex officio* příslušnému vykonávajícímu orgánu a informuje o tom vydávající orgán.

6. Veškeré obtíže týkající se doručení nebo pravosti dokumentu potřebného pro výkon evropského zatýkacího rozkazu se projednají přímo mezi dotyčným vydávajícím a vykonávajícím orgánem případně prostřednictvím ústředních orgánů členských států.

Článek 9

Evropský důkazní příkaz vztahující se k dřívějšímu evropskému důkaznímu příkazu nebo k příkazu k zajištění

1. Vydá-li vydávající orgán evropský důkazní příkaz, kterým se doplňuje dřívější evropský důkazní příkaz nebo který navazuje na příkaz k zajištění, předaný podle rámcového rozhodnutí Rady 2003/577/SVV, uvede tuto skutečnost ve formuláři evropského důkazního příkazu uvedeného v příloze.

2. Pokud se vydávající orgán podílí v souladu s platnými předpisy na výkonu příkazu ve vykonávajícím státě, může v době své přítomnosti v tomto státě, aniž by byla dotčena prohlášení učiněná podle čl. 3 odst. 2, předat evropský důkazní příkaz, kterým se doplňuje předchozí příkaz, přímo příslušnému vykonávajícímu orgánu.

Článek 10

Podmínky pro nakládání s osobními údaji

1. Osobní údaje získané podle tohoto rámcového rozhodnutí lze používat ve vydávajícím státě pro účely:

- a) řízení, pro která lze evropský důkazní příkaz vydat;
- b) jiných soudních a správních řízení, která přímo souvisejí s řízeními uvedenými v písmenu a);
- c) zabránění bezprostřednímu a vážnému ohrožení veřejné bezpečnosti.

Osobní údaje získané podle tohoto rámcového rozhodnutí lze použít k jiným účelům než pro ty, které jsou uvedeny v písmenech a), b) a c), pouze s předchozím souhlasem vykonávajícího státu, pokud k tomu ovšem vydávající stát nezískal souhlas od dotčené osoby.

2. V takovém konkrétním případě může vykonávající stát požádat členský stát, do kterého byly osobní údaje předány, aby jej o užití těchto údajů informoval.

3. Tento článek se nepoužije na osobní údaje získané členským státem podle tohoto rámcového rozhodnutí a pocházející z tohoto členského státu.

HLAVA III

POSTUPY A ZÁRUKY PRO VYKONÁVAJÍCÍ STÁT

Článek 11

Uznání a výkon

1. Vykonávající orgán uzná bez dalších formalit evropský důkazní příkaz předaný v souladu s článkem 8 a neprodleně přijme veškerá opatření nezbytná pro jeho výkon za stejných podmínek, za nichž by tyto předměty, listiny nebo údaje byly zajištěny orgánem vykonávajícího státu, neodvolá-li se tento

orgán na některý z důvodů k odmítnutí uznání nebo výkonu podle článku 13 nebo na některý z důvodů k odkladu podle článku 16.

2. Vykonávající stát zvolí opatření, která mu v souladu s vnitrostátním právem umožní zajistit předměty, listiny a údaje, o něž je v evropském důkazním příkazu žádáno, a aby v případě potřeby rozhodl, zda je k poskytnutí této pomoci zapotřebí použít donucovacích opatření. Všechna nezbytná opatření přijatá na základě evropského důkazního příkazu jsou přijímána v souladu s platnými procesními pravidly vykonávajícího státu.

3. Každý členský stát zajistí, aby:

i) všechna opatření, která by mohla být přijata v obdobném vnitrostátním případě ve vykonávajícím státě bylo též možné přijmout za účelem výkonu evropského důkazního prostředku,

a

ii) za účelem výkonu evropského důkazního prostředku mohla být přijata opatření, včetně prohlídky nebo zajištění věci, v případě, že se evropský důkazní příkaz vztahuje k některému z trestných činů uvedených v čl. 14 odst. 2.

4. Není-li vydávajícím orgánem soudce, soud, vyšetřující soudce nebo státní zástupce a evropský důkazní příkaz nebyl potvrzen jedním z uvedených orgánů ve vydávajícím státě, může vykonávající orgán v konkrétním případě rozhodnout, že pro účely výkonu evropského důkazního příkazu nebude provedena prohlídka nebo zajištění věci. Než vykonávající orgán takto rozhodne, konzultuje příslušný orgán vydávajícího státu.

5. Při přijímání rámcového rozhodnutí může každý členský stát učinit prohlášení nebo následné oznámení generálnímu sekretariátu Rady, v němž bude požadovat takovéto potvrzení ve všech případech, kdy vydávajícím orgánem není soudce, soud, vyšetřující soudce nebo státní zástupce a kdy by opatření nezbytná k provedení výkonu evropského důkazního prostředku musela být nařízena nebo dozorována soudcem, soudem, vyšetřujícím soudcem nebo státním zástupcem podle práva vykonávajícího státu v obdobném vnitrostátním případě.

Článek 12

Formální náležitosti, které je nutno dodržet ve vykonávajícím státě

Pokud není v tomto rámcovém rozhodnutí stanoveno jinak, vykonávající orgán dodrží formální náležitosti a postupy výslovně uvedené vydávajícím orgánem, pokud tyto formální náležitosti a postupy nejsou v rozporu se základními právními zásadami vykonávajícího státu. Tento článek nezakládá povinnost přijímat donucovací opatření.

Článek 13

Důvody, pro které je možné odmítnout uznání nebo výkon

1. Uznání nebo výkon evropského důkazního prostředku lze ve vykonávajícím státě odmítnout:

- a) jestliže by jeho výkonem hrozilo porušení zásady *ne bis in idem*,
- b) jestliže v některém z případů podle čl. 14 odst. 3 se evropský důkazní příkaz týká činů, které by podle práva vykonávajícího státu nebyly trestnými činy,
- c) jestliže není možné evropský důkazní příkaz vykonat s využitím opatření, která může vykonávající orgán učinit v konkrétním případě v souladu s čl. 11 odst. 3),
- d) jestliže právo vykonávajícího státu stanoví imunitu nebo výsadu, která znemožňuje výkon evropského důkazního příkazu,
- e) jestliže v některém z případů podle čl. 11 odst. 4 nebo 5 nebyla platnost evropského důkazního příkazu potvrzena,
- f) jestliže se evropský důkazní příkaz vztahuje na trestné činy, které:
 - i) jsou podle práva vykonávajícího státu považovány za činy zcela nebo částečně spáchané na jeho území nebo na místě rovnocenném jeho území nebo
 - ii) byly spáchány mimo území vydávajícího státu a právo vykonávajícího státu nepřipouští trestní stíhání pro stejné činy, jsou-li spáchány mimo jeho území;
- g) jestliže by v konkrétním případě jeho výkon mohl poškodit základní zájmy v oblasti národní bezpečnosti, ohrozit zdroj informací nebo si vyžádal použití utajovaných informací týkajících se určité zpravodajské činnosti,
- h) jestliže formulář uvedený v příloze není vyplněn úplně nebo je vyplněn zjevně nesprávně a nebyl doplněn nebo opraven v přiměřené lhůtě stanovené vykonávajícím orgánem.

2. Rozhodnutí odmítnout výkon nebo uznání evropského důkazního příkazu podle odstavce 1 učiní soudce, soud, vyšetřující soudce nebo státní zástupce ve vykonávajícím státě.

Jestliže evropský důkazní příkaz vydal justiční orgán uvedený v čl. 2 písm. c) bodu ii) a nepotvrdil jej soudce, soud, vyšetřující soudce nebo státní zástupce ve vydávajícím státě, toto rozhodnutí může rovněž učinit jiný justiční orgán, který je k tomu příslušný podle právních předpisů vykonávajícího státu a pokud je to v těchto předpisech stanoveno.

3. Rozhodnutí podle odst. 1 písm. f) bodu i), která se vztahují k trestným činům spáchaným částečně na území vykonávajícího státu nebo na místě rovnocenném jeho území, přijmou příslušné orgány uvedené v odstavci 2, ve výjimečných případech při zvažení specifických okolností každého daného případu a zejména s přihlédnutím k tomu, zda se hlavní nebo podstatná část daného jednání odehrála ve vydávajícím státě, zda se evropský důkazní příkaz vztahuje na jednání, které není podle práva vykonávajícího státu trestným činem a zda by bylo nutné k vykonání evropského důkazního příkazu provést prohlídku nebo zajištění věci.

4. Uvažuje-li příslušný orgán o použití důvodu k odmítnutí podle odst. 1 písm. f) bod i), konzultuje před přijetím takového rozhodnutí Eurojust.

Nesouhlasí-li příslušný orgán s názorem Eurojustu, členské státy zajistí, aby zdůvodnil své rozhodnutí a aby byla Rada informována.

5. V případech uvedených v odst. 1 písm. a), g) a h) konzultuje příslušný úřad ve vykonávajícím státě jakýmkoli vhodnými prostředky příslušný úřad ve vydávajícím státě před tím, než učiní rozhodnutí o plném nebo částečném odmítnutí uznat nebo vykonat evropský důkazní příkaz, a v případě potřeby požádá příslušný úřad ve vydávajícím státě o neprodlené poskytnutí veškerých potřebných informací.

Článek 14

Oboustranná trestnost

1. Není-li nutné provést prohlídku nebo zajištění věcí, bude příkaz uznán a vykonán bez ověření oboustranné trestnosti.

2. Je-li nutné provést k výkonu evropského důkazního příkazu prohlídku nebo zajištění věcí, níže uvedené trestné činy vymezené vnitrostátním právem vydávajícího státu, pokud za ně lze ve vydávajícím členském státě uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody s horní hranicí sazby v délce nejméně tři roky, nepodléhají ověření oboustranné trestnosti za žádných okolností:

— účast na zločinném spolčení,

— terorismus,

- obchod s lidmi,
- pohlavní vykořisťování dětí a dětská pornografie,
- nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami,
- nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami,
- korupce,
- podvody včetně podvodů postihujících finanční zájmy Evropských společenství ve smyslu Úmluvy ze dne 26. července 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství⁽¹⁾,
- praní výnosů z trestné činnosti,
- padělání měny včetně eura,
- počítačová trestná činnost,
- trestné činy proti životnímu prostředí, včetně nedovoleného obchodu s ohroženými druhy živočichů a ohroženými druhy a odrůdami rostlin,
- napomáhání při nedovoleném překročení státní hranice a při nedovoleném pobytu,
- vražda, těžké ublížení na zdraví,
- nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi,
- únos, omezování osobní svobody a brání rukojmí,
- rasismus a xenofobie,
- organizovaná nebo ozbrojená loupež,
- nedovolený obchod s kulturními statky, včetně starožitností a uměleckých děl,
- podvod,
- vydírání a vymáhání peněz za ochranu,
- výroba padělků a nedovolených napodobenin,
- padělání veřejných listin a obchodování s nimi,
- padělání platebních prostředků,
- nedovolený obchod s hormonálními látkami a jinými prostředky na podporu růstu,
- nedovolený obchod s jadernými nebo radioaktivními materiály,
- obchod s odcizenými vozidly,
- znásilnění,

- zhářství,
- trestné činy, jejichž stíhání je v pravomoci Mezinárodního trestního soudu,
- únos letadla nebo plavidla,
- sabotáž.

3. Jestliže se evropský důkazní příkaz netýká žádného z trestných činů, který je uveden v odstavci 2, a jeho výkon by si vyžádal prohlídku nebo zajištění věci, může uznání nebo výkon evropského důkazního příkazu podléhat podmínce oboustranné trestnosti.

Pokud jde o trestné činy v souvislosti s daněmi nebo poplatky a celními a devizovými věcmi, nesmí být uznání nebo výkon odmítnut z toho důvodu, že právní předpisy vykonávajícího státu neukládají stejný druh daně nebo poplatku nebo neobsahují daňová, celní a devizová ustanovení stejného druhu jako právní předpisy vydávajícího státu.

4. Podmínka oboustranné trestnosti stanovená v odstavci 3 bude znovu přezkoumána Radou do 19. ledna 2014 na základě informací, které budou Radě poskytnuty.

5. Rada může kdykoli po konzultaci s Evropským parlamentem na základě podmínek stanovených v čl. 39 odst. 1 Smlouvy jednomyslně rozhodnout o přidání dalších kategorií trestných činů na seznam uvedený v odstavci 2.

Článek 15

Lhůty pro uznávání, výkon a předávání

1. Každý členský stát přijme opatření nezbytná pro dodržení lhůt stanovených v tomto článku. Pokud vydávající orgán v evropském důkazním příkaze vyznačí, že z důvodů procesních lhůt nebo vzhledem ke zvláště naléhavým okolnostem je zapotřebí kratší lhůty, zohlední vykonávající orgán tento požadavek co nejdříve.

2. Jakékoli rozhodnutí o odmítnutí uznání nebo výkonu musí být učiněno příslušným vykonávajícím orgánem co nejdříve a, aniž je dotčen odstavec 4, nejpozději do 30 dnů od přijetí evropského důkazního příkazu příslušným vykonávajícím orgánem.

3. Nejsou-li dány důvody pro odklad podle článku 16 nebo pokud vykonávající orgán již nemá v držení požadované předměty, listiny nebo údaje, vykonávající orgán získá předměty, listiny nebo údaje do svého držení neprodleně a, aniž je dotčen odst. 4, nejpozději do 60 dnů od převzetí evropského důkazního příkazu příslušným vykonávajícím orgánem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 316, 27.11.1995, s. 49.

4. Pokud nebude v konkrétním případě pro příslušný vykonávající orgán prakticky proveditelné dodržet lhůty stanovené v odstavci 2 nebo 3, neprodleně o tom informuje jakýmkoli způsobem příslušný orgán ve vydávajícím státě a uvede důvody zpoždění a předpokládanou dobu nezbytnou k přijetí nezbytných opatření.

5. Pokud nebyl podán opravný prostředek na základě článku 18 nebo pokud neexistují důvody k odkladu podle článku 16, předá vykonávající stát neprodleně vydávajícímu státu předměty, listiny nebo údaje zajištěné na základě evropského důkazního příkazu.

6. Při předávání zajištěných předmětů, listin a údajů vykonávající orgán uvede, zda požaduje jejich navrácení do vykonávajícího státu, jakmile je vydávající stát již nebude potřebovat.

Článek 16

Důvody, pro které je možno odložit uznání nebo výkon

1. Uznání evropského důkazního příkazu může být ve vykonávajícím státě odloženo, jestliže:

- a) formulář v příloze není vyplněn úplně nebo je vyplněn zjevně nesprávně, a to do doby, než je doplněn nebo opraven, nebo
- b) v některém z případů podle čl. 11 odst. 4 nebo 5 nebyla platnost evropského důkazního příkazu potvrzena, a to až do doby, než tak bude učiněno.

2. Výkon evropského důkazního příkazu může být ve vykonávajícím státě odložen, jestliže:

- a) by jeho výkon mohl narušit probíhající vyšetřování nebo trestní stíhání, a to na dobu, kterou považuje vydávající stát za přiměřenou, nebo
- b) dotyčné předměty, listiny nebo údaje jsou již používány v jiných trestních řízeních, a to až do doby, kdy už jich není k tomuto účelu zapotřebí.

3. Rozhodnutí odložit uznání nebo výkon evropského důkazního příkazu podle odstavce 1 nebo 2 učiní soudce, soud, vyšetřující soudce nebo státní zástupce ve vykonávajícím

státě. Jestliže evropský důkazní příkaz vydal justiční orgán uvedený v čl. 2 písm. c) bodu ii) a nepotvrdil jej soudce, soud, vyšetřující soudce nebo státní zástupce ve vydávajícím státě, toto rozhodnutí může rovněž učinit jiný justiční orgán, který je k tomu příslušný podle právních předpisů vykonávajícího státu a pokud je to v těchto předpisech stanoveno.

4. Jakmile důvod odkladu pomine, přijme vykonávající orgán neprodleně opatření nezbytná pro výkon evropského důkazního příkazu a uvědomí o tom příslušný orgán vydávajícího státu způsobem, který lze písemně zaznamenat.

Článek 17

Informační povinnost

Vykonávající orgán informuje vydávající orgán:

1) ihned jakýmkoli způsobem:

- a) pokud vykonávající orgán při výkonu evropského důkazního příkazu bez dalšího šetření usoudí, že by bylo vhodné provést vyšetřovací úkony, které nebyly zpočátku předvídané nebo nemohly být v okamžiku vydání příkazu blíže určeny, s cílem umožnit vydávajícímu orgánu, aby v daném případě přijal další opatření;
- b) pokud příslušný orgán vykonávajícího státu zjistí, že evropský důkazní příkaz nebyl vykonán způsobem, který je v souladu s právem vykonávajícího státu;
- c) pokud vykonávající orgán zjistí, že v určitém případě nebude moci splnit formální náležitosti a postupy výslovně uvedené vydávajícím orgánem v souladu s článkem 12.

Na žádost vydávajícího orgánu je nutno tyto informace neprodleně potvrdit způsobem, který lze písemně zaznamenat;

2) neprodleně, a to způsobem, který lze písemně zaznamenat:

- a) o předání evropského důkazního příkazu příslušnému orgánu odpovědnému za jeho výkon v souladu s čl. 8 odst. 5;

- b) o rozhodnutí přijatém podle čl. 15 odst. 2 odmítnout uznat nebo vykonat evropský důkazní příkaz společně s důvody tohoto rozhodnutí;
- c) o odkladu výkonu nebo uznání evropského důkazního příkazu, důvodech tohoto odkladu a pokud možno i o předpokládané délce odkladu;
- d) o tom, že evropský důkazní příkaz nelze vykonat z toho důvodu, že předměty, listiny nebo údaje se ztratily, byly zničeny nebo je nelze nalézt na místě uvedeném v příkaze anebo z důvodu, že místo, kde se předměty, listiny nebo údaje nacházejí, nebylo uvedeno dostatečně přesně, a to ani po konzultaci s příslušným orgánem vydávajícího státu.

Článek 18

Opravné prostředky

1. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření, kterými zajistí, aby všechny zúčastněné osoby včetně třetích osob v dobré víře mohly podávat opravné prostředky proti uznání a výkonu evropského důkazního příkazu na základě článku 11 a tím hájit své oprávněné zájmy. Členské státy mohou omezit opravné prostředky podle tohoto odstavce na případy, v nichž je evropský důkazní příkaz vykonáván za použití donucovacích opatření. Opravné prostředky se podávají u soudu ve vykonávajícím státě v souladu s právem tohoto státu.
2. Věcné důvody pro vydání evropského důkazního příkazu včetně toho, zda byla splněny podmínky stanovené v článku 7, však mohou být napadeny pouze prostřednictvím opravného prostředku podaného u soudu ve vydávajícím státě. Vydávající stát zajistí použitelnost opravných prostředků, které jsou k dispozici ve srovnatelném vnitrostátním případě.
3. Členské státy zajistí, aby se lhůty pro podání opravných prostředků podle odstavců 1 a 2 uplatňovaly tak, aby zúčastněným stranám zaručovaly možnost uplatnění účinného opravného prostředku.
4. Je-li opravný prostředek podán ve vykonávajícím státě, musí být justiční orgán vydávajícího státu informován o tomto podání i o důvodech opravného prostředku, aby mohl předložit argumenty, které považuje za nutné. O výsledku opravného prostředku je informován.
5. Vydávající a vykonávající orgány přijmou nezbytná opatření, aby usnadnily výkon práva podat opravný prostředek podle odstavců 1 a 2 zejména tím, že poskytnou zúčastněným stranám související a dostatečné informace.
6. Vykonávající stát může odložit předání předmětů, listin a údajů až do ukončení řízení o opravném prostředku.

Článek 19

Náhrada

1. Aniž je dotčen čl. 18 odst. 2, pokud je vykonávající stát podle svého vnitrostátního práva odpovědný za škodu způsobenou některé ze stran podle článku 18 výkonem evropského důkazního příkazu předaného podle článku 8, uhradí vydávající stát vykonávajícímu státu částky, které vykonávající stát na základě této odpovědnosti vyplatil jako náhradu škody uvedené straně, s výjimkou případů, kdy je tato škoda nebo její část způsobena výhradně jednáním vykonávajícího státu, a v rozsahu, v jakém je tato škoda nebo její část způsobena jednáním vykonávajícího státu.
2. Odstavcem 1 není dotčeno vnitrostátní právo členských států týkající se nároků fyzických nebo právnických osob na náhradu škody.

HLAVA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 20

Sledování účinnosti tohoto rámcového rozhodnutí

1. Členský stát, který opakovaně zaznamenal potíže ze strany jiného členského státu při výkonu evropského důkazního příkazu, jež nebylo možné vyřešit prostřednictvím konzultací, o tom uvědomí Radu, aby jí pomohl při hodnocení provádění tohoto rámcového rozhodnutí na úrovni jednotlivých členských států.
2. Rada provede přezkum zejména praktického uplatňování tohoto rámcového rozhodnutí jednotlivými členskými státy.

Článek 21

Vztah k jiným právním nástrojům

1. S výhradou odstavce 2 a aniž je dotčeno uplatňování jiných právních nástrojů ve vztazích mezi členskými státy a třetími zeměmi, platí toto rámcové rozhodnutí ve vztazích mezi členskými státy současně se stávajícími právními nástroji, pokud se tyto nástroje týkají žádostí o vzájemnou pomoc při zajišťování důkazů spadajících do oblastí působnosti tohoto rámcového rozhodnutí.
2. Aniž jsou dotčeny odstavce 3 a 4, mohou vydávající orgány využít evropský důkazní příkaz tehdy, pokud všechny předměty, listiny nebo údaje požadované od vykonávajícího státu spadají do oblasti působnosti tohoto rámcového rozhodnutí.

3. Vydávající orgány mohou využívat vzájemné právní pomoci k zajištění předmětů, listin nebo údajů spadajících do oblasti působnosti tohoto rámcového rozhodnutí, pokud jsou součástí širší žádosti o pomoc nebo je vydávající orgán v určitém konkrétním případě toho názoru, že by to usnadnilo spolupráci s vykonávajícím státem.

4. Členské státy mohou po vstupu tohoto rámcového rozhodnutí v platnost uzavřít dvoustranné nebo mnohostranné dohody nebo ujednání, pokud tyto dohody nebo tato ujednání umožní rozšíření cílů tohoto rámcového rozhodnutí a přispějí k zjednodušení nebo dalšímu usnadnění postupů pro zajišťování důkazů spadajících do oblasti působnosti tohoto rámcového rozhodnutí.

5. Dohody a ujednání podle odstavce 4 se nesmí v žádném případě dotknout vztahů s členskými státy, které nejsou jejich stranami.

6. Členské státy oznámí Radě a Komisi jakoukoli novou dohodu nebo ujednání podle odstavce 4 ve lhůtě tří měsíců od jejich podpisu.

Článek 22

Přechodná ustanovení

Žádosti o vzájemnou pomoc obdržené do 19. ledna 2011 se budou nadále řídit stávajícími nástroji týkajícími se vzájemné pomoci v trestních věcech.

Článek 23

Provedení

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro dosažení souladu s tímto rámcovým rozhodnutím do 19. ledna 2011.

2. Do 19. ledna 2011 členské státy sdělí generálnímu sekretariátu Rady a Komisi znění předpisů, kterými ve svém vnitrostátním právu provádějí povinnosti, jež pro ně vyplývají z tohoto rámcového rozhodnutí.

3. Každý členský stát, který hodlá převést do svého vnitrostátního práva důvod pro odmítnutí podle čl. 13 odst. 1 písm. f), oznámí tuto skutečnost generálnímu tajemníkovi Rady formou prohlášení při přijímání rámcového rozhodnutí.

4. Německo může učinit prohlášení, kterým si vyhrazuje právo podmínit vykonání evropského důkazního příkazu

ověřením oboustranné trestnosti u případů uvedených v čl. 14 odst. 2, které se týkají terorismu, počítačové trestné činnosti, rasismu a xenofobie, sabotáže, vydírání a vymáhání peněz za ochranu nebo podvodu, je-li třeba pro vykonání evropského důkazního příkazu provést prohlídku nebo zajištění věci, s výjimkou případu, kdy vydávající orgán prohlásil, že dotýčný trestný čin spadá podle práva vydávajícího státu pod kritéria uvedená v prohlášení.

Bude-li chtít Německo využít tohoto odstavce, oznámí za tímto účelem generálnímu tajemníkovi Rady při přijetí tohoto rámcového rozhodnutí své prohlášení. Prohlášení bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

5. Do 19. ledna 2012 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ve které zhodnotí, do jaké míry členské státy přijaly opatření nezbytná k dosažení souladu s tímto rámcovým rozhodnutím, společně s případnými legislativními návrhy.

6. Generální sekretariát Rady oznámí členským státům, Komisi a Eurojustu prohlášení učiněná podle článků 6 a 11 a podle tohoto článku.

Článek 24

Přezkum

1. Do 1. května každého roku informuje každý členský stát Radu a Komisi o potížích, se kterými se setkal v průběhu předchozího kalendářního roku při výkonu evropského důkazního příkazu ve vztahu k čl. 13 odst. 1.

2. Počátkem každého kalendářního roku informuje Německo Radu a Komisi o počtu případů, v nichž byl v předchozím roce uplatněn důvod pro odmítnutí uznat nebo provést evropský důkazní příkaz podle čl. 23 odst. 4.

3. Na základě informací sdělených podle odstavců 1 a 2 předloží Komise do 19. ledna 2014 zprávu s případnými vhodnými návrhy. Na základě této zprávy přezkoumá Rada toto rámcové rozhodnutí a zváží, zda mají být zrušena nebo pozměněna tato ustanovení:

— čl. 13 odst. 1 a 3 a

— čl. 23 odst. 4.

Článek 25

Vstup v platnost

Toto rámcové rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 18. prosince 2008.

Za Radu
předseda
M. BARNIER

PŘÍLOHA

EVROPSKÝ DŮKAZNÍ PŘÍKAZ (dále jen „příkaz“) ⁽¹⁾

Tento příkaz vydal příslušný justiční orgán. Žádám o zajištění a předání níže uvedených předmětů, listin a údajů.

A)

Vydávající stát

Vykonávající stát

B)

Justiční orgán je přesvědčen, že:

- i) ☐ zajištění předmětů, listin a údajů požadované v tomto příkazu je pro účely níže uvedeného řízení nezbytné a přiměřené;
- ii) ☐ předměty, listiny nebo údaje by mohly být ve srovnatelném případě zajištěny ve vydávajícím státě podle jeho vnitrostátního práva, pokud by byly na území tohoto vydávajícího státu dosažitelné, i když na základě jiných procesních opatření.

C) JUSTIČNÍ ORGÁN, KTERÝ VYDAL PŘÍKAZ

Úřední název:

.....

Jméno a příjmení jeho zástupce:

.....

Postavení (titul/slужебní hodnost):

.....

Zaškrtněte justiční orgán, který příkaz vydal:

- ☐ a) soudce nebo soud,
- ☐ b) vyšetřující soudce,
- ☐ c) státní zástupce
- ☐ d) jakýkoli jiný justiční orgán, který vydávající stát určí a který v konkrétním případě jedná jako vyšetřující orgán v trestním řízení a má v souladu s vnitrostátním právem pravomoc přikázat zajištění důkazů v přeshraničních případech.
- ☐ Tento příkaz potvrdil soudce nebo soud, vyšetřující soudce nebo státní zástupce (viz oddíl D a O).

Spisová značka:

.....

Adresa:

.....

.....

Tel. č.: (číslo země) (směrové číslo)

.....

Č. faxu: (číslo země) (směrové číslo)

.....

E-mail:

Jazyky, v nichž lze s vydávajícím orgánem komunikovat:

Kontaktní údaje o osobě nebo osobách, na které se lze obrátit v případě potřeby dalších informací pro účely výkonu tohoto příkazu nebo dohody o postupech pro předání předmětů, listin a údajů (případá-li to v úvahu):

.....

⁽¹⁾ Tento příkaz musí být sepsán v jednom z úředních jazyků vykonávajícího státu nebo v jiném jazyce uznávaném tímto státem nebo musí být do takového jazyka přeložen.

D) JUSTIČNÍ ORGÁN, KTERÝ PŘÍKAZ POTVRDIL (PŘÍPADÁ-LI V ÚVAHU)

Pokud je zaškrtnuto písmeno d) v oddíle C a příkaz je potvrzen, zaškrtněte justiční orgán, který příkaz potvrdil:

- ☐ a) soudce nebo soud,
☐ b) vyšetřující soudce,
☐ c) státní zástupce.

Úřední název potvrzujícího orgánu:

.....

Jméno a příjmení jeho zástupce:

.....

Postavení (titul/slужебní hodnost):

.....

Spisová značka

.....

Adresa:

.....

.....

Tel. č.: (číslo země) (směrové číslo)

Č. faxu: (číslo země) (směrové číslo)

E-mail:

E) ÚSTŘEDNÍ ORGÁN POVĚŘENÝ SPRÁVNÍM DORUČOVÁNÍM A PŘEBÍRÁNÍM PŘÍKAZŮ A PŘÍPADNĚ DALŠÍ SOUVISEJÍCÍ KORESPONDENCÍ

Název ústředního orgánu:

.....

Případná kontaktní osoba (titul/slужебní hodnost, jméno a příjmení):

.....

Adresa:

.....

Spisová značka:

Tel. č.: (číslo země) (směrové číslo)

Č. faxu: (číslo země) (směrové číslo)

E-mail

F) ORGÁN NEBO ORGÁNY, NA KTERÉ SE LZE OBRÁTIT (V PŘÍPADĚ, ŽE BYL VYPLNĚN ODDÍL D NEBO E)

- ☐ Na orgán uvedený v oddílu C

se lze obrátit s dotazy ohledně:

- ☐ Na orgán uvedený v oddílu D

se lze obrátit s dotazy ohledně:

- ☐ orgán uvedený v oddílu E

se lze obrátit s dotazy ohledně:

G) VZTAH K PŘÍPADNÉMU DŘÍVĚJŠÍMU PŘÍKAZU K ZAJIŠTĚNÍ PŘEDMĚTŮ, LISTIN NEBO ÚDAJŮ NEBO K PŘÍPADNÉMU PŘÍKAZU K ZAJIŠTĚNÍ MAJETKU NEBO DŮKAZNÍCH PROSTŘEDKŮ

Pokud to připadá v úvahu, uveďte, zda příkaz doplňuje dřívější evropský důkazní příkaz nebo zda je opatřením navazujícím na dřívější evropský důkazní příkaz k zajištění majetku nebo důkazních prostředků, a pokud ano, poskytněte příslušné informace k identifikaci toho kterého příkazu (datum vydání příkazu, orgán, kterému byl ten který příkaz předán a případně datum předání, a rovněž spisová čísla přiřazená vydávajícím a vykonávajícím orgánem).

.....

.....

.....

.....

H) DRUH ŘÍZENÍ, PRO KTERÉ BYL PŘÍKAZ VYDÁN

Zaškrtněte druh řízení, pro které byl příkaz vydán

- ☐ a) trestní řízení, které je vedeno nebo má být vedeno justičním orgánem pro trestný čin podle vnitrostátního práva vydávajícího státu, nebo
- ☐ b) řízení pro činy, které správní orgány stíhají podle vnitrostátního práva vydávajícího státu jako protiprávní jednání za předpokladu, že proti jejich rozhodnutí lze podat opravný prostředek u soudu, který je příslušný též pro trestní věci, nebo
- ☐ c) řízení pro činy, které justiční orgány stíhají podle vnitrostátního práva vydávajícího státu jako protiprávní jednání za předpokladu, že proti jejich rozhodnutí lze podat opravný prostředek u soudu, který je příslušný též pro trestní věci

I) DŮVODY K VYDÁNÍ PŘÍKAZU

1. Shrnutí skutečností a popis okolností, za nichž byl spáchán trestný čin nebo trestné činy, pro něž byl příkaz vydán, včetně místa a času, jak jsou známy vydávajícímu justičnímu orgánu:

.....

.....

.....

.....

Povaha a právní kvalifikace trestného činu nebo trestných činů, které vedly k vydání příkazu, a příslušná ustanovení zákona/zákoníku:

.....

.....

.....

.....

.....

2. Zaškrtněte případně jeden nebo více z těchto trestných činů, za které lze uložit ve vydávajícím státě trest odnětí svobody nebo ochranné opatření s horní hranicí sazby nejméně 3 roky podle právních předpisů vydávajícího státu:

- ☐ účast na zločinném spolčení,
- ☐ terorismus ⁽¹⁾;
- ☐ obchod s lidmi,
- ☐ pohlavní vykořisťování dětí a dětská pornografie,
- ☐ nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami,
- ☐ nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami,
- ☐ korupce,;
- ☐ podvody včetně podvodů postihujících finanční zájmy Evropských společenství ve smyslu Úmluvy ze dne 26. července 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství,
- ☐ praní výnosů z trestné činnosti,
- ☐ padělání měny včetně eura,
- ☐ počítačová trestná činnost ⁽¹⁾;
- ☐ trestné činy proti životnímu prostředí, včetně nedovoleného obchodu s ohroženými druhy živočichů a ohroženými druhy a odrůdami rostlin,
- ☐ napomáhání při nedovoleném překročení státní hranice a nedovoleném pobytu,
- ☐ vražda, těžké ublížení na zdraví,
- ☐ nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi,
- ☐ únos, omezování osobní svobody a braní rukojmí,
- ☐ rasismus a xenofobie ⁽¹⁾;
- ☐ organizovaná nebo ozbrojená loupež,
- ☐ nedovolený obchod s kulturními statky, včetně starožitností a uměleckých děl,
- ☐ podvod ⁽¹⁾;
- ☐ vydírání a vymáhání peněz za ochranu ⁽¹⁾;
- ☐ výroba padělků a nedovolených napodobenin,
- ☐ padělání veřejných listin a obchodování s nimi,
- ☐ padělání platebních prostředků,
- ☐ nedovolený obchod s hormonálními látkami a jinými prostředky na podporu růstu,
- ☐ nedovolený obchod s jadernými a radioaktivními materiály,
- ☐ obchod s odcizenými vozidly,
- ☐ znásilnění,
- ☐ žhářství,
- ☐ trestné činy spadající do příslušnosti Mezinárodního trestního soudu,
- ☐ únos letadla nebo plavidla,
- ☐ sabotáž ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ V případě, že je evropský důkazní příkaz určen Německu a v souladu s prohlášením Německa podle čl. 23 odst. 4 rámcového rozhodnutí Rady 2008/978/SVV ze dne 18. prosince 2008 o evropském důkazním příkazu k zajištění předmětů, listin a údajů pro účely řízení v trestních věcech, může vydávací orgán navíc vyplnit kolonku N.1, aby tak potvrdil, že trestný čin nebo činy spadají pod kritéria, která uvedlo Německo pro tento druh trestného činu.

3. Úplný popis trestného činu nebo trestných činů, pro něž byl příkaz vydán a na něž se nevztahuje výše uvedený bod 2:

.....

.....

.....

.....

.....

J) TOTOŽNOST DOTČENÝCH OSOB

Údaje týkající se totožnosti i) fyzické nebo ii) právnické osoby nebo osob, proti nimž je nebo může být vedeno řízení:

i) Fyzické osoby

Příjmení:

Jméno (jména):

Případné rodné příjmení:

Případná další používaná jména:

Pohlaví:

Státní příslušnost:

Identifikační číslo nebo číslo sociálního zabezpečení (je-li k dispozici)

Datum narození:

Místo narození:

Místo bydliště nebo známá adresa; pokud není známa, uveďte poslední známou adresu:

.....

Jazyk nebo jazyky, kterým osoba rozumí (jsou-li známy):

ii) Právnické osoby

Název:

Právní forma:

Zkrácený název, běžně používaný název případně obchodní název:

.....

Sídlo (je-li k dispozici):

Identifikační číslo (je-li k dispozici):

Adresa právnické osoby:

.....

K) PŘEDMĚTY, LISTINY NEBO ÚDAJE POŽADOVANÉ V PŘÍKAZU**1. Popis toho, co je požadováno v příkazu (zaškrtněte odpovídající rámeček a vyplňte):**

☐ Předměty (podrobnosti uveďte níže):

.....

.....

.....

.....

☐ Listiny (podrobnosti uveďte níže)

.....

.....

.....

.....

☐ Údaje (další podrobnosti uveďte níže)

.....

.....

.....

.....

2. Místo, kde se předměty, listiny nebo údaje nacházejí (pokud není známo, uveďte poslední známé místo):

.....

.....

.....

3. Údaje týkající se totožnosti (i) fyzické nebo (ii) právnické osoby nebo osob, o nichž se předpokládá, že mají v držení předměty, listiny a údaje, pokud nejsou osobami uvedenými v oddíle J bodu (i) nebo (ii):

i) Fyzické osoby:

Příjmení:

Jméno (jména):

Případné rodné příjmení:

Případná další používaná jména:

Pohlaví:

Státní příslušnost:

Identifikační číslo nebo číslo sociálního zabezpečení (je-li k dispozici)

Datum narození:

Místo narození:

Místo bydliště nebo známá adresa; pokud není známa, uveďte poslední známou adresu:

.....

Jazyk nebo jazyky, kterým osoba rozumí (jsou-li známy):

.....

ii) Právnické osoby:

Název:

Právní forma:

Zkrácený název, běžně používaný název případně obchodní název:

.....

Sídlo (je-li k dispozici):

Identifikační číslo (je-li k dispozici):

Adresa právnické osoby:

.....

Jiná adresa nebo adresy, kde je vykonávána podnikatelská činnost:

.....

L) VÝKON PŘÍKAZU

1. Lhůty pro výkon příkazu jsou stanoveny v rámcovém rozhodnutí Rady 2008/978/SVV ⁽¹⁾. Je-li však žádost zvláště naléhavá, uveďte kratší lhůtu a její zdůvodnění a zaškrtněte příslušný rámeček:

kratší lhůta: (dd/mm/rrrr)

důvody:

[] procesní lhůty

[] jiné zvlášť naléhavé okolnosti (upřesněte)

2. V případě potřeby zaškrtněte a vyplňte:

☐ Od vykonávajícího orgánu se žádá, aby splnil tyto formální náležitosti a postupy ⁽²⁾

.....
.....
.....

☐ Tento příkaz se rovněž vztahuje na veškeré předměty, listiny nebo údaje, které vykonávající orgán objeví při výkonu tohoto příkazu a bez dalšího šetření je bude považovat za důležité pro řízení, pro jehož účely byl tento příkaz vydán.

☐ Od vykonávajícího orgánu se žádá, aby přijal výpovědi od osob přítomných během výkonu tohoto příkazu mající přímý vztah k tomuto příkazu.

M) OPRAVNÉ PROSTŘEDKY

1. Opravné prostředky, jež mohou zúčastněné strany včetně stran jednajících v dobré víře podat, a které existují ve vydávajícím státě, včetně kroků, jež je třeba učinit:

.....
.....
.....
.....

2. Soud, u něhož lze podat opravný prostředek

.....
.....

3. Informace o tom, kdo může tento opravný prostředek podat

.....
.....

4. Lhůta k podání opravného prostředku

.....
.....

5. Orgán ve vydávajícím státě, který může poskytnout další informace o postupech pro uplatnění opravných prostředků ve vydávajícím státě a o případné právní pomoci a tlumočení nebo překladu:

Název:

Případná kontaktní osoba:

Adresa:

Tel. č.: (číslo země) (směrové číslo).....

Č. faxu: (číslo země) (směrové číslo)

E-mail:

⁽¹⁾ Úř. věst. L 350, 30.12.2008, s. 72.

⁽²⁾ Má se za to, že vykonávající orgán splní formální náležitosti a postupy uvedené vydávajícím orgánem, ledaže by byly v rozporu se základními zásadami práva vykonávajícího státu. To však nezakládá povinnost přijmout donucovací opatření.

N) ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ A PODPIS**1. Nepovinné informace, které se poskytují pouze ve vztahu k Německu.**

- ☐ Prohlašuje se, že výše zmíněný trestný čin nebo činy podle vnitrostátního práva vydávajícího státu spadají pod kritéria, která uvedlo Německo v prohlášení ⁽¹⁾ učiněném podle čl. 23 odst. 4 rámcového rozhodnutí Rady 2008/978/SVV.

2. Případné další informace související s případem:

.....
.....

3. Požadované způsoby předávání předmětů, listin nebo údajů:

- ☐ e-mailem
☐ faxem
☐ poštou v originále
☐ jinými prostředky (upřesněte):

.....

4. Podpis vydávajícího justičního orgánu nebo jeho zástupce, kterým se potvrzuje, že obsah příkazu odpovídá skutečnosti:

.....

Jméno a příjmení:

Postavení (titul/slужебní hodnost):

Datum:

Úřední razítko (je-li k dispozici)

O) JE-LI VYPLNĚN ODDÍL D), PODPIS A ÚDAJE POTVRZUJÍCÍHO ORGÁNU

.....

Jméno a příjmení:

Postavení (titul/slужебní hodnost):

.....

Datum:

.....

Úřední razítko (je-li k dispozici)

⁽¹⁾ Úř. věst. L 350, 30.12.2008, s. 72.

PROHLÁŠENÍ SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO

Je-li pro vykonání evropského důkazního příkazu podle rámcového rozhodnutí Rady 2008/978/SVV ze dne 18. prosince 2008 o evropském důkazním příkazu k zajištění předmětů, listin a údajů pro účely řízení v trestních věcech ⁽¹⁾ třeba provést prohlídku nebo zajištění věci, vyhrazuje si Spolková republika Německo v souladu s čl. 23 odst. 4 uvedeného rámcového rozhodnutí právo podmínit vykonání evropského důkazního příkazu ověřením oboustranné trestnosti u případů uvedených v čl. 14 odst. 2, které se týkají terorismu, počítačové trestné činnosti, rasismu a xenofobie, sabotáže, vydírání a vymáhání peněz za ochranu nebo podvodu, s výjimkou případů, kdy vydávající orgán prohlásil, že dotýčný trestný čin splňuje podle práva vydávajícího státu tato kritéria:

Terorismus:

- čin, který je trestným činem ve smyslu a podle definice Mezinárodní úmluvy o potlačování činů jaderného terorismu ze dne 13. dubna 2005, Mezinárodní úmluvy o potlačování financování terorismu ze dne 9. prosince 1999 nebo ve smyslu jedné ze smluv uvedených v příloze k těmto úmluvám, nebo
- čin, za který lze uložit trest podle rámcového rozhodnutí Rady 2002/475/SVV ze dne 13. června 2002 o boji proti terorismu ⁽²⁾, nebo
- čin, který má být zakázán podle rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1624 (2005) ze dne 14. září 2005.

Počítačová trestná činnost:

Trestné činy vymezené v rámcovém rozhodnutí Rady 2005/222/SVV ze dne 24. února 2005 o útocih proti informačním systémům ⁽³⁾ nebo v hlavě 1 oddílu I Evropské úmluvy o počítačové trestné činnosti ze dne 23. listopadu 2001.

Rasismus a xenofobie:

Trestné činy vymezené ve společné akci Rady 96/443/SVV ze dne 15. července 1996 o boji proti rasismu a xenofobii ⁽⁴⁾.

Sabotáž:

Činy, které nezákonně a úmyslně způsobí škodu značného rozsahu na zařízeních státu, jiných veřejných zařízeních, systému veřejné dopravy nebo na jiné infrastruktuře, které mají nebo pravděpodobně budou mít za následek značnou hospodářskou ztrátu.

Vydírání a vymáhání peněz za ochranu:

Vyžadování pod pohrůžkou, za použití síly nebo jakékoli jiné formy zastrašování, zboží, slibů, příjmů nebo podpisu dokumentu, který obsahuje nebo zakládá nějakou povinnost, zcizení nebo zproštění závazku.

Podvod:

Používání falešných jmen nebo přisvojení si falešného postavení nebo používání podvodných prostředků ke zneužití důvěry nebo dobré víry lidí s cílem přivlastnit si něco, co patří jiné osobě.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 350, 30.12.2008, s. 72.

⁽²⁾ Úř. věst. L 164, 22.6.2002, s. 3.

⁽³⁾ Úř. věst. L 69, 16.3.2005, s. 67.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 185, 24.7.1996, s. 5.

POZNÁMKA PRO ČTENÁŘE

Orgány se rozhodly, že ve svých textech již nebudou uvádět odkazy na poslední změny a doplňky citovaných aktů.

Pokud není uvedeno jinak, akty, na které se odkazuje v textech zde zveřejněných, se rozumí akty v platném znění.